

Příchod Boží spravedlnosti

Shoghi Effendi

© Bahá'í nakladatelství s.r.o., 2008 elektronická verze před jazykovou korekturou

Milovaným Boha a služebnicím Milosrdného ve Spojených státech a Kanadě.

Nejmilovanější bratři a sestry v Bahá'u'lláhově lásce:

(1) Bylo by vskutku obtížné přiléhavě vyjádřit pocity nepotlačitelné radosti a jásotu, které zalévají mé srdce pokaždé, když na chvíli zauvažuji nad nekonečnými důkazy o dynamické energii, která oživuje oddané průkopníky Bahá'u'lláhova Světového řádu při uskutečňování Plánu svěřeného do jejich péče. Podpis obchodní smlouvy vašimi zvolenými národními zástupci signalizuje započetí konečné fáze největšího podniku, do něhož se kdy následovníci Bahá'u'lláhovy Víry na Západě pustili, neméně než povzbuzující pokrok zaznamenaný v následných zprávách jejich Národního výboru pro učení Víry dosvědčuje bez stínu pochybnosti věrnost, energičnost a důkladnost, se kterou provádíte mnohočetné činnosti, které evoluční vývoj Sedmiletého plánu musí nezbytně pojmout. Jak v jeho aspektech, tak i v jeho detailech, je vykonáván s příkladnou pravidelností a přesností, s nezmenšenou výkonností a chvályhodnou rychlostí.

(2) Vynalézavosti, kterou národní zástupci amerických věřících v nedávných měsících tak nápadně demonstrovali, jak to dokládají následná opatření, která přijali, se vyrovnala loajální, nezpochybnitelná a štědrá podpora, jež jim byla prokázána všemi těmi, které zastupují, v každé kritické fázi a při každém novém kroku ve vykonávání jejich posvátných povinností. Tak těsné spolupůsobení, tak úplná soudržnost, tak neustálý soulad a družnost mezi rozličnými orgány, jež přispívají k organickému životu a tvoří základní rámec každého řádně fungujícího Bahá'í společenství, je jevem, který předkládá nápadný protiklad rozvratným tendencím, které znesvářené prvky soudobé společnosti tak tragicky projevují. Zatímco každá zjevná zkouška, kterou nepochopitelná moudrost Všemohoucího pokládá za nutnou seslat na Jeho vyvolené společenství, pouze slouží k novému demonstrování jeho základní solidarity a ke konsolidování jeho vnitřní síly, každá z následných krizí v osudech dekadentního věku odhaluje ještě přesvědčivěji než krize předcházející rozežírající vlivy, které rychle vysávají životnost a podkopávají základnu jeho upadajících institucí.

(3) Ti, kdož se ztotožňují se Společenstvím Největšího Jména se musí cítit věčně vděční za takovéto ukázky zásahů vždy bdělé Prozřetelnosti. Z každého nového znamení Jeho

neutuchajícího požehnání na straně jedné a z Jeho navštívení na straně druhé nemohou než nenačerpat nesmírnou naději a odvalu. Pohotově chopit se každé příležitosti, kterou jim otáčky kola osudu v rámci jejich Víry nabízejí, a nezmateni vyhlídkou na náhlé a opakované křeče, jež musí dříve či později osudově postihnout ty, kteří odmítli přijmout její světlo, musí tito lidé a ti, kteří budou tvrdě pracovat po nich, vyrazit vpřed, dokud procesy, jež se nyní daly do pohybu, každý do jednoho nevydají svou sílu a nepřispějí svým dílem ke zrodu Řádu, který se nyní vzpíná v lůně věku porodních bolestí.

(4) Tyto opakující se krize, které se zlověstnou četností a neodolatelnou silou postihují stále se zvětšující podíl lidského rodu, nezbytně musí pokračovat do určité míry, třebaže přerušovaně, v uplatňování svého zhoubného vlivu na světové společnosti, které rozptýlilo své výhonky k nejzazším koncům země. Kterak by počátky světového dramatu, uvolňujícího síly, jež tak závažně narušují sociální, náboženskou, politickou a hospodářskou rovnováhu organizované společnosti, uvrhujícího v chaos a zmatek politické systémy, rasové doktríny, sociální koncepce, kulturní měřítko, náboženské společnosti a obchodní vztahy – kterak by takováto zmítání v míře tak ohromné, tak bezpříkladné, nebyla s to vyvolávat žádné otřesy na instituce Víry tak něžného věku, jejíž učení má přímý a životně důležitý vztah ke každé z těchto sfér lidského života a chování?

(5) Lze se tedy jen málo podívat tomu, jestliže ti, kteří drží vysoko pozdviženu korouhev tak pronikavé Víry, tak vyzývající Věci, shledají, že je zasahuje dopad těchto svět otřásajících sil. Lze se málo podívat tomu, pokud shledají, že uprostřed víru zápasících vášní byla jejich svoboda omezena, jejich zásadami bylo opovrhováno, jejich instituce byly napadeny, jejich motivy očerňovány, jejich autorita vystavena nebezpečí, jejich nárok odmítnut.

(6) V srdci evropského kontinentu bylo společenství, které, jak 'Abdu'l-Bahá předpověděl, je předurčeno kvůli svému duchovnímu potenciálu a zeměpisné poloze vyzařovat nádheru světla Víry na země, které jej obklopují, momentálně zastíněno restrikcemi, jež se na něj zachtělo uvalit režimu, který tak bolestně nepochopil jeho účel a funkci. Běda! Jeho hlas je nyní umlčen, jeho instituce rozpuštěny, jeho literatura zakázána, jeho archivy konfiskovány a jeho setkání pozastavena.

(7) Ve střední Asii, ve městě požívajícím jedinečné výsady, že si jej 'Abdu'l-Bahá zvolil za domov prvního Mašriqu'l-Adhkáru Bahá'í světa, tak jako ve městech a vesnicích provincie, k níž patří, se nachází bolestně utlačovaná Bahá'u'lláhova Víra, v důsledku mimořádné a jedinečné životnosti, kterou v průběhu několika desetiletí soustavně projevovala, vystavena na milost a nemilost silám, které si, jsoouce poplašené její vzrůstající

mocí, předsevzaly omezit ji k naprosté bezmocnosti. Její Chrám, ačkoli se jej stále užívá k účelům Bahá'í uctívání, byl vyvlastněn, její Rady a výbory rozehnaný, její aktivity učení Víry ochromeny, její hlavní proklamátoři vyhoštěni a nemálo z jejích nejnadšenějších podporovatelů, mužů i žen, bylo uvězněno.

(8) V zemi jejího zrodu, v níž sídlí nesmírná většina jejích následovníků – v zemi, jejíž hlavní město bylo Bahá'u'lláhem pozdraveno za „*matku světa*“ a „*pramen radosti pro celé lidstvo*“ – civilní úřady, které se dosud oficiálně neoddělily od ochrnujících vlivů zastaralého, fanatického a bezmezně zkaženého kněžstva, nesmiřitelně uskutečňují svoji represivní kampaň proti přívržencům Víry, kterou se bezmála století snažily neúspěšně potlačovat. Lhostejná k pravdě, že si členové tohoto nevinného a mimo zákon postaveného společenství mohou právem nárokovat řadit se mezi nejnezaujatější, nejschopnější a nejvášnivější milovníky své rodné země, pohrdává k jejich velkému smyslu pro světoobčanství, které obhájci nezřízeného a úzkoprsého nacionalismu nemají nikdy naději ocenit, odmítá takováto autorita zaručit Víře, která vykazuje svou duchovní jurisdikci nad bezmála šesti stovkami místními společenstvími, a která v oné zemi početně převyšuje přívržence ať křesťanské, židovské nebo zoroastrijské Víry, nezbytné zákonné právo vydávat své zákony, spravovat své záležitosti, vést své školy, oslavovat své svátky, rozšiřovat svou literaturu, světit své obřady, stavět své stavby a zabezpečovat své pozemky.

(9) A nyní nedávno i v samotné Svaté zemi, srdci a nervovém centru svět obklopující Víry, rozžehly ohně rasového nepřátelství, bratrovražedných svárů, nestydatého terorismu požár, který je na straně jedné vážnou překážkou přílivu poutníků, jež představují krev tohoto centra a na straně druhé pozastavuje četné projekty, jež byly započaty v souvislosti s uchováním a rozšířením oblastí obklopujících posvátná Místa, která sřeží. Bezpečnost malého společenství přebývajících věřících, jež čelí vzdouvajícímu se přílivu nezákonnosti, byla ohrožena, jeho statut jakožto neutrálního a svébytného společenství byl nepřímo zpochybněn, a jeho svoboda vykonávat některé z jeho obřadů byla omezena. Řada vražedných útoků, střídajících se s výbuchy nejhoršího fanatismu rasového i náboženského, zahrnující vůdce stejně jako následovníky tří vůdčích Věr v oné rozhárané zemi, často hrozila k přervání veškeré normální komunikace uvnitř jejích hranic, jakožto i s vnějším světem. Jakkoli nebezpečnou se daná situace jevila, bylo Bahá'í Svatým Místům, předmětu uctívání svět obklopující Víry, navzdory jejich počtu a obnaženému postavení a ačkoli byla dle vnějšího zdání připravena o jakékoli ochranné prostředky, uděleno téměř zázračné uchování.

(10) Svět rozervaný konfliktními vášněmi a nebezpečně se rozpadající zevnitř, zjišťuje, že je konfrontován v tak životně důležité epoše ve svých dějinách s prosazujícím se osudem Víry v kojeneckém stádiu své existence, Víry, jež se zdá chvílemi zatažena do jeho sporů, zamotána jeho konflikty, zastíněna jeho kupíci se stíny a přemožena vzdouvajícím se přílivem jeho vášní. V samém jejím srdci, v její kolébce, v sídle jejího prvního a ctihodného Chrámu, v jednom z jejích až doposud rozkvétajících a potencionálně mocných center, to vskutku může připadat tak, že stále ještě neemancipovaná Bahá'u'lláhova Víra ustoupila před uhánějícími silami násilí a nepořádku, jimž se lidstvo vytrvale vydává v oběť. Pevnosti takovéto Víry, jedna za druhou a den za dnem, se při pohledu zvnějšku zdají být izolovány, napadány a uchváceny. Jak světla svobody dohasínají a vytrácejí se, jak se hlomoz nesvárů stává každým dnem hlasitějším a hlasitějším, jak ohně fanatismu planou se stále rostoucí divokostí v hrudích lidí, jak se chlad bezvěrectví plazí neúprosně okolo duše lidstva, vypadají údy a orgány, které utvářejí tělo Bahá'u'lláhovy Víry tak, že je v rozličné míře postihly ochromující vlivy, které nyní drží ve svém sevření celý civilizovaný svět.

(11) Jak se jasně a nápadně v této hodině prokazují následující 'Abdu'l-Baháova slova: „*Temnota omylu, která zahalila Východ a Západ, svádí v tomto největším cyklu bitvu se světlem Božího Vedení. Její meče a její kopí jsou velmi ostrá a špičatá; její armáda je dychtivě krvežíznivá.*“ „*V tento den*“, napsal v jiné pasáži, „*jsou síly všech náboženských vůdců namířeny k rozptýlení shromáždění Nadevše Milosrdného a k rozdrčení Boží Stavby. Zástupy světa, ať už jsou materiálního, kulturního či politického původu, se ze všech stran vydávají na útok, neboť Věc je veliká, velmi veliká. Její velikost je, v tento den, jasná a zjevná lidským očím.*“

(12) Jedna z hlavních zbývajících citadel, mocná paže, která dosud pozvedá nad hlavu zástavu nepřemožitelné Víry, není nikdo jiný, než požehnané společenství následovníků Největšího Jména na severoamerickém kontinentu. Svými skutky, a skrze neselhávající ochranu, jež mu byla udělena všemocnou Prozřetelností, se tento význačný článek těla stále více provázanějších Bahá'í společenství Východu a Západu, slibně uchází o to, aby byl všeobecně považován za kolébkou, stejně jako za pevnost, onoho budoucího Nového světového řádu, který je současně příslibem a slávou Zřízení spojeného se jménem Bahá'u'lláha.

(13) Necht' kdokoli se sklonem snižovat jedinečné postavené udělené tomuto společenství, nebo zpochybňovat úlohu, jíž bude povoláno hrát v budoucích letech, zvažuje náznaky těchto obsažných a vysoce osvícených slov pronesených 'Abdu'l-Baháem a určených tomuto společenství v čase, kdy šance světa, sténajícího pod břemenem pustošivé

války, dosáhly svého nejnižšího bodu. „*Americký kontinent*,“ jak On tak významně napsal, „*je v očích jednoho pravého Boha zemí, v níž bude zjevena nádhera Jeho světla, kde budou odhalena tajemství Jeho Víry, kde budou spravedliví přebývat a svobodní lidé se shromažďovat.*“

(14) Společenství věřících severoamerického kontinentu – současně prvotní hybatel a model budoucích společenství, které je Bahá'u'lláhově Víře předurčeno vybudovat po celé délce a šíři západní polokoule – už navzdory převládající temnotě prokázalo svou schopnost být uznáváno za světloonoše onoho světla, pokladnici oněch tajemství, představitele oné spravedlnosti a svatostánek oné svobody. K jakému jinému světlu mohou snad výše citovaná slova naznačovat než ke světlu slávy Zlatého věku Bahá'u'lláhovy Víry? O jakých tajemstvích mohl 'Abdu'l-Bahá rozvažovat než o tajemstvích onoho embryonálního Světového řádu, jenž se nyní vyvíjí v děloze Jeho Správy? Jaká je to spravedlnost než spravedlnost, jejíž vládu může pouze onen Věk a Řád ustanovit? Jaká je to svoboda než svoboda, kterou prohlášení Jeho svrchovanosti musí v plnosti času udělit?

(15) Společenství organizovaných podporovatelů Bahá'u'lláhovy Víry na americkém kontinentu – duchovních potomků raných věřících hrdinského Věku, kteří svou smrtí prohlašovali zrození oné Víry – musí následně zahájit nikoli svou smrtí, nýbrž prostřednictvím živoucí oběti, ten přislíbený Světový Řád, skořápku ustanovenou k tomu, aby uchovala onen nedocenitelný klenot, světovou civilizaci, jíž je Víra sama výlučným zploditelem. Zatímco se jeho sesterská společenství ohýbají pod bouřlivými větry, které na ně bijí ze všech stran, se toto společenství, zachovávané nezměnitelnými příkazy všemohoucího Nařizovatele a čerpající stálou výživu z mandátu, kterým jej Desky Božího Plánu obdařily, nyní horlivě zaměstnává pokládáním základů, které mají zvěstovat příchod Věku určeného být svědkem zrození a vzestupu Světového řádu Bahá'u'lláha.

(16) Společenství poměrně zanedbatelné ve své početní síle; oddělené nesmírnými vzdálenostmi od hlavního středu své Víry a země, v níž sídlí převažující masa jeho spoluvěřících; připraveno o hlavní hmotné zdroje a postrádající zkušenosti a význačné postavení; nevědomo si vyznání, konceptů a zvyků oněch národů a ras, z nichž jeho duchovní Zakladatelé vzešli; naprosto neobeznámeno s jazyky, v nichž byly původně zjeveny jeho svaté Knihy; přinuceno vkládat své naprosté spolehnutí se na nepřiměřený překlad pouze zlomkovitého dílu literatury ztělesňující jeho zákony, jeho zásady, a jeho dějiny; podrobno od svého kojeneckého věku zkouškám nejzazší tvrdosti, které zahrnovaly občasné odpadnutí některých z jeho nejvýznačnějších členů; musejíc vždy od svého počátku a stále rostoucí měrou zápolit se silami korupce, morální uvolněnosti a hluboce zakořeněných

předsudků – takové společenství, za méně než půl století, a bez pomoci žádného ze svých sesterských společenství, ať už z Východu nebo ze Západu, propůjčilo prostřednictvím nebeské moci, kterou je nadevše milující Mistr hojně obdařil, podnět k pochodu Věci, kterou přijalo, vpřed, s čímž spojené úspěchy jeho spoluvěrců na Západě nedokázaly soupeřit.

(17) Jaké jiné společenství, lze se sebevědomě dotazovat, se stalo nástrojem k upevnění modelu a k udělení původního podnětu oněm správním institucím, které tvoří přední linii Světového řádu Bahá'u'lláha? Jaké jiné společenství bylo s to prokazovat s takovou zásadovostí, vynalézavostí, ukázněností, železným odhodláním, horlivostí a vytrvalostí, oddaností a věností, tak neodmyslitelných k výstavbě a stálému rozšiřování rámce, v němž pouze se mohou tyto vznikající instituce jedině množit a zrát? Jaké jiné společenství se ukázalo být tak rozníceno tak vznešenou vizí, či dychtivostí povstat k takovým výšinám sebeobětování či hotovo dosáhnout tak velké míry solidarity, aby bylo schopno za tak krátký čas a v průběhu tak rozhodujících let postavit stavbu, která si právem zaslouží být pokládána za největší příspěvek, který kdy Západ učinil Bahá'u'lláhově Věci? Jaké jiné společenství může oprávněně vznášet nárok, že uspělo prostřednictvím nepodporovaných snah jednoho ze svých pokorných členů zajistit spontánní věnost členky královské rodiny jeho Věci a získat tak úžasná a písemná svědectví o její pravdě? Jaké jiné společenství ukázalo prozíravost, organizační schopnosti, nadšenou dychtivost, které nesly odpovědnost za ustanovení a rozmnožení těch počátečních škol po celém jeho území, které se postupem času vyvinou na straně jedné v mocná střediska Bahá'í učenosti a na straně druhé poskytnou úrodnou náborovou půdu k obohacení a konsolidaci jeho učitelských složek? Jaké jiné společenství zplodilo průkopníky spojující v takovém rozsahu naprosto základní vlastnosti odvahy, zasvěcenosti, houževnatosti, sebeodříkání a bezmezné oddanosti, které je podnítily opustit své domovy a zřít se všeho svého a rozptýlit se po povrchu zeměkoule a vztyčit v nejzazších koutech vítěznou korouhev Bahá'u'lláha? Kdo jiný než členové tohoto společenství si získal věčnou poctu tím, že byli první, již pozvedli volání Já Bahá'u'l-Abhá v tak vysoce důležitých a dodaleka rozptýlených centrech a územích jako jsou srdce Britského i Francouzského impéria, Německo, Dálný Východ, balkánské státy, skandinávské země, Latinská Amerika, ostrovy Tichomoří, Jižní Afrika, Austrálie a Nový Zéland a nyní v nedávné době i baltské státy? Kdo jiný než tito samí průkopníci se ukázali být připraveni podstoupit práci, vykazovat trpělivost a poskytnout fondy požadované k překladu a vydání jejich posvátné literatury v ne méně než čtyřiceti jazycích, jejíž rozšiřování je naprosto základním předpokladem pro jakoukoli efektivně organizovanou kampaň učení Víry? Jaké jiné společenství může vznášet nárok, že má rozhodující podíl na celosvětových snahách,

kteře byly vynaloženy k zajištění a rozšíření bezprostředního okolí svých svatých svatyní, jakož i k předběžnému získání budoucích stanovišť svých mezinárodních institucí ve svém světovém centru? Jaké jiné společenství může ke své věčné účtě tvrdit, že bylo první, které sestavilo své národní a místní ústavy, čímž stanovilo základní směr dvojici chart navržených k usměřování činností, definování funkcí a zabezpečení práv svých institucí? Jaké jiné společenství se může pochlubit, že současně získalo a právně si zajistilo základnu pro své národní finanční vydržování, takto dláždíc cestu pro podobné akce ze strany svých místních společenství? Jaké jiné společenství dosáhlo nejvyšší počty, že obdrželo dlouho před tím, než jeho sesterská společenství vůbec takovou možnost zamýšlela, nezbytné dokumenty zajišťující uznání svých duchovních rad a národního majetku federálními úřady i úřady jednotlivých států? A konečně, jaké jiné společenství mělo privilegium a byly mu uděleny prostředky k utěšení potřebných, obhájení věci utiskovaných, a k tak energickému zásahu k zabezpečení Bahá'í staveb a institucí v zemích jako je Persie, Egypt, Irák, Rusko a Německo, kde v různých dobách jeho spoluvěřící musí trpět strádáním náboženského i rasového pronásledování?

(18) Tak nesrovnatelný a brilantní záznam služby táhnoucí se obdobím bezmála dvaceti let a tak těsně navzájem provázaný se zájmy a osudy tak rozlehlého dílu celosvětového Bahá'í společenství si zasluhuje se řadit k památné kapitole v dějinách Formativního období Bahá'u'lláhovy Víry. Posílení a obohaceni vzpomínkou na dřívější úspěchy amerických věřících, je takovýto záznam sám o sobě přesvědčivým svědectvím o jejich schopnosti se náležitě zhostit povinností, které jim může udělit jakýkoli úkol v budoucnosti. Přeceňovat význam těchto mnohých služeb by bylo takřka nemožné. Ocenit správně jejich hodnotu a široce se rozvykládat o jejich zásluhách a přímých následcích, je úkolem, který může patřičně vykonat pouze budoucí Bahá'í historik. Mohu pouze pro současné místo na záznamu sdělit, že společenství, jež je schopno prokazovat takovéto skutky, projevovat takového ducha, pozvedat se do takových výšin, nemůže než nebýt již obdařeno takovými možnostmi, které mu umožní obhajovat v plnosti času své právo být vyhlášeno za hlavního tvůrce a zastávce Světového řádu Bahá'u'lláha.

(19) Třebaže byl tento výpis jakkoli vynikající, třebaže v některých svých aspektech připomíná úspěchy, kterými ranní věřící hrdinského Věku prohlašovali zrod samotné Víry, je úkol spojovaný se jménem tohoto výsadami obdařeného společenství vzdálen tomu, aby se přiblížil svému vrcholu a pouze se začíná odhalovat. To, co američtí věřící během období téměř padesáti let dosáhli, je naprosto nepatrné, porovná-li se to s ohromností úkolů, již jsou před nimi. Vzdálená burácení onoho katastrofálního pozdvižení, které má prohlásit v jedné a

té samé době úmrtní bolesti starého řádu a porodní bolesti nového, naznačují nezadržitelné přiblížení se, jakož i bázeň vzbuzující povahu oněch úkolů.

(20) Opravdové ustanovení Správního řádu jejich Víry, vybudování jeho rámce, vytvoření jeho nástrojů a konsolidace jeho pomocných institucí bylo prvním úkolem svěřeným do jejich péče jakožto organizovanému společenství, které povolala v život Poslední vůle a které se řídilo 'Abdu'l-Baháovými instrukcemi. Tohoto počátečního úkolu se zhostili s úžasnou pohotovostí, věrností a energičností. Sotvaže vytvořili a zkoordinovali rozličné a nezbytné orgány k účinnému vykonávání jakékoli politiky, již budou chtít následně započít, ujali se s rovnocennou horlivostí a zasvěceností dalšího, ještě namáhavějšího úkolu, jímž bylo zbudování nadstavby budovy, jejíž základní kámen položil Samotný 'Abdu'l-Bahá. A když bylo tohoto velkého skutku dosaženo, předsevzalo si toto společenství, vědomo vášnivých proseb, nabádání a slibů zaznamenaných v Deskách Božího plánu, podniknout ještě jiný úkol, jenž svým rozsahem a duchovním potencionálem dozajista zastíní veškeré dílo, které již vykonali. Poté, co s neuhasitelným nadšením a nezdolnou odvahou zahájili Sedmiletý plán, což byl první a praktický krok k naplnění mise předepsané v oněch epochálních Deskách, započali s duchem obnovené oddanosti svůj dvojí úkol, jehož završení se bude, doufejme, časově shodovat s oslavami prvního století Bahá'u'lláhovy Víry. Dobře si vědomi toho, že každý pokrok zaznamenaný ve vnější výzdobě jejich majestátní stavby bude přímo ovlivňovat postup kampaně učení Víry, již zahájili na severoamerickém i jihoamerickém kontinentu, a uvědomující si, že každé vítězství získané na poli učení Víry následně usnadní práci a uspíší dokončení jejich Chrámu, pospíchají nyní s odvahou a plní víry splnit v obou svých úkolech své závazky vůči Plánu, který se odhodlali vykonat.

(21) Ať si však nemyslí, že splnění Sedmiletého plánu, jenž se právě shoduje s ukončením prvního století Bahá'í letopočtu, značí buď ukončení či dokonce přerušování práce, k jejímuž vykonání je směřuje neomylná Ruka Všemohoucího. Zahájení druhého století Bahá'í letopočtu musí odhalit větší vyhlídky, započít další stádia a být svědkem zahájení mnohem dalekosáhlejších plánů, než byly dosud zformulovány. Na plán, na nějž je nyní soustředěna pozornost, snahy a zdroje celého společenství amerických věřících, by se mělo pohlížet jako na pouhý počátek, jako na zkoušku síly, nášlapný kámen před tažením ještě větší velkoleposti, pokud mají být se ctí a v plnosti splněny povinnosti a závazky, které jim udělil Autor Božího plánu.

(22) Neboť završení nynějšího Plánu může mít za následek nejen zformování alespoň jednoho centra v každé z republik západní polokoule, nýbrž povinnosti předepsané v oněch Deskách volají po širším rozptýlení a značí rozmístění daleko většího a reprezentativnějšího

počtu členů severoamerického Bahá'í společenství po celém povrchu Nového světa. Je tudíž nezpochybnitelným posláním amerických věřících přenést do druhého století slavné dílo započaté v závěrečných letech století prvního. Dokud nesehrají svou roli ve vedení aktivit těchto izolovaných center, která právě dosáhla dospělosti, a v pečování o schopnost těchto nových center postupně zahájit samostatnou práci místních i národních institucí, jež budou budovány bez cizí pomoci jimi samotnými, nemohou být uspokojeni, že přiměřeně splnili závazky 'Abdu'l-Baháova božsky zjeveného Plánu.

(23) Nikdo by se neměl ani na okamžik domnívat, že dokončení cíle, který se zaměřuje na rozmnožení Bahá'í center a poskytnutí pomoci a vedení, jež jsou nezbytné k ustanovení Správného řádu Bahá'í Víry v zemích Latinské Ameriky, představuje ve své celistvosti program, který 'Abdu'l-Bahá odhalil jejich očím. Jakkoli letmé pročtení oněch Desek, které ztělesňují Jeho Plán okamžitě odkryje rozsah pro jejich činnost, která zasahuje daleko za hranice západní polokoule. Svými fakticky vykonávanými meziamerickými úkoly a povinnostmi, vstupuje jejich mezikontinentální mise do své nejslavnější a rozhodující fáze. „*V okamžiku, kdy je toto Boží Poselství,*“ napsal Samotný 'Abdu'l-Bahá, „*přeneseno americkými věřícími ze břehů Ameriky a je hlásáno po evropském, asijském, africkém a australském kontinentu, a dokonce i na ostrovech Pacifiku, octne se toto společenství bezpečně ustanoveno na trůnu věčně trvajících panství.*“

(24) A kdo ale ví, zda až bude tohoto kolosálního úkolu dosaženo, nepřiznane se na ně ještě větší a skvělejší mise, jež bude svou nádherou nesrovnatelná a předem pro ně nařízená Bahá'u'lláhem? Sláva takové mise září tak oslnivou nádherou, okolnosti, které ji doprovázejí jsou tak časově vzdálené, a současné události, s jejichž vyvrcholením je v takovém stavu neustálé změny svázána tak těsně, že by bylo v nynější době předčasné se pokoušet o jakékoli přesné vymezení jejích rysů. Postačí říci, že ze zmatku a soužení těchto „posledních let“ se zrodí příležitosti, o nichž se nikomu ani nesnilo, a vytvoří se nepředvídatelné okolnosti, které umožní, ba přímo donutí vítězné pokračovatele 'Abdu'l-Baháova Plánu přidat svým dílem, který hrají v rozvinování Nového světového řádu, nové vavříny na korunu svého služebnictví Bahá'u'lláhově prahu.

(25) Žádná z četných příležitostí naprosto jiného druhu, které musí vytvořit samotná evoluce Víry, ať v jejím světovém centru nebo na severoamerickém kontinentu či dokonce i v nejdlehlších oblastech Země, by se však neměla nevšímavě zmařit, což povolává znovu americké věřící k tomu, aby se hráli svou neméně nápadnou roli, než kterou byl podíl, jež v minulosti měli ve svých kolektivních příspěvcích k propagaci Bahá'u'lláhovy Věci. Mohu jen na chvíli namátkou citovat některé z těchto příležitostí, které nápadně vynikají

v jakémkoli pokusu prozkoumat možnosti budoucnosti: zvolení Mezinárodního domu spravedlnosti, duchovního a správního centra Bahá'í světa, a jeho ustanovení ve Svaté zemi, spolu s vybudováním jeho pomocných poboček a podpůrných institucí; postupné vystavění rozličných doprovodných budov prvního Mashriqu'l-Adhkáru Západu, a složité otázky zahrnující ustanovení a rozšíření strukturální základny života Bahá'í komunit; kodifikace a veřejné oznámení příkazů Nejsvětější Knihy, což nutně vyvolá vytvoření řádně ustanovených a oficiálně uznaných soudních dvorů Bahá'í práva v některých zemích Východu; vystavění třetího Mashriqu'l-Adhkáru Bahá'í světa na předměstí města Teheránu, který bude následován výstavbou podobného Domu uctívání v samotné Svaté zemi; osvobození Bahá'í společenství z pout náboženské ortodoxie v takových islámských zemích jakými je Persie, Irák a Egypt, a následné uznání nezávislého postavení a náboženského charakteru Bahá'í národních a místních rad; musí vymyslet, koordinovat a provádět preventivní a obranná opatření, která by kladla odpor plné síle nevyhnutelných útoků, které organizované snahy církevních organizací různých vyznání postupně spustí a zarytě v nich budou pokračovat; a v neposlední přičetné problémy, jimž se musí čelit, překážky, jež se musí překonat, povinnosti, jež se musí vykonat, aby se těžce zkoušené Víře umožnilo projít následnými fázemi naprosté neznámosti, aktivního pronásledování, úplné emancipace, což následně povede k jejímu uznání za nezávislou Víru požívající postavení plné rovnoprávnosti se svými sesterskými náboženstvími, po čemž bude následovat její ustanovení a uznání za státní náboženství, což následně musí vytvořit prostor k tomu, aby převzala práva a výsady spojené s Bahá'í státem, fungujíc v plnosti svých pravomocí, což je stádium, jež musí nakonec vyvrcholit v postupném vzniku celosvětového Bahá'í Společenství národů, které zcela oživuje Bahá'u'lláhův duch a jež výlučně působí v přímém souladu se zákony a principy Bahá'u'lláha.

(26) Přesvědčivě cítím, že výzva nabídnutá těmito příležitostmi americkým věřícím bude vedle jejich odezvy na volání k učení Víry, jež vyslovil 'Abdu'l-Bahá ve Svých Deskách, bez váhání přijata a že na ni tak odpoví se svou tradiční nebojácností, houževnatostí a výkonností, aby potvrdili před celým světem svou hodnost a postavení prvořadých budovatelů nejmocnějších institucí Bahá'u'lláhovy Víry.

(27) Draze milovaní přátelé! Ač je úkol dlouho trvající a namáhavý, přesto je odměna, kterou si vám Nadevše Štědrý Dárce vyvolil udělit tak drahocenná, že jazyk ani pero ji nemohou příhodně zhodnotit. Ač je cíl, o nějž se nyní tak příčinlivě usilujete vzdálený a dosud neodhalený lidským očím, přesto jeho příslib spočívá pevně zakotven v autorizovaných a nezměnitelných promluvách Bahá'u'lláha. Ač se směr, který On pro vás načrtl, zdá občas

ztracen v hrozících stínech, kterými je sužované lidstvo nyní zahaleno, přesto má neutuchající světlo, kterému dal, aby na vás neustále zářilo, takový jas, že žádný pozemský soumrak nikdy nemůže zastínit jeho nádheru. Ač jste malí ve svém počtu a dosud omezení ve svých zkušenostech, schopnostech a zdrojích, přesto je Síla, která oživuje vaše poslání neomezená svým rozsahem a nevyčíslitelná svou mocí. Ač budou nepřátelé, kteří musí být pozvednuti každým urychlením v pokroku vaší mise, lítí, početní a zavilí, přesto vám však neviditelné Zástupy, které se, jak je přislíbeno, musí, pokud vytrváte, přirůdit na vaši pomoc, nakonec umožní zmařit jejich naděje a rozdrtit jejich síly. Ač jsou konečná požehnání, jež musí korunovat završení vaší mise nezpochybnitelná a ač jsou Boží přísliby, již vám byly dány, neodvolatelné, přesto míra nemalé odměny, kterou má každý z vás sklidit, závisí na rozsahu, kterým vaše každodenní snahy přispějí k rozšíření oné mise a uspíšení jejího triumfu.

(28) Draze milovaní přátelé! Jakkoli je má láska a obdiv k vám veliký, jakkoli jsem přesvědčen o ohromném podílu, který můžete a nepochybně budete mít v kontinentální a mezinárodní oblasti budoucí Bahá'í činnosti a služby, nicméně cítím, že je mou povinností pronést v tomto důležitém okamžiku varovné slovo. Vroucí holdy, jež byly tak opakovaně a zaslouženě vzdávány schopnostem, duchu, chování a vysokému postavení amerických věřících, jak individuálně, tak i jako organickému společenství, se nesmí za žádných okolností směřovat s vlastnostmi a povahou národa, z něhož je Bůh pozvedl. Musí se učinit ostré rozlišení mezi oním společenstvím a oním národem, musí se na něm odhodlaně a nebojácně trvat, přejeme-li si udělit náležité uznání transformující síle Bahá'u'lláhovy Víry v jejím dopadu na životy a morální úroveň těch, kteří si zvolili zařadit se pod Jeho zástavu. Jinak by totiž zůstal zcela neuznána a úplně zastřena nejvyšší a charakteristická funkce Jeho Zjevení, již není nic jiného, než povolání k životu novému lidskému rodu.

(29) Jak často si Proroci Boží, Bahá'u'lláha nevyjímaje, vyvolili objevit se a přinést Svě Poselství v zemích a mezi národy a rasami v době, kdy tyto národy buď již rychle upadaly nebo se už dotkly nejnižších hlubin morální a duchovní degradace. Úděsná ubohost a bídnota, do níž upadli Izraelité pod ponižující a tyranskou vládou faraónů ve dnech předcházejících jejich exodu pod Mojžíšovým vedením; úpadek, který se rozmáhal v náboženském, duchovním, kulturním a morálním životě židovského národa v době příchodu Ježíše Krista; barbarská krutost, do očí bijící modlářství a nemorálnost, jež byly tak dlouho nejtěžšími rysy kmenů z Arábie a jež jim přivodily takovou hanbu, v době, kdy Muhammad povstal k hlásání Svěho Poselství v jejich středu; nepopsatelný stav zpustlosti, se svou doprovodnou zkažeností, zmatkem, netolerancí a útlakem jak v občanském, tak i v náboženském životě Persie v hodině Bahá'u'lláhova Zjevení, jež byly tak barvitě vylíčeny perem značného počtu

učenců, diplomatů a cestovatelů - ty všechny prokazují tento základní a nevyhnutelný fakt. Tvrdit, že vrozená vhodnost, vysoká mravní úroveň, politická způsobilost a sociální úspěchy jakékoli rasy či národa jsou důvodem k tomu, aby se v jejich středu objevovalo jakékoli z těchto Božích Světél, by bylo absolutním překroucením historických faktů, a rovnalo by se to úplnému popření nepochybných interpretací, která o nich tak jasně a důrazně učinili Bahá'u'lláh i 'Abdu'l-Bahá.

(30) Jak veliká to pak tedy musí být výzva pro ty, kteří patří k oněm rasám a národům a kteří odvěti na volání, jež tito Proroci pozvedli, když bez výhrad uznají a odvážně dosvědčí tuto nezpochybnitelnou pravdu, že nikoli z důvodu jakékoli rasové nadřazenosti, politických schopností či duchovních ctností, jichž se může nějakému národu či rase dostávat, ba spíše jako přímý důsledek jeho naléhavých potřeb, jeho žalostné degenerace a nevyléčitelné zvrácenosti si Prorok Boží zvolil objevit se v jeho středu, a jím jakou pákou pozvedl celý lidský rod na vyšší a vznešenější planinu života a chování. Neboť právě přesně za takových okolností a za pomoci takových prostředků se Proroci od nepaměti ujímali úkolu a byli s to prokázat svou vykupitelskou moc pozvednout z hlubin ponížení a zubožení lid své vlastní rasy a národa, zmocňující jej následně přenést spásnou milost a oživující vliv jejich Zjevení ostatním rasám a národům.

(31) Ve světle tohoto základního principu by se mělo mít vždy na paměti, a ani to nelze dost dostatečně zdůraznit, že prvotní důvod, pro nějž si Báb a Bahá'u'lláh vybrali objevit se v Persii a učinit ji první klenotnicí jejich Zjevení byl, že ze všech lidských společenstev a národů civilizovaného světa, tato rasa a národ klesla, jak to často líčil 'Abdu'l-Bahá, do tak hanebných hlubin a projevovala tak velikou zvrácenost, která neměla žádnou obdobu mezi jejími současníky. Neboť by se nemohlo předložit přesvědčivějšího důkazu prokazujícího obnovujícího ducha oživujícího Zjevení hlásaná Bábem a Bahá'u'lláhem, než jejich schopnost transformovat to, co lze vskutku považovat za jeden z nejzaostalejších, nejzbabělejších a nejzvrácenějších národů do rasy hrdinů, schopných následně uskutečnit podobnou revoluci v životě lidstva. Kdyby se objevili mezi rasou či národem, který se svou vrozenou způsobilostí a velkými úspěchy zdál oprávněn k nedocenitelné výsadě být učiněn příjemcem takového Zjevení, by v očích nevěřícího světa velice snížilo účinnost onoho Poselství a ubralo na soběstačnosti jeho všemocné síly. Kontrast mezi hrdinstvím, které zvětšilo život a skutky raných věřících a degenerací a zbabělostí jejich hanobitelů a pronásledovatelů, který je v Nabílově Vyprávění tak nápadně popisován, je sám o sobě nejpůsobivějším svědectvím o pravdě Poselství Toho, který vdechl takového ducha do hrudí Svých učedníků. Vždyť kdyby jakýkoli věřící z oné rasy tvrdil, že výtečnost jeho země a

vrozená vznešenost jejího lidu byly základními důvody pro to, že byla vybrána za prvotního příjemce Zjevení Bába a Bahá'u'lláha, by nebylo obhajitelné tváří v tvář zdrcujícím důkazům předloženým tak přesvědčivě v onom Vyprávění.

(32) Tento princip se nezbytně musí v menší míře vztahovat na zemi, která obhájila své právo být považována za kolébkou Bahá'u'lláhova Světového řádu. Tak velikou funkci, tak vznešenou roli nelze pokládat za méněcennější ve srovnání s rolí, kterou sehrály ony nesmrtelné duše, které svým ušlechtilým sebezapřením a bezpříkladnými skutky byly odpovědné za zrození samotné Víry. Necht' si tudíž ti, kteří mají být tak rozhodující měrou účastni na zrodu oné světové civilizace, jež je přímým potomkem jejich Víry, ani na okamžik nepředstavují, že kvůli nějakému záhadnému záměru či z jakéhokoli důvodu vrozené dokonalosti či zvláštních zásluh se Bahá'u'lláh rozhodl udělit jejich zemi a lidu tak velikou a trvalou poctu. Právě z důvodu zjevného společenského zla, které v něm navzdory jiným nesporně velikým vlastnostem a úspěchům tohoto národa zplodil nadměrný a svazující materialismus, si ji Autor jejich Víry a Střed Jeho Smlouvy vyvolili za vlajkonoše Nového světového řádu předvídaného v jejich spisech. Právě takovými prostředky jako jsou tyto může Bahá'u'lláh nejlépe prokázat nedbalému pokolení Svou všemohoucí sílu pozvednout ze samého středu národa ponořeného do moře materialismu, jenž padnul za kořist jedné z nejnakažlivějších a nejtrvalejších forem rasových predsudků, a je nechvalně proslulý svou politickou korupcí, zločinností a uvolněností morálních měřítek, muže a ženy, kteří budou postupem času rostoucí měrou ztělesňovat ony základní ctnosti sebezapření, morální charakternosti, cudnosti, nevybíravého přátelství, svaté kázně a hlubokého duchovního chápání, které je uzpůsobují k tomu, aby v budoucnu měli převažující podíl na tom, aby povolali k životu onen Světový řád a onu Světovou civilizaci, již je jejich zemi, neméně pak celému lidskému rodu, tak zoufale třeba. Bude jejich povinností a výsadou nejdříve ve své funkci ustanovitelů jednoho z nejmocnějších pilířů podpírajících stavbu Světového domu spravedlnosti, a poté jako prvořadých budovatelů onoho Nového světového řádu, jehož má být onen Dům zárodkem a předchůdcem, aby hlásali, prokazovali a uplatňovali tyto dvojí a bolestně potřebné zásady Boží spravedlnosti a řádu – zásady, jimž politická korupce a morální uvolněnost, jež rostoucí měrou poskvřňují společnost, k níž patří, nastavují tak smutný a nápadný kontrast.

(33) Pozorování jako jsou tato, ač mohou být jakkoli nechutná a deprimující, by nás ani v nejmenším neměla zbavit soudnosti v posuzování oněch ctností a vlastností vysoké inteligence, mladistvosti, bezmezné iniciativy a podnikavosti, které tento národ jako celek tak nápadně prokazuje, a které jsou stále více zrcadleny společenstvím věřících tohoto národa. Na

těchto ctnostech a vlastnostech musí neméně než na vymýcení oněch zmiňovaných společenských zel záviset do velice velké míry schopnost onoho společenství položit pevný základ pro budoucí úlohu této země v započetí Zlatého věku Bahá'u'lláhovy Věci.

(34) Jak tudíž veliká, jak závratná je odpovědnost, která musí ležet na současné generaci amerických věřících v této rané fázi jejich duchovního a administrativního vývoje, aby vyplevelili za pomoci všech prostředků ve své moci, ony nedostatky, zvyky a sklony, které zdělili po svém vlastním národě, a aby trpělivě a v duchu modlitby pěstovali ty charakteristické vlastnosti a rysy, které jsou tak neodmyslitelné pro jejich účinnou účast na velikém vykupitelském díle jejich Víry. Jakkoli nejsou dosud s ohledem na omezenou velikost svého společenství a omezený vliv, který má, schopni vykázat jakýkoli znatelný vliv na velké masy svých spolukrajanů, necht' v nynější době zaměří svou pozornost na sebe samotné, na své vlastní individuální potřeby, na své vlastní osobní nedostatky a slabosti, vždy majíce na paměti, že každé zintenzivnění úsilí z jejich strany je lépe vybaví pro dobu, kdy budou svou činností povolání vyhladit tyto zlé sklony ze životů a srdcí celé masy svých spoluobčanů. Nesmějí ani přehlížet skutečnost, že Světový řád, jehož základnu se nyní jako předvoj budoucích Bahá'í generací svých krajanů pilně snaží ustanovit, nelze nikdy vystavět, dokud a pokud se většina národa, k němuž patří, neočistí od rozličných neduhů, ať sociální či politické povahy, které jej teď tak krutě postihují.

(35) Prozkoumám-li celkově nejtěžší potřeby tohoto společenství, pokusím-li se odhadnout závažnější nedostatky, kterými je nyní postihováno při provádění svého úkolu, a mám-li stále na paměti povahu onoho ještě většího úkolu, s nímž bude nuceno v budoucnosti zápasit, cítím, že je mou povinností klást zvláštní důraz a upoutat zvláštní a naléhavou pozornost celého společenství amerických věřících, ať mladých či starých, ať bílé či tmavé barvy pleti, ať učitelů či administrátorů, veteránů či nováčků, k tomu, čemuž pevně věřím, že tvoří základní předpoklady pro úspěch úkolů, které si nyní činí nárok na plnou pozornost. Jakkoli je veliká důležitost utvoření vnějších nástrojů a zdokonalení správních orgánů, které mohou využít k provedení svého dvojího úkolu v rámci Sedmiletého plánu, jakkoli jsou pro účinné vykonávání práce učení Víry a výstavby Chrámu životně důležité a naléhavé kampaně, které iniciují, plány a projekty, které vymýšlejí, a finanční prostředky, které vybírají, jsou též neméně naléhavé a životně důležité ony nezměřitelné, duchovní faktory, které jsou provázány s jejich vlastními individuálními a niternými životy, a s nimiž jsou spojeny jejich lidské a sociální vztahy, které si vyžadují neustálé kontroly, trvalého sebezkoumání a sebezpytování z jejich strany, aby se nepoškodila jejich hodnota, či aby nedošlo k zastření či zapomenutí na jejich rozhodující nezbytnost.

(36) Mezi těmito duchovními předpoklady úspěchu, které představují základ, na němž musí na konec spočívat zabezpečení všech plánů učení Víry, projektů Chrámu a finančních plánů, vynikají následující předpoklady zvláště prvořadě a důležité, a členové amerického Bahá'í společenství by udělali jen dobře, kdyby je zvažili. Na rozsahu, v němž jsou tyto základní předpoklady splněny, a na způsobu, jímž se jich američtí věřící ve svých individuálních životech, správních činnostech a sociálních vztazích zhostí, musí záviset míra mnohačetných požehnání, která může udělit nadevše Štědrý Vlastník jim všem. Těmito předpoklady není nic jiného než velký smysl pro morální charakternost v jejich sociálních a správních aktivitách, naprostá cudnost v jejich individuálních životech, a úplné oproštění se od předsudků v jejich stycích s lidmi odlišné rasy, třídy, vyznání, či barvy pleti.

(37) První z nich je obzvláště, avšak nikoli výlučně, směřován k jejich zvoleným zástupcům, ať místním, regionálním, či národním, kteří ve své funkci správců a členů rodících se institucí Bahá'u'lláhovy Víry, nesou na svých bedrech hlavní odpovědnost v pokládání nenapadnutelných základů onoho Světového domu spravedlnosti, který, jak již naznačuje jeho název, má být představitelem a strážcem oné Boží Spravedlnosti, jež jediná může zajistit bezpečnost a ustanovit vládu zákona a pořádku v podivně neuspořádaném světě. Druhý předpoklad je hlavně a přímo spojen s Bahá'í mládeží, která může tak zásadně přispět k životnosti, čistotě a hnací síle života Bahá'í společenství, a na níž musí záviset budoucí orientace jeho osudu, a úplné rozvinutí potenciálu, jímž ho Bůh obdařil. Třetí předpoklad by měl být okamžitou, univerzální, a hlavní starostí veškerých členů Bahá'í společenství jakéhokoli věku, společenského postavení, zkušeností, třídy, či barvy pleti, neboť všichni, bez jakékoli výjimky, musí čelit jeho vyzývavým dopadům, a nikdo nemůže tvrdit, ať v tomto ohledu pokročil jakkoli daleko, že plně dostal přísným závazkům, které hlásá.

(38) Charakternost chování, trvalý smysl pro nezviklatelnou spravedlnost, nezastřený demoralizujícími vlivy, které tak nápadně projevuje korupcí poháněný politický život, cudný, čistý a svatý život, nepotřísněný a nezakalený neslušnostmi, neřestmi, falešnými měřítky, které toleruje, neustále udržuje a podporuje ze své podstaty vadný morální kód; bratrstvo osvobozené od rakovinového růstu rasových předsudků, které požírají životně důležité orgány už tak zesláblé společnosti – toto jsou ideály, které se musí američtí věřící od nynějška individuálně a prostřednictvím společných aktivit snažit podporovat, jak ve svém osobním, tak i ve veřejném životě, ideály, které jsou hlavními hnacími silami, jež mohou nejučinněji urychlit pochod jejich institucí, plánů, a činností, které mohou sřežít čest a neporušenost jejich Víry, a pokořit jakékoli překážky, které jim v budoucnosti mohou přijít do cesty.

(39) Touto charakterností chování se svými důsledky spravedlnosti, poctivosti, pravdomluvnosti, čestnosti, nezaujatosti, spolehlivosti, a důvěryhodnosti se musí vyznačovat každá fáze života Bahá'í společnosti. „*Společníci Boží*,“ Samotný Bahá'u'lláh prohlašuje, „*jsou v tento den kvasem, který musí prokvasit národy světa. Musí se vykazovat takovou důvěryhodností, takovou pravdomluvností a vytrvalostí, takovými skutky a charakterem, že celé lidstvo bude těžit z jejich příkladu.*“ „*Přísahám při Tom, kdož je Největším Oceánem!*“ potvrzuje opět, „*V samotném dechu takových duší, jež jsou čisté a posvěcené, se ukrývají dalekosáhlé schopnosti. Tak veliké jsou tyto schopnosti, že vykazují svůj vliv na všechny stvořené věci.*“ „*Ten je pravým služebníkem Božím,*“ napsal v jiné pasáži, „*který, kdyby měl v tento den projít městy ze zlata a stříbra, by neuznal za hodna na ně pohledět, a jehož srdce by zůstalo čisté a neposkvrněné z jakýchkoli věcí, které lze spatřit na tomto světě, ať to jsou jeho pozemské statky nebo jeho poklady. Přísahám při Slunci Pravdy! Dech takového člověka je obdařen silou, a jeho slova přitažlivostí.*“ „*Při Něm, jenž září nad Rozbřeskem svatosti!*“ zjevil ještě důrazněji, „*Kdyby se celá země proměnila ve stříbro a zlato, žádný člověk, o němž lze říci, že skutečně vystoupil do nebe víry a jistoty, by je neuznal za hodna pohledu, o tom, že by si je přivlastnil a ponechal, ani nemluvě.... . Ti, kdož obývají Svatostánek Boží a jsou usazeni na stolcích trvalé slávy, ač by umírali hladem, odmítnou natáhnout ruce a zmocnit se nezákonně majetku svého bližního, ať by byl jakkoli mrzký a nicotný. Záměrem, s nímž se jeden pravý Bůh zjevuje, je vyzývat celé lidstvo k pravdomluvnosti a upřímnosti, ke zbožnosti a důvěryhodnosti, k odevzdanosti a ochotě podřídit se Vůli Boží, k trpělivosti a laskavosti, k nepokřivenosti a moudrosti. Jeho cílem je odít každého člověka šatem zbožné povahy a ozdobit jej ornamentem svatých a dobrých skutků.*“ „*Nabádali jsme všechny Boží milované,*“ naléhá, „*aby se měli na pozoru, aby lem Našeho posvátného šatu nepotřísnilo bláto nezákonných skutků, nebo aby jej poskvrnil prach odsouzeného chování.*“ „*Přilněte ke spravedlnosti, ó lidé Bahá,*“ nabádá je takto, „*Toto je, vpravdě, přikázání, které vám dal tento Ukřivděný, a první volba Jeho nespoutané vůle pro každého z vás.*“ „*Dobrá povaha, vysvětluje, je vskutku nejlepším rouchem, jež dal Bůh člověku. Do něj obléká chrámy Svých milovaných. Při Mému životě! Světlo dobré povahy předčí sluneční svit a jeho záři.*“ „*Jeden spravedlivý skutek,*“ opět napsal, „*je obdařen silou, která může povýšit prach natolik, že to způsobí, že přejde za nebe všech nebes. Může roztrhnout vedví každé pouto, a má moc znovu nabýt sílu, kterou vydal a ztratil.... Bud'te neposkvrnění, ó lidé Boží, bud'te neposkvrnění. Bud'te spravedliví, bud'te spravedliví. ... Rci: Ó lidé Boží! V posvátných Knihách a Písmech bylo zřetelně a nad slunce jasněji sesláno to, co zajistí vítězství Toho, Jenž je Věčnou Pravdou*

a co tvoří její armády a pomocníky na zemi. Onou armádou jsou spravedlivé skutky a chování a charakter, jež jsou v Jeho očích přijatelné. Povstane-li kdo v tento Den, aby pomáhal Naší Věci a na pomoc si přizve armádu chvályhodné povahy a poctivého chování, pak se vliv takového činu nepochybně rozšíří do celého světa.“ „Zlepšení světa, „je ještě další prohlášení, „Lze uskutečnit čistými a dobrými skutky, chvályhodným a slušným chováním.“ „Bud' poctivý k sobě, a k druhým, radí jim takto, „aby se prostřednictvím tvých skutky odhalily důkazy spravedlnosti mezi Našimi věrnými služebníky.“ „Poctivost,“ rovněž píše, „je nejzákladnější z lidských ctností. Na ní musí záviset ohodnocení všech věcí.“ A opět: „Zachovávejte poctivost ve svém úsudku, vy lidé chápajícího srdce! Ten, kdož je ve svém soudu nespravedlivý, je připraven o vlastnosti, jimiž se vyznačuje postavení člověka.“ „Pravdomluvností, ó lidé, okrášlete své jazyky,“ nabádá je dále, „a své duše přizdobte ornamentem ctností. Varujte se, ó lidé, nakládat jeden s druhým proradně. Buďte důvěrníky Boha mezi Jeho tvory a emblémy Jeho štědrosti uprostřed Jeho lidu.“ „Nechť je vaše oko cudné“, je ještě další rada, „vaše ruka věrná, váš jazyk pravdomluvný a vaše srdce osvětlené.“ „Bud' ozdobou na tváři pravdy,“ je ještě další nabádání, „korunou na čele věrnosti, pilířem chrámu poctivosti, dechem života pro tělo lidstva, korouhví zástupů spravedlnosti, světlem nad obzorem ctnosti.“ „Nechť je pravdomluvnost a zdvořilost tvojí ozdobou,“ je ještě další nabádání; „nestrpte, abyste byli připraveni o roucho shovívavosti a spravedlnosti, aby sladké vůně svatosti mohly ovanout z vašich srdcí všechny stvořené věci. Rci: Strážte se, ó lidé Bahá, kráčet po cestách těch, jejichž slova a skutky se různí. Usilujte, aby vám bylo dáno zjevovat národům na zemi znamení Boží a zrcadlit Jeho příkázání. Nechť vaše činy ukazují směr celému lidstvu. Vždyť chování většiny vznešených i neurozených se neslučuje s tím, co hlásají. Právě svými skutky se můžete odlišovat od jiných. Skrze ně může jas vašeho světla zaplavit celou zemi. Šťastný člověk, který dbá na Mou radu a drží se zásad, jež předepsal Vševědoucí, Nadevše Moudrý.

(40) „Ó armádo Boží!“, píše ‘Abdu’l-Bahá, „Prostřednictvím ochrany a pomoci udělené Požehnanou Krásou – nechť je můj život obětován Jeho milovaným – se musíte chovat takovým způsobem, abyste mezi ostatními dušemi vynikali výrazně a zářivě jako slunce. Zavítá-li kdokoli z vás do nějakého města, měl by se stát středem přitažlivosti z důvodu své upřímnosti, své svědomitosti a lásky, své poctivosti a věrnosti, své pravdomluvnosti a milující laskavosti ke všem národům světa, tak aby lidé toho města zvolali a pravili: ‘Tento člověk je nepochybně Bahá’í, neboť jeho způsoby, chování, jednání, jeho mravy, jeho povaha a přirozenost odrážejí vlastnosti Bahá’í věřících.’ Dokud nedosáhnete tohoto postavení, nelze o vás říci, že jste byli věrni Smlouvě a Závěti Boží.’ „Naprosto nejdůležitější povinností

v tomto dni,“ dále napsal, „je očistit vaše charaktery, napravit vaše způsoby, a zdokonalit vaše chování. Milovaní Milosrdného se musí mezi Jeho tvory vykazovat takovým charakterem a chováním, že vůně jejich svatosti může ovanout celý svět, a vzkřísit mrtvé, vzhledem k tomu, že záměrem Projevu Božího a úsvitu nekonečných světél Neviditelného je vychovávat duše lidí a vytříbit charakter každého žijícího člověka...“ „Pravdomluvnost,“ ujišťuje, „je základem všech lidských ctností. Bez pravdomluvnosti není možný pro jakoukoli duši pokrok a úspěch v žádném ze světů Boha. Získá-li člověk tento svatý přídomek, získá též všechny ostatní boží vlastnosti.“

(41) Taková charakternost chování se musí se stále rostoucí silou projevovat v každém rozhodnutí, který jsou povoláni přijmout zvolení zástupci Bahá'í společností, ať se nacházejí v jakékoli funkci. Musí se neustále odrážet v obchodních jednáních všech jeho členů, v jejich domácích životech, ve všech druzích zaměstnání a v jakékoli službě, kterou v budoucnosti vykonají pro svou vládu nebo lid. Musí být jako příklad doložena v chování všech Bahá'í voličů při vykonávání svých posvátných práv a funkcí. Musí ji charakterizovat postoj každého loajálního věřícího v tom, že takový věřící nepřijímá politické pozice, neztotožňuje se s politickými stranami, neúčastní se politických sporů a není členem politických organizací a církevních institucí. Musí se projevovat v bezvýhradném přilnutí všech, ať mladých či starých, k jasně vyloženým a základním principům stanovených 'Abdu'l-Baháem v Jeho promluvách, a k zákonům a nařízením zjevených Bahá'u'lláhem v Jeho Nejsvětější knize. Musí se prokazovat v nestrannosti každého obránce Víry proti jejím nepřátelům, v jeho nezaujatosti při rozpoznání jakýchkoli vynikajících vlastností, které může nepřítel požívat, a ve své poctivosti ve vykonávání jakýchkoli povinností, které k němu může mít. Musí představovat nejasnější ozdobu života, činností, snah a promluv každého Bahá'í učitele, ať už pracuje doma nebo v zahraničí, ať je v předních šicích jednotek učitelů Víry nebo zastává méně aktivní a odpovědnou pozici. Musí se stát charakteristickým znakem onoho početně malého, avšak nesmírně dynamického a vysoce odpovědného sboru volených národních zástupců každého Bahá'í společností, který představuje podpůrný pilíř a výlučný prostředek k tomu, aby se v každém společností uskutečnila volba onoho Světového domu, jehož samotné jméno a titul symbolizuje z Bahá'u'lláhova příkazu tu charakternost chování, jejíž ochrana a prosazení je jeho nejvyšším posláním.

(42) Tak veliká a vše převyšující je tato zásada Boží spravedlnosti, zásada, která se musí považovat za vrcholný charakteristický rys všech místních a národních rad v jejich funkci předchůdců Světového domu spravedlnosti, že Samotný Bahá'u'lláh podřizuje Svou osobní náklonnost a přání všepodmaňující síle jejich požadavků a důsledků. „*Bůh je Mým*

svědkem!“ takto vysvětluje, „kdyby to nebylo v rozporu se Zákonem Božím, líbal bych ruce Svého rádoby vraha a nechal bych mu zdědit Své pozemské statky. Je mi však bráněno závazným Zákonem stanoveným v Knize, a Já Sám jsem prost veškerého pozemského vlastnictví.“ „Věz, vpravdě,“ významně ujišťuje, „že tento veliký útlak, který postihl svět, jej připravuje na příchod Největší Spravedlnosti.“ „Rci,“ tvrdí opět, „On přišel s onou Spravedlností, již bylo lidstvo přizdobeno, a přesto lidé ve své většině spí.“ „Spravedlnost je světlem lidstva,“ hlásá dále, „Neuhaste jej větry útisku a tyranie. Smyslem spravedlnosti je objevení se jednoty mezi lidmi.“ „Žádná záře,“ prohlašuje, „se nemůže rovnat záři spravedlnosti. Na ní závisí uspořádání světa a klid lidstva.“ „Ó lidé Boží!“, zvučně praví, „To, co vychovává svět, je Spravedlnost, neboť ta spočívá na dvou pilířích – odměně a trestu. Tyto dva pilíře jsou světu zdrojem života.“ „Spravedlnost a poctivost,“ je ještě další tvrzení, „jsou dvěma strážci k ochraně člověka. Objevily se vystrojeny do svých mocných a posvátných jmen, aby udržovaly svět v bezúhonnosti a ochraňovaly národy.“ „Pohněte se k činu, ó lidé,“ je Jeho důrazné varování, „při očekávání dnů Boží spravedlnosti, neboť přislíbená hodina nyní nadešla. Strážte se, abyste neopominuli porozumět jejímu významu a nebyli započítáni k chybujícím.“ „Blíží se den,“ podobně napsal, „kdy věrní spatří denici spravedlnosti zářit v plné nádheře z rozbřesku slávy.“ „Hanba, kterou Mi bylo dáno snášet,“ významně poznamenává, „odhalila slávu, kterou bylo celé stvoření obdařeno a prostřednictvím krutostí, jež jsem vytrpěl, se projevila denice spravedlnosti a zalila lidi svou nádherou.“ „Ve světě,“ napsal opět, „vládne veliká vřava a lidské mysli jsou ve stavu naprostého zmatku. Snažně prosíme Všemohoucího, aby je milostivě osvítil slávou Své Spravedlnosti a umožnil jim nalézt to, co jim bude ve všech dobách a za všech okolností ku prospěchu.“ A znovu: „Nemůže být ničím pochybností, že osvítil-li denice spravedlnosti, nyní zastíněná mračny útlatu, lidi svým světlem, tvář země se zcela změní.“

(43) Pochválen budiž Bůh!“ zase provolává ‘Abdu’l-Bahá, „Slunce spravedlnosti vyšlo nad obzorem Bahá’u’lláha. Neboť v Jeho Deskách byly položeny základy takové spravedlnosti, jak ji nepojala žádná mysl od počátku stvoření.“ „Klenba bytí,“ vysvětluje dále, „spočívá na sloupu spravedlnosti, a nikoli na sloupu odpuštění, a život lidstva závisí na spravedlnosti a nikoli na odpuštění.“

(44) Není tudíž příliš divu, že si Autor Bahá’í Zjevení zvolil spojovat jméno a titul onoho Domu, který má být korunou slávy Jeho správních institucí nikoli s odpuštěním, ale se spravedlností, že učinil spravedlnost jedinou základnou a trvalým základem Svého Největšího míru a že ji prohlásil ve Svých Skrytých slovech za „nejmilovanější ze všech věcí“ v Jeho očích.

Cítím, že jsem nucen adresovat zvláště americkým věřícím tuto vroucí prosbu, aby ve svých srdcích zvažovali důsledky této mravní charakternosti a pozvedli srdcem, duší a nekompromisně, individuálně i kolektivně, tuto vznešenou zástavu – zástavu, jíž je spravedlnost tak podstatným a významným prvkem.

(45) Co se týče cudného a svatého života, měl by se považovat za neméně podstatný faktor, který musí přispět svým příslušným dílem k posílení a oživení Bahá'í společnosti, na němž musí následně záviset úspěch jakéhokoli Bahá'í plánu nebo projektu. V těchto dnech, kdy síly bezbožnosti oslabují morální strukturu a podkopávají základy morálky jednotlivce, si musí povinnost cudnosti a svatosti vyžadovat vzrůstajícího podílu pozornosti amerických věřících jak v jejich individuálních funkcích, tak i jako odpovědných správců zájmů Bahá'u'lláhovy Víry. Musejí sehrát nápadnou a rozhodující úlohu při plnění takové povinnosti, které zvláštní okolnosti pramenící z nadměrného a vyčerpávajícího materialismu převládajícího nyní v jejich zemi propůjčují specifickou důležitost. Každý z nich, ať muž či žena, se musí v této hrozné hodině, kdy světla náboženství pohasínají a omezení, která náboženství ukládá, jsou jedno po druhém odstraňována, na chvíli zastavit, aby zhodnotil sebe sama, bedlivě prozkoumal své chování, a s charakteristickým odhodláním povstal, aby očistil život svého společenství od každé stopy morální uvolněnosti, která může poskvřnit jméno či poškodit bezúhonnost tak svatě a drahocenně Víry.

(46) Cudný a svatý život se musí stát regulujícím principem chování a jednání všech Bahá'í věřících, jak v jejich sociálních vztazích se členy svého vlastního společenství, tak i v jejich kontaktu se světem jako celkem. Musí zdobit a posilovat nepřetržité úsilí a záslužné snahy těch, jejichž záviděníhodnou pozicí je šířit Poselství a spravovat záležitosti Bahá'u'lláhovy Víry. Musí být podporován ve vši své celistvosti a důsledcích v každé fázi života těch, kteří naplňují řady oné Víry, ať v jejich domovech, na jejich cestách, v jejich klubech, společnostech, při jejich zábavách, na jejich školách a univerzitách. Musí se mu přiznat zvláštní ohled při pořádání společenských aktivit každé Bahá'í letní školy a při jakékoli jiné příležitosti, při níž je organizován a pěstován život Bahá'í společenství. Musí být úzce a stále ztotožňován s posláním Bahá'í mládeže, ať jakožto prvku v životě Bahá'í společenství, jakož i faktoru budoucího rozvoje a orientace mládeže jejich vlastní země.

(47) Takový cudný a svatý život se svými důsledky skromnosti, čistoty, střídmosti, slušnosti a čistoty myšlenek neobnáší nic menšího než uplatňování umírněnosti ve všem, co se vztahuje k oblečení, jazyku, zábavám a všem uměleckým a literárním koníčkům.

Žádá si každodenní bdělost při kontrole vlastních tělesných tužeb a zkažených sklonů. Volá po opuštění lehkovážného chování s jeho nadměrnou přichylností k malicherným a často nesprávně zaměřeným rozkoším. Požaduje úplné zdržení se všech alkoholických nápojů, opia a podobných návykových drog. Odsuzuje prostituci v umění a literatuře, praktikování nudismu a nesezdaného soužití, nevěrnost v manželských vztazích a všechny druhy promiskuity, lehkomyšlných intimních vztahů a sexuálních neřestí. Nemůže tolerovat žádný kompromis s teoriemi, měřítky, návyky a výstřelky věku úpadku. Dynamickou silou svého příkladu naopak spíše usiluje o prokázání zhoubné povahy takových teorií, falešnosti takových měřítek, planosti takových nároků, zvrácenosti takových návyků a svatokrádežné povahy takových výstřelků.

(48) „*Při spravedlnosti Boží!*“ píše Bahá'u'lláh, „*Svět, jeho marnosti a jeho sláva, a jakékoli potěšení, jež nabízí, jsou všechna v očích Boha nicotné jako popel a prach, ba ještě opovrženější. Kéž by to lidská srdce chápala! Veskrze se očistěte, ó lidé Bahá, od nečistot světa a od všeho, co k němu přináleží. Sám Bůh je Mým svědkem! Pozemské věci vám nedobře sluší. Ponechte je takovým, již po nich snad touží, a upněte oči k této nejsvětější a oslnivé Vizi.*“ „*Ó Mí milovaní!*“ nabádá takto Svě následovníky, „*Nedovolte, aby lem Mého posvátného šatu potřísnilo a zneuctily věci tohoto světa, a neřid'te se nutkáním svých zlovolných a nečistých žádostí.*“ A opět: „*Ó milovaní jednoho pravého Boha! Povzňte se nad těsná doupatá svých zlovolných a nečistých žádostí, a vkročte do širé nesmírnosti říše Boží a přebývejte na lukách svatosti a odpoutání, aby vůně vašich skutků vedla celé lidstvo k oceánu nehynoucí slávy Boží.*“ „*Oprostěte se,*“ přikazuje jim takto, „*ode všeho připoutání k tomuto světu a jeho marnostem. Strážte se k nim přiblížit, neboť vás ponoukají, abyste kráčeli podle svých vlastních chťiců a žádostivých tužeb a zabraňují vám vstoupit na přímou a slavnou Stezku.*“ „*Vystříhejte se všech druhů hříšnosti,*“ je Jeho přikázání, „*neboť tyto věci vám zapovídá Kniha, již se nedotkl žádný, kromě těch, z nichž Bůh smyl všechny poskrvny viny a jež započítal k očištěným.*“

„*Bude vyzvednut lidský rod,*“ je Jeho písemný příslib, „*nesrovnatelný svým charakterem, který bude nohama odpoutání kráčet nade všemi, kdo jsou v nebi a na zemi a ovine rukávцем svatosti vše, co bylo stvořeno z vody a jílu.*“ „*Dovolí-li se, aby civilizace, tak často vychvalovaná učenými představiteli umění a nauk,*“ je Jeho závažné varování, „*přesáhla meze střídmosti, přinese lidem veliké zlo.... Přezene-li se, ukáže se civilizace stejně plodným zdrojem zla, jako byla zdrojem dobra tehdy, byla-li držena v mezích střídmosti.*“

„On si z celého světa vyvolil srdce Svých služebníků,“ vysvětluje, „a každé z nich učinil sídlem zjevení Své slávy. Posvěťte je tedy od veškerého poskvrnění, aby do nich mohly být vštípeny věci, pro něž byla stvořena. Toto jest vskutku známka štědré přízně Boží.“

„Rci:“ prohlašuje, „Mezi lid Bahá není počítán ten, kdo se řídí svými světskými tužbami či ulpívá svým srdcem na pozemských věcech. Mým pravým následovníkem je ten, který, vkročí-li do údolí ryzího zlata, projde jím přímo a odpoutaně jako oblaka a neotočí se zpět, ani se nezastaví. Takový člověk je bezpochyby ze Mne. Z jeho roucha může Shromáždění na výsostech dýchat vůni svatosti.... A kdyby se setkal s nejkrásnější a nejpůvabnější z žen, nepocítí, že by jeho srdce sváděl nejmenší stín žádosti po její kráse. Takový člověk je vskutku stvořením neposkvrněné čistoty. Tak vás poučuje Pero Dávného z Dnů, jak mu kázal váš Pán, Všemohoucí, nadevše Štědrý.“ „Ti, kteří se řídí svými chťíci a zkaženými sklony,“ je opět další varování, „chybili a promrhali své snahy. Náleží vskutku ke ztraceným.“ „Lidem Bahá, „ dále napsal, „náleží zemřít pro svět a pro vše v něm a oprostít se ode všeho pozemského tak, aby obyvatelé Ráje mohli dýchat z jejich šatu lahodnou vůni svatosti.... Ti, kteří poskvrnili čisté jméno Věci Boží následováním věcí tělesných, jsou ve zjevném omylu!“

„Čistota a cudnost,“ obzvláště nabádá, „byly a jsou největšími ozdobami služebnic Božích. Bůh je Mým svědkem! Jas světla cudnosti zalévá svým osvětlením světy ducha a její vůně vane dokonce až do Nejvznešenějšího Ráje.“ „Bůh,“ ujišťuje znovu, „vpravdě učinil cudnost korunou pro hlavy Svých služebnic. Veliké je požehnání oné služebnice, která dosáhla tohoto velkého postavení.“ „Vpravdě jsme v Naší Knize,“ je Jeho ujištění, „nařídili nemalou a štědrú odměnu pro kohokoli, kdo se odvrátí od hříšnosti a povede cudný a zbožný život. On, v pravdě, je Veliký Dárce, nadevše Štědrý.“ „Tíhu všech pohrom jsme nesli proto,“ dosvědčuje, „abychom vás posvětili nade všechnu světskou zvrácenost, a vy jste přesto lhostejní.... Vpravdě vidíme vaše činy. Ucítíme-li z nich sladkou vůni čistoty a svatosti, nade vší pochybnost vám požehnáme. Pak na vás jazyky obyvatel Ráje zapějí chválu a budou velebit vaše jména mezi těmi, kdož se přiblížili Bohu.“

(49) „Pití vína,“ píše ‘Abdu’l-Bahá, „je podle textu Nejsvětější knihy zakázáno, neboť je příčinou chronických nemocí, oslabuje nervy a stravuje mysl.“ „Pijte, ó služebnice Boží,“ potvrzuje Samotný Bahá’u’lláh, „Mystické Víno z poháru Mých slov. Odvrhněte pak od sebe to, co se vašim myslím příčí, neboť vám to bylo zakázáno v Jeho Deskách a Písmech. Strážte se zaprodat Řeku, jež je vskutku životem za to, co si duše těch, kdož mají čistá srdce, oškliví. Buďte opojeni vínem lásky Boží, a ne tím, co umrtvuje vaši mysl, ó vy, kdož Ho zbožně uctíváte! To bylo vpravdě zakázáno každému věřícímu, ať muži či ženě. Takto se slunce Mého

přikázání zaskvělo nad obzorem Mé promluvy, aby služebnice, jež ve Mě věří, mohly být osvíceny.“

(50) Musí se však pamatovat na to, že uplatňování tak vysokého měřítko morálního chování se nemá spojovat či plést s jakoukoli formou askeze či nadměrného a bigotního puritánství. Měřítko hlásané Bahá'u'lláhem se za žádných okolností nesnaží upírat komukoli legitimní právo a výsadu čerpat nejhojnější prospěch a užitek z mnohačetných radostí, krás a rozkoší, jimiž Všemilující Stvořitel svět tak hojně obohatil. *„Přeje-li si člověk,“* ujišťuje nás znovu Samotný Bahá'u'lláh, *„ozdobit se okrasami země, oblékat si její šat, či užívat prospěšných věcí, jež mu může dát, nepostihne ho žádná škoda, nedovolí-li, aby naprosto cokoli vstoupilo mezi něj a Boha. Vždyť Bůh určil všechny dobré věci, ať stvořené v nebesích či na zemi, pro ty ze Svých služebníků, kteří v Něj skutečně věří. Jezte, ó lidé, z dobrých věcí, které vám Bůh dovolil, a nepřipravujte se o Jeho úžasné dary. Jemu vzdávejte své díky a chválu a buďte z těch, kdož jsou opravdu vděční.“*

(51) Co se týče rasových předsudků, jejichž rez po bezmála století rozežírá tkanivo a útočí na celkovou sociální strukturu americké společnosti, měly by se považovat za nejdůležitější a nejobtížnější problém, jemuž čelí Bahá'í společenství v současné fázi své evoluce. Nepřetržité snahy, po nichž tento nanejvýš důležitý problém volá, oběti, které si musí vynucovat, péči a ostražitost, jež požaduje, morální odvalu a chrabrost, kterých si žádá, takt a soucítění, které nutně vyvolává, udělují tomuto problému, od jehož uspokojivého vyřešení jsou američtí věřící dosud vzdáleni, naléhavost a důležitost, které nelze dostatečně docenit. Bílí a černí, vysoko a nízko postavení, mladí a staří, ať přijali Víru nedávno či nikoli, všichni, kteří se s Vírou ztotožňují, se musí každý podle svých schopností, zkušeností a možností podílet a poskytnout svou pomoc na realizaci společného úkolu plnění instrukcí, uskutečňování nadějí a následování příkladu 'Abdu'l-Baháa. Žádná rasa nemá právo, ani nemůže svědomitě tvrdit, ať má tmavou barvu pleti či nikoli, že ji lze pokládat za zproštěnu takové povinnosti, že uskutečnila takové naděje nebo věrně následovala takového příkladu. Stále zbývá nezdolána dlouhá a trnitá cesta posetá nástrahami jak pro bílé, tak i pro černé zastánce vykupující Bahá'u'lláhovy Víry. Na vzdálenosti, kterou zdolají a způsobu, jakým po cestě putují, musí záviset, v míře, kterou si jen málokteří z nich dovedou představit, působení oněch nehmamatelných vlivů, které jsou tak neodmyslitelné pro duchovní triumf amerických věřících a materiální úspěch jejich nově započatých projektů.

(52) Necht' si nebojácně a odhodlaně připomenou příklad a chování 'Abdu'l-Baháa, když pobýval v jejich středu. Necht' vzpomenou na Jeho odvahu, Jeho nefalšovanou lásku, Jeho neformální a nevybíravé přátelství, na Jeho opovrhování kritikou a nechut' k ní, smísenou s

Jeho taktem a moudrostí. Necht' si oživí a navždy zachovají vzpomínku na ony nezapomenutelné a historické epizody a události, při nichž tak nápadně prokázal Svůj pronikavý smysl pro spravedlnost, Svou spontánní sympatii k utlačovaným, Svůj neustále trvalý smysl pro jednotu lidského rodu, Svou překypující lásku k jeho příslušníkům, a Svou nespokojenost s těmi, kteří se odvážili opovrhovat Jeho přáními, vysmívat se Jeho metodám, zpochybňovat Jeho zásady či snižovat účinnost Jeho činů.

(53) Diskriminovat jakoukoli rasu z toho důvodu, že je sociálně zaostalá, politicky nezralá a početně v menšině je křiklavým porušením ducha, který oživuje Bahá'u'lláhovu Víru. Vědomí jakéhokoli rozdělování či rozštěpování v jejích řadách je cizí jejímu samotnému záměru, zásadám a ideálům. Jakmile její členové plně rozpoznali nárok jejího Autora a ztotožněním se s jejím Správním řádem bez výhrad přijali zásady a zákony ztělesněné v jejím učení, musí být jakékoli rozlišování třídy, vyznání či barvy pleti automaticky smazáno a nesmí se nikdy připustit, aby se znovu pod jakoukoli záminkou a za jakkoli velikého tlaku událostí nebo veřejného mínění prosadilo. Má-li se vůbec jakákoli diskriminace tolerovat, měla by to být diskriminace nikoli proti, ale spíše ve prospěch menšiny, ať je rasová či jiná. Na rozdíl od národů a lidí na Zemi, ať přináležejí k Východu nebo Západu, ať jsou demokratické či autoritářské, komunistické či kapitalistické, ať patří ke Starému světu nebo k Novému, které buď ignorují, pošlapávají nebo vyhlazují rasové, náboženské nebo politické menšiny ve sféře své jurisdikce, by mělo každé organizované společenství dobrovolně se hlásící pod Bahá'u'lláhovu zástavu pocítovat, že je jeho první a nevyhnutelnou povinností pečovat, povzbuzovat a ochraňovat každou menšinu náležející k jakékoli víře, rase, třídě nebo národu v rámci daného společenství. Tak velkolepá a životně důležitá je tato zásada, že když nastanou takové okolnosti, že byl při volbách získán rovný počet hlasů, nebo že způsobilosti pro zastávání jakéhokoli úřadu jsou mezi členy rozličných ras, vyznání nebo národností v rámci daného společenství vyrovnány, měla by se přednost bez váhání přiznat straně zastupující menšinu, a to z žádného jiného důvodu vyjma její stimulace a povzbuzení, a poskytnutí příležitosti, aby rozvíjela zájmy společenství. Ve světle tohoto principu, a majíce na mysli naprostou žádoucnost toho, aby se menšinové složky účastnily a sdílely odpovědnost za vedení Bahá'í činnosti, by mělo být povinností každého Bahá'í společenství natolik uspořádat své záležitosti, aby v případech, když jednotlivci náležející k rozličným menšinovým složkám v jeho rámci, jsou již kvalifikováni a splňují nezbytné požadavky, by mělo být v Bahá'í zastupitelských institucích, ať to jsou rady, konventy, konference či výbory, zastoupeno co nejvíce těchto rozličných složek, ať se vztahují k rase, či k něčemu jinému. Přijetí takového směru vývoje a věrné přilnutí k němu, by nebylo pro tyto složky, jež

jsou početně malé a nepřiměřeně zastoupené, jenom zdrojem inspirace a povzbuzení, ale prokázalo by vnějšímu světu univerzalitu a reprezentativní povahu Bahá'u'lláhovy Víry, a oproštění Jeho následovníků od poskvrny oněch předsudků, které už v domácích záležitostech stejně jako v zahraničních vztazích různých národů napáchaly takovou spoušť.

(54) Oproštění se od rasových předsudků v jakékoli z jejich podob, by mělo být v takové době, jako je tato, kdy se stále větší část lidského rodu stává obětí jejich pustošivé divokosti, přijato za heslo celého uskupení amerických věřících, ať sídlí v jakémkoli státě, ať se pohybují v jakýchkoli kruzích, ať mají jakýkoli věk, tradice, záliby a zvyky. Mělo by být neustále demonstrováno v každém stádiu jejich činnosti a života, ať v Bahá'í společenství nebo mimo ně, na veřejnosti nebo v soukromí, formálně stejně jako neformálně, individuálně stejně jako v jejich oficiálním postavení organizovaných skupin, výborů a rad. Mělo by se uvážlivě pěstovat prostřednictvím rozmanitých a každodenních příležitostí, které se nabízejí, nehledě na to, jak jsou bezvýznamné, buď v jejich domovech, v kancelářích jejich podniků, v jejich školách a univerzitách, na jejich společenských oslavách a v rekreačních prostorách, na jejich Bahá'í setkáních, konferencích, konventech, letních školách a radách. Úplně především by se mělo stát základní myšlenkou politiky onoho vznešeného orgánu, který ve své funkci národního zástupce, vedoucího a koordinátora záležitostí společenství musí udávat příklad a napomáhat uplatňování tohoto životně důležitého principu v životech a činnostech těch, jejichž zájmy zaštiťuje a zastupuje.

(55) „*Ó soudní lidé!*“ napsal Bahá'u'lláh, „*Vpravdě, slova, která sestoupila z nebe Vůle Boží, jsou pro svět zdrojem jednoty a souladu. Zavřete své oči před rozdíly rasy, a přivítejte všechny se světlem jednoty.*“ „*Přejeme si jen dobro světa a štěstí národů,*“ prohlašuje On, „...*aby se všechny národy sjednotily ve víře a všichni lidé byli jako bratři; aby citová pouta a jednota mezi syny lidí byly posíleny; aby rozmanitost náboženství skončila, a rasové spory byly vyhlazeny.*“ „*Bahá'u'lláh pravil,*“ píše 'Abdu'l-Bahá, „*že rozličné rasy tvořící lidstvo dodávají celku smíšenou harmonii a barvitou krásu. Necht' se tudíž všichni spolčují v tomto velikém lidském shromáždění stejně jako květiny rostou a ladí dohromady bok po boku bez neshod či nesouladu mezi nimi.*“ „*Bahá'u'lláh,*“ 'Abdu'l-Bahá dále pravil, „*jednou přirovnal lidi tmavé barvy pleti k černé zřítelnici obklopené bělmem. V této černé zřítelnici je vidět odraz toho, co je před ní, a skrze ni vyzařuje světlo ducha.*“

(56) „*Bůh,*“ prohlašuje Samotný 'Abdu'l-Bahá, „*nečiní žádné rozdíly mezi bílými a černými. Jsou-li srdce čistá, přijímá On oboje. Bůh nečiní žádné rozdíly mezi osobami kvůli barvě pleti nebo rase. On přijímá všechny barvy, ať je to bílá, černá nebo žlutá. Vzhledem k tomu, že všichni byli stvořeni k obrazu Božímu, musíme se přimět k tomu, abychom si*

uvědomili, že všichni ztělesňují boží schopnosti.“ „Podle hodnocení Boha,“ prohlašuje On, „jsou si všichni lidé rovni. V říši Jeho spravedlnosti a nestrannosti není žádného rozlišování ani se nedává přednost jakékoli duši.“ „Bůh nevytvořil tato rozdělování,“ ujišťuje, „původcem těchto dělení je člověk sám. Poněvadž jsou tedy proti plánu a záměru Boha, jsou nesprávné a existují pouze v našich představách.“ „Podle hodnocení Boha,“ opět ujišťuje, „neexistují žádné odlišnosti v barvě pleti; všichni jsou sjednoceni v barvě a kráse služebnictví Jemu. Barva není důležitá; srdce je nadevše důležité. Nezáleží na tom, jaké snad je vnější vzezření, je-li srdce uvnitř čisté a neposkvrněné. Bůh nehledí na rozdíly v zabarvení a pleti. On se dívá na srdce. Tomu, jehož morálka a ctnosti jsou chvályhodné, se dává přednost v přítomnosti Boha; ten, který je oddaný Království, je nejvíce milován. V říši geneze a stvoření má otázka barvy tu nejmenší důležitost.“ „V celém živočišném království,“ vysvětluje, „nenacházíme tvory, kteří by se od sebe oddělovali kvůli zabarvení. Ti uznávají jednotu druhu a jedinstvo rodu. Nenacházíme-li v království nižší inteligence a rozumu rozlišování kvůli vnějšímu zabarvení, jak ho lze tedy ospravedlnit mezi lidskými bytostmi, zvláště když víme, že všichni pocházejí ze stejného zdroje a přináležejí ke stejné rodině. V původu a záměru stvoření je lidstvo jediné. Rozlišování ras a barvy pleti vyvstalo později.“ „Člověk je obdařen vyšší schopností uvažování a schopností chápání; vysvětluje dále, „je projevem božích darů. Mají snad rasové ideje zvítězit a zastínit tvořivý záměr jednoty v jeho říši?“ „Jedna z důležitých otázek,“ významně poznamenává, „které ovlivňují jednotu a solidaritu lidstva, je přátelství a rovnoprávnost bílé a barevné rasy. Mezi těmito dvěma rasami existují určité prvky shody i prvky odlišnosti, což zaručuje spravedlivé a vzájemné ohledy. Shodných prvků je mnoho.... V této zemi, Spojených státech amerických, je vlastenectví společné oběma rasám; všichni mají stejná práva na občanství, hovoří jedním jazykem, přijímají požehnání stejné civilizace, a řídí se příkazy stejného náboženství. Mezi oběma rasami existují ve skutečnosti četné prvky partnerství a shody, kdežto jediným prvkem odlišnosti je prvek barvy. Má se snad dovolit, aby tento, nejmenší ze všech rozdílů, vás jako rasy a jednotlivce od sebe odděloval?“ „Tato různorodost forem a zabarvení,“ zdůrazňuje, „která se projevuje ve všech říších, existuje na základě tvořivé Moudrosti a má boží záměr.“ „Rozmanitost v lidské rodině,“ tvrdí, „by měla být příčinou lásky a souladu, jak je tomu v hudbě, kde mnoho rozdílných not spolu ladí při vytváření dokonalého souzvuku.“ „Potkáte-li,“ je Jeho nabádání, „lidi, kteří jsou z jiné rasy a mají odlišnou barvu pleti nežli vy, nebuďte z těch, kteří k nim pojmou nedůvěru a nestahujte se do své ulity konvenčnosti, ale spíše mějte radost a prokazujte jim laskavost.“ „Ve světě bytí,“ dosvědčuje, „je požehnáno to setkání, kdy se příslušníci bílé a tmavé rasy spolu setkávají s nekonečnou duchovní láskou a nebeskou

harmonii. Až se taková setkání uskuteční, a jejich účastníci se budou spolu stýkat s dokonalou láskou, jednotou a laskavostí, budou je andělé Království chválit, a Bahá'u'lláhova Krása je osloví: „Jste požehnání! Jste požehnání!“ „Až se odehraje setkání těchto dvou ras,“ podobně potvrzuje, „stane se ono shromáždění magnetem Zástupu na výsostech, a obklopí je utvrzení Požehnané Krásky.“ „Upřímně se snažte,“ opět nabádá obě rasy, „a vynaložte své největší úsilí k uskutečnění tohoto přátelství a stmelení tohoto pouta bratrství mezi vámi. Takového úspěchu nelze dosáhnout bez vůle a úsilí každé z obou stran, z jedné strany výrazy vděčnosti a ocenění; z druhé strany laskavostí a uznáním rovnoprávnosti. Každý by se měl snažit rozvíjet a pomáhat druhému ke vzájemnému pokroku....Budete mezi sebou pěstovat lásku a jednotu, a tím přivedíte jednotu lidstva. Neboť dosažení jednoty mezi lidmi barevné pleti a bílými lidmi zajistí světový mír.“ „Doufám,“ oslovuje takto příslušníky bílé rasy, „že zařídíte, aby se utlačovaná rasa stala slavnou, aby se přidružila k bílé rase, aby sloužila světu člověka s nejzažší upřímností, věrností, láskou a čistotou. Tato opozice, nepřátelství a předsudky mezi bílou rasou a lidmi barevné pleti nelze vyhladit jinak než skrze víru, ujištění a učení Požehnané Krásky.“ „Tato otázka sjednocení bílých a černých je velmi důležitá,“ varuje, „neboť neuskuteční-li se, vyvstanou zakrátko velké těžkosti, a budou následovat škodlivé důsledky.“ „Zůstane-li tato záležitost beze změny,“ zní ještě další varování, „nepřátelství se zvýší den za dnem, a konečným výsledkem bude utrpení a může to vyústit v krveprolití.“

(57) Od obou ras se vyžaduje obrovské úsilí, mají-li jejich názory, způsoby a chování v tomto temném věku odrážet ducha a učení Bahá'u'lláhovy Víry. Když jednou provždy odvrhnou mylnou doktrínu rasové nadřazenosti se všemi jejími doprovodnými společenskými zly, zmatkem a utrpením, a až uvítají a povzbudí vzájemné míšení ras a až budou strhávat bariéry, které je nyní oddělují, měli by se všichni snažit dnem i nocí naplňovat své konkrétní povinnosti na tomto společném úkolu, s nímž se musejí tak naléhavě vypořádat. Ať si, zatímco se každý bude pokoušet přispět svým dílem k vyřešení tohoto komplikovaného problému, připomenou 'Abdu'l-Baháova varování, a v duchu si představí, zatímco je ještě čas, strašné důsledky, které musejí vyvstat, pokud nebude tato náročná a nešťastná situace, již čelí celý americký národ, jednoznačně napravena.

(58) Necht' bílí vyvinou nejvyšší snahu ve svém odhodlání svým dílem k řešení tohoto problému přispět, opustit jednou pro vždy svůj obvykle vrozený a občas podvědomý pocit nadřazenosti, napravit svůj sklon k projevování blahosklonného postoje k příslušníkům druhé rasy, přesvědčit je prostřednictvím svého důvěrného, spontánního a neformálního setkávání se s nimi o nefalšovanosti svého přátelství a upřímnosti svých záměrů, a ovládat svou nespokojenost s jakýmkoli nedostatkem přístupnosti ze strany lidu, který utržil za tak dlouhou

dobu tolik žalostných a pomalu se hojících ran. Necht' černoši prostřednictvím shodného úsilí ze své strany prokazují všemi prostředky ve své moci vřelost své odezvy, připravenost zapomenout na minulost a svou schopnost smazat každou stopu podezření, které může stále setrvávat v jejich srdcích a myslích. Necht' si ani jedna strana nemyslí, že vyřešení tak ohromného problému je záležitostí, která se výhradně týká těch druhých. Necht' si ani jedna strana nemyslí, že lze takový problém vyřešit snadno či okamžitě. Necht' si ani jedna ze stran nemyslí, že mohou sebejistě čekat na vyřešení tohoto problému, až se síly stojící mimo sféru jejich Víry chopí iniciativy a vytvoří příznivé podmínky. Necht' si ani jedna strana nemyslí, že se čemukoli jinému nežli nefalšované lásce, nejzažší trpělivosti, opravdové pokoře, naprostému taktu, rozumné iniciativě, zralé moudrosti a úmyslné a trvalé snaze v duchu modlitby může podařit vymazat poskvrnu, kterou toto očividné zlo zanechává na poutivém jménu jejich společné země. Necht' raději věří a jsou pevně přesvědčeni, že na jejich vzájemném porozumění, jejich přátelství a trvalé spolupráci musí záviset, více než na jakékoli jiné síle či organizaci působící mimo okruh jejich Víry, odvrácení onoho nebezpečného směru, jehož se 'Abdu'l-Bahá tak velice obával, a zhmotnění nadějí, které choval ohledně jejich společného přínosu k naplnění slavného osudu oné země.

(59) Draze milovaní přátelé! Charakternost chování, která všemi svými projevy skýtá nápadný protiklad podvodnosti a zkaženosti, kterými se vyznačuje politický život národa a stran a frakcí, z nichž se skládá; svatost a cudnost, které jsou v diametrálním rozporu s morální uvolněností a prostopášností, jež potřísňují charakter nikoli bezvýznamného podílu jeho občanů; přátelství mezi rasami zcela očištěné od prokletí rasových předsudků, které stigmatizují obrovskou většinu jeho lidí - jsou všechno zbraněmi, kterými američtí věřící mohou a musí vládnout ve svém dvojím tažení, za prvé při ožívování niterného života svého vlastního společenství a za další při útoku na dlouhodobá společenská zla, která se zabydlela v životě jejich národa. Zdokonalení těchto zbraní, moudré a účinné užívání každé z nich, je může více než rozvíjení jakéhokoli dílčího plánu nebo vymyšlení jakéhokoli speciálního projektu, nebo nahromadění jakéhokoli množství hmotných prostředků připravit na dobu, až je Ruka Osudu bude směřovat k tomu, aby napomáhali při vytváření a spuštění onoho Světového řádu, jenž se nyní líhne v nitru celosvětových správních institucí jejich Víry.

(60) Při vedení tohoto dvojího tažení se musejí udatní válečníci zápasící ve jménu Bahá'u'lláha a za Jeho Věc nezbytně střetnout s tuhým odporem a utrpět mnoho porážek. Musejí počítat se svými vlastními vášněmi neméně než se zuřivostí konzervativních sil, opozicí nezcizitelných zájmů a námitkami zvrácené a o světská potěšení usilující generace, musí jim odhodlaně čelit a úplně je překonat. S rozšířením a zorganizováním svých

obranných opatření k nadcházejícímu zápasu se proti nim mohou spustit bouře urážek a výsměchu a kampaně odsuzování a špatné prezentace na veřejnosti. Mohou brzy shledat, že se na jejich Víru útočí, jejich motivy jsou nesprávně vykládány, jejich záměry hanobeny, jejich cíle vystaveny posměchu, jejich institucemi se pohrdá, jejich vliv je znevažován, jejich autorita podkopávána a z jejich Věci čas od času odejde několik jedinců, kteří buď nebudou schopni ocenit povahu jejich ideálů, nebo nebudou ochotni snášet plný nápor vršící se kritiky, kterou takový boj jistě obnáší. „*Kvůli 'Abdu'l-Baháovi,*“ prorokoval milovaný Mistr, „*vás stihne mnoho zkoušek. Postihnou vás těžkosti a budete sužováni utrpením.*“

(61) Necht' se však nepřemožitelná armáda Bahá'u'lláha, která má na Západě, a v jednom z jeho potencionálních středů bouře, vybojovat pro Něho a v Jeho jménu jednu z nejprudších a nejslavnějších bitev, nebojí jakékoli kritiky, která bude proti ní vznesena. Necht' ji nezastraší jakékoli odsuzování, kterým se jazyky pomlouvačů budou snažit snižovat její záměry. Necht' neucouvne před hrozícím postupem sil fanatismu, náboženské ortodoxie, korupce a předsudků, které se spojí v jeden šik proti ní. Hlas kritiky je hlasem, který nepřímo posiluje proklamaci její Věci. Nepopularita neposlouží k ničemu jinému, než že postaví do ostřejšího světla kontrast mezi ní a jejími protivníky, zatímco vyloučení ze společnosti je samo o sobě magnetickou silou, jež musí nakonec získat do jejího tábora nejhalasnější a nejzapřísažlejší lidi z řad jejích nepřátel. V zemi, kde se svádí největší bitvy Víry, a kde žijí její nejnenasytnější nepřátelé, nedošlo v už v důsledku běhu událostí, pomalému, avšak trvalému pronikání jejích ideálů a naplnění jejích proroctví pouze k odzbrojení a transformaci povahy některých z jejích nejobávanějších nepřátel, nýbrž také k zajištění jejich pevné a bezvýhradné věrnosti jejím Zakladatelům. Tak úplnou transformaci, tak ohromující obrat v postojích lze uskutečnit pouze tehdy, je-li vyvolený nositel, jemuž je určeno přinést Bahá'u'lláhovo Poselství k lačnicím a nepokojným masám bez pastýře, dokonale očištěn od těch poskvrn, o jejichž odstranění usiluje.

(62) Vás tedy, mí nejmilovanější přátelé, si přeji přesvědčit nejenom o naléhavosti a závazné nutnosti vašeho svatého úkolu, ale též o nekonečných možnostech, které skýtá, aby se k takto vznešené úrovni povznesl nejenom život a aktivity vašeho vlastního společenství, ale též záměry a měřítko, kterými se řídí vztahy existující mezi lidem, k němuž patříte. Jsem přesvědčen o tom, že se, neotřesení přetěžkou povahou tohoto úkolu, chopíte tak, jak se na vás patří, výzvy těchto časů, tak obtížených nebezpečím, tak plných zkaženosti, a přesto tak kypících příslibem budoucnosti tak zárné, že žádný předešlý věk v análech lidstva nemůže s její slávou soupeřit.

(63) Draze milovaní přátelé! Na počátku těchto stránek jsem se pokusil vyložit představu skvělých příležitostí stejně jako nesmírných povinností, kterým nyní v důsledku pronásledování doširoka rozvětvené Bahá'u'lláhovy Víry čelí společenství amerických věřících v tak kritické fázi Formativního období jejich Víry a v tak rozhodující epoše světových dějin. Dostatečně jsem se zaobíral povahou oné mise, které se toto společenství v důsledku hnací síly okolností bude muset v nepříliš vzdálené budoucnosti ujmout a uskutečnit ji. Vyslovil jsem varování, které, jak cítím, bude nezbytné k jasnějšímu chápání a lepšímu vykonávání úkolů, které před ním leží. Vyložil jsem a zdůraznil jsem, jak jen bylo v mých silách, ony vznešené a dynamické vlastnosti, ona ušlechtilá měřítká, která, třebaže je jejich dosažení obtížné, nicméně představují zásadní požadavky úspěchu těchto úkolů. Domnívám se, že by se nyní mělo říci pár slov v souvislosti s materiálním aspektem jejich bezprostředního úkolu, na jehož dokončení ve stanoveném čase musí záviset nejen rozvinutí následných fází Božího plánu formulovaného 'Abdu'l-Baháem, ale i získání těch schopností, které je učiní způsobilými vykonávat v plnosti času povinnosti a závazky, kterých si bude vyžadovat ona větší mise, jejíž uskutečnění je jejich výsadou.

(64) Sedmiletý plán se svými dvěma stránkami výzdoby Chrámu a rozšíření aktivit učení Víry, které obklopí jak severoamerický, tak i jihoamerický kontinent, nyní pokročil hluboko do svého druhého roku a předkládá každému, kdo v posledních měsících sledoval jeho vývoj, znamení, která jsou nesmírně povzbudivá a jsou dobrým příslibem k dosažení jeho cílů během vymezeného času. Z větší části byly podniknuty postupné kroky určené k tomu, aby se usnadnila práce a aby se obsáhla celá oblast činností, které je třeba provést v souvislosti s vnější výzdobou Chrámu. Do konečné fáze, jež se má vyznačovat triumfálním závěrem třicetiletého počínu, se nakonec přece jen vstoupilo. Počáteční obchodní smlouva spojená s prvním a hlavním podlažím oné historické budovy byla podepsána. Byl zřízen Fond, jenž se pojí s milovaným jménem Největšího Svatého Listu. Nepřerušené pokračování tohoto počínu, jenž je svým samotným cílem tak chvályhodný, je nyní zajištěno. Hluboce dojmavé vzpomínky na tu, jejíž srdce se tak převelice radovalo z toho, že je budována nadstavba tohoto posvátného Domu, natolik dodá síly konečným snahám požadovaným k jejímu dokončení, že to rozptýlí jakékoli pochyby, které mohou dosud setrvávat v něčí hlavě co se týče způsobilosti jeho stavitelů důstojně završit svůj úkol.

(65) Nyní se musí zvážít ta stránka Plánu zabývající se učením Víry. Jeho výzev se musí dostát, a jeho požadavky se musí studovat, zvažovat a plnit. Jakkoli je krása prvního Mašriqu'l-Adhkáru Západu úžasná a neodolatelná, jakkoli jsou jeho rozměry majestátní, jakkoli je jeho architektura jedinečná, a jakkoli nedocenitelné jsou ideály a snahy, které

symbolizuje, neměl by se v současné době pokládat za nic víc než za nástroj k účinnější propagaci Věci a širšímu rozptýlení jejího učení. V tomto ohledu by se na něj mělo nahlížet ve stejném světle jako na správní instituce Víry, které jsou určeny k tomu, aby sloužily jako prostředky k patřičnému rozšiřování jejich ideálů, zásad a pravd.

(66) Právě k požadavkům, které klade Sedmiletý plán na učení Víry, musí společenství amerických věřících napříště upřít svou pečlivou a trvalou pozornost. Celé společenství musí povstat jako jeden muž, aby je naplnilo. Učit Věc Boží, prohlašovat její pravdy, hájit její zájmy, prokazovat slovy stejně jako skutky její neodmyslitelnost, její sílu a univerzálnost by se nemělo v žádné době považovat za výlučnou starost či výhradní výsadu Bahá'í správních institucí, ať to jsou rady, nebo výbory. Všichni se musejí účastnit, jakkoli společensky nízký je jejich původ, jakkoli omezené jsou jejich zkušenosti, jakkoli skromné jsou jejich prostředky, jakkoli nedostatečné je jejich vzdělání, jakkoli tíživé jsou jejich starosti a pracovní zaměření a jakkoli nepříznivé je prostředí, ve kterém žijí. „*Bůh*,“ neklamně zjevil Samotný Bahá'u'lláh, „*předepsal každému povinnost učit Jeho Věc*.“ „*Rci*,“ dále napsal, „*Učte Věc Boží, ó lidé Bahá, vždyť Bůh předepsal každému povinnost hlásat Jeho Poselství, a považuje ji za ze všech skutků nejzáslušnější*.“

(67) Třebaže vysoké a vznešené postavení v řadách společenství uděluje svému držiteli určitá privilegia a výsady, vybavuje ho bezpochyby odpovědností, které se nemůže zbavit ve své povinnosti učit a propagovat Víru Boží. Může občas, i když ne stále, vytvářet větší příležitosti a opatřovat lepší možnosti pro šíření povědomí o této Věře, a získávat podporovatele jejích institucí. Nutně však s sebou za žádných okolností nepřináší moc uplatňovat větší vliv na smýšlení a srdce těch, jimž je Víra představována. Jak často – a rané dějiny Víry v zemi jejího zrodu nabízejí mnoho nápadně jasných svědectví – ti nejnižší postavení přívrženci Víry, neškolení a naprosto nezkušení a bez jakéhokoliv postavení, a v několika případech postrádající inteligenci, byli schopni dosáhnout pro svou Věc takových vítězství, před nimiž blednou nejskvělejší úspěchy lidí učených, moudrých a zkušených.

(68) „*Petr*,“ dosvědčuje 'Abdu'l-Bahá, „*nebyl podle dějin církve též s to sledovat sled dní v týdnu. Kdykoli se rozhodl, že půjde rybařit, svázal si svou týdenní stravu do sedmi balíčků, a každý den z nich snědl jeden, a když dospěl k sedmému, věděl, že nastal Sabat, a načež jej zachovával*.“ Byl-li Syn Člověka schopen vstoupit do tak zdánlivě neotesaného a bezmocného nástroje takovou sílu, která způsobila, řečeno Bahá'u'lláhovými slovy, že „*tajemství moudrosti a promluvy proudila z jeho úst*,“ a povýšit ho nad zbytek Svých učedníků, a učinit

ho způsobilým, aby se stal Jeho nástupcem a zakladatelem Jeho Církvě, o kolik více může Otec, kterým je Bahá'u'lláh, dodat síly i tomu nejtěšnějším a nejbezvýznamnějším ze Svých následovníků, aby k provedení Jeho záměru dosáhl takových divů, které by zastínily největší úspěchy dokonce i prvního učedníka Ježíše Krista!

(69) „Báb,“ ‘Abdu’l-Bahá navíc napsal, „*pravil: ‚Kdyby si nepatrný mravenec v tento den přál vládnout takovou silou, aby byl s to rozluštit nejnepochopitelnější a nejvíce matoucí pasáže Koránu, jeho přání bude bezpochyby splněno, vzhledem k tomu, že tajemství věčné moci se rozehvívá v nejvznešenějším bytí všech stvořených věcí.‘ Je-li tak bezmocný tvor nadán tak delikátní schopností, o kolik účinnější musí být síla uvolněná hojnými proudy Bahá'u'lláhovy milosti!*“

(70) Pole je vsutku tak nesmírné, období tak kritické, Věc tak veliká, pracovníků je tak málo, času je tak málo, výsada je tak nedocenitelná, že si žádný následovník Bahá'u'lláhovy Víry, hoden nést Jeho jméno, nemůže dovolit ani chvilkové zaváhání. Tato z Boha zrozená Síla, neodolatelná ve své strhující síle, nevyčísitelná ve své moci, nepředvídatelná ve svém běhu, tajemná ve svém působení, a hrůzu budící svými projevy – Síla, jež, jak napsal Báb, „*se rozehvívá v nejvznešenějším bytí všech stvořených věcí,*“ a která, podle Bahá'u'lláha, svým „*pulzujícím vlivem,*“ „*narušila rovnováhu světa a rozbouřila jeho spořádaný život*“ – taková Síla, působící jako dvoubřítý meč, před samými našimi očima roztíná, na straně jedné, starodávná pouta, která po staletí udržovala pohromadě tkanivo civilizované společnosti, a na straně druhé uvolňuje okovy, které dosud svazují novorozeneckou a stále ještě neosvobozenou Bahá'u'lláhovu Víru. Američtí věřící nyní musejí povstat a plně a odvážně využít těch netušených příležitostí, které se naskytly působením této Síly. „*Svaté skutečnosti Shromáždění na výsostech,*“ píše ‘Abdu’l-Bahá, „*dychtí v tento den v Nejvznešenějším Ráj po tom, aby se navrátily na tento svět, aby tak mohly být nápomocny vykonat nějakou službu prahu Krásy Abhá, a povstat, aby prokázaly své služebnictví Jeho posvátnému Prahu.*“

(71) Svět potmělý trvale skomírajícím světlem náboženství, obtížený výbušnými silami slepého a triumfálního nacionalismu, sežehnutý ohni nelítostného pronásledování, at rasového či náboženského, ošálený falešnými teoriemi a doktrínami, které hrozí tím, že nahradí uctívání Boha a svěcení Jeho zákonů, ochablý nezkroutným a surovým materialismem, rozpadající se sžíravým vlivem morálního a duchovního úpadku, chycený do smyčky hospodářské anarchie a sporů – taková je podívaná, která se naskytá lidským očím v důsledku pronikavých změn, které nyní tato převratná Síla, ocitající se zatím v počátečním stádiu svého působení, vyvolává v životě celé planety.

(72) Tak smutná a pohnutá podívaná, jakkoli matoucí musí být pro každého pozorovatele, jenž si není vědom Bahá'u'lláhových cílů, prorocství a příslibů, je na hony vzdálena tomu, aby naplnila srdce Jeho následovníků zděšením, nebo ochromila jejich snahy, nemůže než prohloubit jejich víru, podněcovat jejich nadšenou dychtivost povstat a na obrovském poli, jenž pro ně načrtlo 'Abdu'l-Baháovo pero, prokázat svou schopnost sehrát svou roli na díle všeobecného vykoupení, které Bahá'u'lláh vyhlásil. Každý nástroj svého správního aparátu, který v průběhu několika let tak pracně vystavěli, se musí plně využít a podřídit ho cíli, pro něž byl stvořen. Chrámu, onomu hrdému ztělesnění tak vzácného ducha seběobětování, se musí obdobně dát možnost, aby sehrál svou roli a přispěl svým dílem ke kampani učení Víry, jenž má v plánu obsáhnout celou západní polokouli.

(73) Příležitosti, které vřava současné doby přináší s veškerým soužením, které vyvolává, obavami, které vzbuzuje, rozčarováním, které přináší, zmatkem, který vytváří, rozhořčením, které probouzí, vzpurností, kterou podněcuje, rozezlením, které plodí, duchem neklidného hledání, který budí se musí podobně využít za tím účelem, aby široko a daleko rozšířila povědomost o vykupující síle Bahá'u'lláhovy Víry a by se získaly nové posily do stále se rozmnožující armády Jeho následovníků. Tak drahocenná příležitost, tak vzácná shoda příznivých okolností se nemusí již nikdy opakovat. Pro americké věřící, předvoj zástupů Největšího Jména, nastal nyní čas, stanovený čas, aby prostřednictvím činností a kanálů zevrubně vytvořeného Správního řádu prohlásili svou schopnost a připravenost zachránit upadlou a těžce zkoušenou generaci, která se vzbouřila proti svému Bohu a nedbala Jeho varování a nabídnout jí dokonalé bezpečí, které mohou poskytnout pouze pevnosti jejich Víry.

(74) Kampaň učení Víry, která započala ve všech státech severoamerické republiky a Kanadského dominia nabývá tudíž na důležitosti a je nadána naléhavostí, kterou nelze dostatečně ocenit. Kampan, kterou do chodu uvedly tvořivé síly uvolněné 'Abdu'l-Baháovou Vůlí, která se přehání nad západní polokoulí za pomoci hnací síly, kterou vytváří, se dle mého mínění musí uskutečňovat v souladu s určitými principy formulovanými k zajištění jejího účinného průběhu a k uspíšení dosažení jejího cíle.

(75) Ti, kteří se takové kampaně účastní, ať v postavení organizátorů, nebo jako pracovníci, do jejichž péče bylo svěřeno vykonání samotného úkolu, musí jako nezbytnou přípravu k plnění svých povinností přistoupit k důkladnému obeznámení se s rozličnými aspekty dějin a učení své Víry. Ve svém úsilí dosáhnout tohoto cíle musí sami pro sebe svědomitě a velice pečlivě studovat literaturu své Víry, ponořit se do jejího učení, osvojit si její zákony a principy, uvažovat o jejích varováních, zásadách a cílech, naučit se nazpaměť její některá její

nabádání a modlitby, zvládnout základy její správy a držet krok s jejími současnými záležitostmi a vývojem. Musí se snažit o to, aby z ověřených a nezaujatých pramenů, nabyli slušnou znalost dějin a zásad islámu, zdroje a prostředí, z něhož jejich Víra vzešla – a přistoupili s úctou a myslí očištěnou od předpojatých myšlenek ke studiu Koránu, který kromě posvátných písem Bábí a Bahá'í Zjevení, představuje jedinou Knihu, jíž lze považovat za absolutně autentickou Klenotnici Slova Božího. Musí věnovat zvláštní pozornost prozkoumání oněch institucí a okolností, které přímo souvisejí s původem a zrodem jejich Víry, s postavením, které vznesl její Předchůdce a s zákony zjevenými jejím Autorem.

(76) Dosáhli-li v uvedených základních bodech těchto předpokladů úspěchu na poli učení Víry, musí se vždy, když budou uvažovat o realizaci jakékoli konkrétní mise do zemí Latinské Ameriky, snažit o to, aby nabyli, kdykoli to bude proveditelné, určité zručnosti v jazycích, kterými obyvatelé oněch zemí hovoří a znalostí o jejich obyčejích, zvycích a názorech. „*Učitelé, kteří půjdou do těchto oblastí,*“ napsal ‘Abdu’l-Bahá, když v jedné z Desek Božího plánu odkazoval na středoamerické republiky, „*musí být obeznámeni se španělským jazykem.*“ „*Skupina, která hovoří jejich jazyky...*“ napsal v jiné Desce, „*musí obrátit své tváře ke třem velkým ostrovním uskupením Tichého oceánu a procestovat je.*“ „*Učitelé, kteří cestují do různých stran,*“ prohlašuje dále, „*musí znát jazyk země, do níž přicházejí. Například osoba zběhlá v japonském jazyce může cestovat do Japonska, nebo osoba znalá čínského jazyka prospíše do Číny a tak dále.*“

(77) Žádný účastník této mezi-americké kampaně učení Víry se nesmí domnívat, že právo iniciovat jakoukoli konkrétní aktivitu spojenou s touto prací musí výhradně spočívat na oněch orgánech, ať na radách nebo výborech, jejichž zvláštním zájmem je podporovat a usnadňovat dosažení tohoto životně důležitého cíle Sedmiletého plánu. Je závaznou povinností každého amerického věřícího, jako spolehlivého důvěrníka ‘Abdu’l-Baháova Božího plánu, aby inicioval, propagoval a podporoval, v mezích stanovených správními principy Víry, jakoukoli činnost, o níž si myslí, že jí je schopen pro rozvoj Plánu vykonat. Hrozivá situace ve světě, ani jakékoli ohledy na nedostatek hmotných zdrojů, intelektuálních schopností, znalostí nebo zkušeností – ať jsou jakkoli žádoucí – by neměla žádného případného učitele-průkopníka zastrašit před tím, aby samostatně povstal a aby uvedl do pohybu síly, o nichž nás ‘Abdu’l-Bahá opakovaně ujišťoval, že pokud se tyto síly jednou uvolní, jako magnet přitáhnou příslibenou a neselhávající pomoc Bahá'u'lláha. Ať nečeká na žádné příkazy, ani neočekává žádné zvláštní povzbuzení od zvolených zástupců svého společenství, ať ho ani nezastraší žádné překážky, které mu jeho příbuzní či spoluobčané hodlají vložít do cesty, a ať ani nedbá výtek svých kritiků či nepřátel. „*Bud'te nespoutaní jako vítr,*“ je Bahá'u'lláhova rada

každému potencionálnímu učiteli Jeho Věci, „*při roznášení Poselství Toho, jenž dal rozbřesknout se Jitru Božího vedení. Považte, jak vítr, věrný tomu, co ustanovil Bůh, vane do všech krajů Země, ať jsou osídlené či pusté. Pohled na opuštěnost či známky blahobytu mu nezpůsobí bolest, ani jej nepotěší. Vane všemi směry, jak mu káže jeho Stvořitel.*“ „*A jestliže se odhodlá opustit domov pro Věc svého Pána,*“ zjevil Bahá'u'lláh v dalším úryvku, když odkazoval na takového učitele, „*necht', jako nejlepší zaopatření na cestu, vloží celou svou důvěru v Boha a oděje se šatem ctnosti....Zahoří-li ohněm Jeho lásky, zřekne-li se všech stvořených věcí, zažehnou jím pronášená slova ty, kdož Mu naslouchají.*“

(78) Odhodlal-li se ze své vlastní iniciativy, aby povstal a odpověděl na výzvu k učení, nezdrčen jakýmikoli překážkami, které mu může přítel i nepřítel, nevědomky či úmyslně, postavit do cesty, necht' pečlivě zvažuje každý způsob sbližovacích snah, které může využít ve svých osobních pokusech o upoutání pozornosti, udržení zájmu a prohloubení víry těch, které se snaží přivést do houfce své Víry. Necht' prozkoumá možnosti, jež mu nabízejí konkrétní okolnosti, ve kterých žije, ať zhodnotí jejich přednosti, a inteligentně a systematicky přistoupí k tomu, aby je využil k dosažení cíle, jež má na mysli. Ať se též pokusí vymyslet takové metody jako je spolupráce s kluby a společnostmi, výstavy, přednášky na témata, jež jsou spřízněna s učením a ideály jeho Věci jako např. abstinence, morálka, společenský blahobyt, náboženská a rasová tolerance, hospodářská spolupráce, islám a náboženská komparatistika či účast na činnosti společenských, kulturních, humanitárních, charitativních a vzdělávacích organizací a podniků, která mu, při zajištění neporušenosti své Víry, otevře obrovské množství způsobů a prostředků, kterak může postupně získat sympatie, podporu a nakonec prohlášení Víry u těch, s nimiž přichází do styku. Ať má při uzavírání těchto styků na paměti nároky, které na něho jeho Víra neustále vznáší, aby zachovával její důstojnost a postavení, aby chránil neporušenost jejích zákonů a zásad, aby prokazoval její obsáhlost a univerzálnost a aby nebojácně obhajoval její mnohačetné a životně důležité zájmy. Necht' zváží stupeň vnímavosti svého posluchače a sám se rozhodne o vhodnosti přímé či nepřímé metody učení, kterou by dal hledajícímu znát zásadní důležitost Božího Poselství a přesvědčil ho, aby se rozhodl sdílet osud s těmi, kteří ho již přijali. Ať si vzpomene na příklad, který udal 'Abdu'l-Bahá, a na Jeho neustálé nabádání, aby hledajícího zahrnoval takovou laskavostí a aby byl do takové míry příkladem ducha učení, které si přeje do něj vstřípit, že tento příjemce bude spontánně donucen k tomu, aby se s Věcí, jež ztělesňuje takové učení, ztotožnil. Necht' se na počátku zdrží toho, aby u hledajícího trval na takových zákonech a předpisech, které by mohly na jeho nově probuzenou víru působit jako příliš tvrdá zátěž a ať se snaží o něj trpělivě, taktně a přesto odhodlaně pečovat, dokud nedosáhne plné

dospělosti, a ať mu pomůže, aby prohlásil své bezvýhradné přijetí všeho, co stanovil Bahá'u'lláh. Sotvaže je tohoto stádia dosaženo, necht' ho představí uskupení svých spoluvěřících a necht' se snaží o to, aby měl díky stálému přátelení a aktivní účasti na místních aktivitách svého společenství možnost přispět svým dílem k obohacení jeho života, podpoře jeho úkolů, upevnění jeho zájmů a koordinaci jeho aktivit s aktivitami jeho sesterských společenství. Necht' není spokojen, dokud nevstoupí do svého duchovního dítěte tak obrovskou touhu, která by ho dohnala k tomu, aby následně samostatně povstal a zasvětil své síly křížení dalších duší a zachování zákonů a zásad stanovených jeho nově přijatou Vírou.

(79) Necht' má každý účastník celokontinentální kampaně zahájené americkými věřícími, a zvláště pak těmi, kteří se zabývají průkopnickou prací na panenských územích, na paměti nezbytnost těsného a trvalého styku s oněmi odpovědnými orgány vytvořenými k tomu, aby řídily, koordinovaly a usnadňovaly aktivity učení Víry celého společenství. Ať je to orgán jejich zvolených národních zástupců, nebo jeho hlavní pomocná instituce, Národní výbor pro učení Víry, nebo jeho podřízené orgány, regionální výbory pro učení Víry nebo místní duchovní rady a jejich příslušné výbory pro učení Víry, ti, kteří tvrdě pracují pro to, aby se Bahá'u'lláhova Věc rozšířila, by pomocí trvalé vzájemné výměny myšlenek prostřednictvím dopisů, oběžníků, zpráv, bulletinů a dalších komunikačních prostředků s těmito vytvořenými nástroji určenými k propagaci víry, měli zajistit hladké a urychlené fungování učebního aparátu jejich Správního řádu. Plně se tak vyhne zmatkům, prodlevám, zdvojování úsilí a mrhání energií a mocná povodeň Bahá'u'lláhovy milosti, která hojně a bez nejmenších překážek plyne těmito hlavními řečišti, natolik zaplaví lidská srdce a duše, že jim umožní, aby vydaly úrodu, kterou 'Abdu'l-Bahá opakovaně předpovídal.

(80) Každý účastník tohoto spojeného úsilí, jež nemá v análech amerického Bahá'í společenství obdoby, má duchovní povinnost, aby učinil z mandátu učení, jenž je pro všechny tak naprosto závazný, všepromokající záležitost svého života. Ve všech svých každodenních činnostech a stycích, na všech svých cestách, ať obchodních nebo jiných, o svých prázdninách a na svých výletech a při jakémkoli poslání, k němuž může být povolán, by měl každý nositel Bahá'u'lláhova Poselství považovat nejen za povinnost, ale za výsadu, aby rozséval široko daleko semena Jeho Víry a aby ho trvale uspokojovalo poznání, že ať je bezprostřední odezva na ono Poselství jakákoli a ať je nástroj, který ho předal jakkoli nedostatečný, tak ale moc jeho Autora umožní, jak to uzná za vhodné, aby tato semena vzklíčila a aby za okolností, které nikdo nemůže předvídat, obohatila úrodu, kterou nashromáždila tvrdá práce Jeho následovníků. Je-li členem nějaké duchovní rady, necht' povzbudí svou radu, aby při každém

svém zasedání zasvětila určitou část času upřímnému a zbožnému zvážení těch způsobů a prostředků, jež mohou podpořit kampaň učení nebo poskytnout jakékoli zdroje, jež jsou k dispozici pro její rozvoj, rozšíření a konsolidaci. Navštíví-li svou letní školu – a každý bez výjimky je vyzýván, aby využil příležitosti ji navštívit – necht' považuje tuto událost za vítanou a cennou příležitost, aby za pomoci přednášek, studia a diskusí obohatil své vědomosti základů své Víry, aby byl s to s větší sebedůvěrou a účinností předávat Poselství, které bylo svěřeno do jeho péče. Nadto kdykoli to bude uskutečnitelné, necht' navíc usiluje o to, aby svými návštěvami různých společenství podněcoval horlivost učit, a aby prokázal lidem mimo Víru radost a živost podporovatelů své Věci a organickou jednotu jejích institucí.

(81) Každý, kdo mezi účastníky tohoto tažení, jež objímá všechny rasy, všechny republiky, třídy a věrovyznání celé západní polokoule, pocítuje onu naléhavou touhu, ať povstane, a pokud to okolnosti dovolí, ať zaměří svou obzvláštní pozornost k tomu, aby etnické skupiny černochů, Indiánů, Eskymáků a Židů nakonec vyjádřily své bezvýhradné přijetí jeho Víry. V nynějším okamžiku nelze Věci Boží prokázat chvályhodnější a záslužnější službu, než je úspěšná snaha zvýšit rozmanitost členů amerického Bahá'í společenství tím, že se řady Víry rozšíří připojením příslušníků těchto ras. Promísení těchto vysoce rozrůzněných prvků lidského rodu, harmonicky vetkaných do tkaniva všeobjímajícího Bahá'í bratrstva a asimilovaných prostřednictvím dynamických procesů božsky stanoveného Správního řádu, z nichž každý svým dílem přispívá k obohacení a slávě života Bahá'í společenství, je zajisté úspěchem, jehož uvážení musí rozehrát a rozechvít každé Bahá'í srdce. *„Přemýšlejte o květinách v zahradě“*, napsal 'Abdu'l-Bahá, *„ačkoliv se liší svými druhy, barvami, formami a tvarem, přesto protože jsou osvěžovány vodami jednoho pramene, ovívány dechem jednoho větru, posilovány paprsky jednoho slunce, tato různorodost zvyšuje jejich půvab a přidává k jejich kráse. Jak by to bylo oku nepříjemné, kdyby všechny květiny a rostliny, listy a květy, ovoce, větve a stromy této zahrady měly všechny stejný tvar a barvu! Různorodost v zabarvení, formě a tvaru obohacuje a zdobí zahradu a zvyšuje její účinek. Podobně, jsou-li mocí a vlivem jedné centrální síly rozmanité odstíny myšlení, temperamentu a charakteru přivedeny k sobě, bude krása a sláva lidské dokonalosti odhalena a projevena. Nic než nebeská moc Slova Božího, které vládne a překračuje skutečnosti všech věcí, není schopná sladit různorodé myšlenky, postoje, nápady a přesvědčení dětí lidí.“* „Doufám,“ je přání, které 'Abdu'l-Bahá vyslovil, *„že se zasadíte o to, aby se utlačované rase (černochům) dostalo slávy a aby se s naprostou upřímností, věrností, láskou a čistotou připojila k bílé rase ve službě lidskému světu.“* „Jedna z nejdůležitějších otázek,“ napsal rovněž, *„které ovlivňují jednotu a solidaritu lidstva, je přátelství a rovnoprávnost bílé a barevné rasy.“* „Velkou

pozornost,“ píše ‘Abdu’l-Bahá v Deskách Božího plánu, „musíte věnovat Indiánům, původním obyvatelům Ameriky. Neboť tyto duše lze připodobnit ke starodávným obyvatelům Arabského poloostrova, kteří před příchodem Muhammadova Zjevení žili jako divoši. Ale když v jejich středu zazářilo islámské Světlo, rozlítlo je to natolik, že svět zalili osvětlením. Pokud se rovněž těmto Indiánům dostane vzdělání a náležitého vedení, nemůže být žádných pochyb, že za pomoci Božího učení získají takové osvětlení, že to rozzáří celou Zemi.“ „Je-li to možné,“ ‘Abdu’l-Bahá též napsal, „pošlete učitele do ostatních koutů Kanady, taktéž vyšlete učitele do Grónska a do domoviny Eskymáků.“ „Dejž Bůh,“ dále napsal v týchž Deskách, „aby volání Království dosáhlo sluchu Eskymáků... Prokážete-li snahu, aby se mezi Eskymáky rozptýlily vůně Boží, bude její účinek velmi veliký a dalekosáhlý.“ „Chvála buď Bohu,“ píše ‘Abdu’l-Bahá, „že vše, co bylo oznámeno Izraelitům v Požehnaných Deskách a věci jasně napsané v ‘Abdu’l-Baháových dopisech, se všechny nyní vyplňují. Některé se již udály, další budou projeveny v budoucnosti. Odvěká Krása ve Svých posvátných Deskách jasně napsala, že den jejich ponížení skončil. Jeho štědrost je zastíní a tato etnická skupina se bude den za dnem rozvíjet a bude vysvobozena ze svého věčného života v ústraní a hanbě.“

(82) Necht’ ti, kteří zastávají správní pozice ve svých funkcích členů Národní duchovní rady, nebo národních, regionálních či místních výborů pro učení Víry mají neustále na paměti životně důležitou a naléhavou nezbytnost, kterou je co možná nejrychlejší zajištění zformování jakkoli malých a nerozvinutých skupin v několika zbývajících státech severoamerické republiky a v provinciích Kanadského dominia a poskytnutí všech materiálních možností, které mají k dispozici, které by umožnily těmto nově zformovaným zárodkům se urychleně a na náležitě pevných základech rozvíjet do řádně fungujících, soběstačných a uznávaných Rad. Pokládání takových základů, zřizování takových výsep, což je prací nesporně úmornou, přesto však bolestně potřebnou a vysoce inspirující – musí jednotliví členové amerického Bahá’í společenství poskytnout svou ničím neomezenou, stálou a nadšenou podporu. Ať jsou opatření, která jejich zvolení představitelé snad vymyslí jakkoli rozumná, a ať jsou plány, které zformulují, jakkoli praktické a dobře promyšlené, nemohou taková opatření a plány nikdy zplodit žádné uspokojivé výsledky, pokud se dostatečný počet průkopníků neodhodlá k tomu přinést nezbytné oběti a dobrovolně se přihlásit k tomu, aby tyto plány uvedl do praxe. Pevně věřím tomu, že prvním a nejdůležitějším krokem v následných stádiích, jimiž kampaň učení Víry zahájena Sedmiletým plánem musí projít, je jednou provždy zasadit v srdci těchto panenských území Bahá’u’lláhovu zástavu, vystavět strukturální základnu Jeho Správního řádu v jejich městech a vesnicích a ustanovit pevné a trvalé zakotvení jeho institucí v myslích a srdcích jejich obyvatel. Třebaže vnější výzdoba

Mašriqu'l-Adhkáru vstoupila v rámci tohoto Plánu do své konečné fáze vývoje, je kampaň učení Víry dosud ve svých počátečních stádiích a je na hony vzdálena tomu, aby rozšířila své větvoví do těchto panenských oblastí, nebo do oněch republik, které leží na jihoamerickém kontinentě. Vyžadované úsilí je nesmírně obrovské, podmínky, za nichž se mají tyto předběžné počiny uskutečňovat, jsou mnohdy málo přítažlivé a nepříznivé, pracovníků, kteří jsou v postavení se těchto úkolů zhostit, je málo, a zdroje, kterými mohou disponovat, jsou skrovné a nedostatečné. Avšak přesto, jak často nás Bahá'u'lláhovo pero ujišťovalo, že *„povstane-li nějaký samojediný člověk ve jménu Bahá a nasadí-li si brnění Jeho lásky, učiní jej Všemohoucí vítězným, ač by se proti němu sešikovaly armády země i nebe.“* Nenapsal snad: *„Při Bohu kromě Něhož není jiného Boha! Povstane-li kdokoli k velikému vítězství naší Věci, učiní ho Bůh vítězným, ač by se proti němu seskupily desítky tisíc nepřátel. A pokud jeho láska ke mně zesílí, Bůh ustanoví jeho nadvládu nade všemi mocnostmi země a nebes.“* *„Považte dílo předchozích pokolení,“* napsal 'Abdu'l-Bahá, *„za života Ježíše Krista bylo věřících, pevných duší málo a šlo je snadno spočítat, avšak nebeská požehnání sestupovala v takové hojnosti, že nespočetné duše vstoupily za několik let do stínu Evangelia. Bůh pravil v Koránu: ‚Jedno zrnko vydá sedm snopů, a každý snop bude obsahovat sto zrněk.‘ Jinými slovy, z jednoho zrnka vzejde sedm set zrněk, a bude-li si to Bůh přát, tak zdvojnásobí i tento počet. Častokrát se již stalo, že se jediná požehnaná duše stala zdrojem vedení celého národa. Nesmíme nyní uvažovat o svých schopnostech a způsobilosti, ba spíše musíme upřít svůj zrak na projevy přízně a dary Boha v těchto dnech, který z kapky učinil moře a z atomu slunce.“* Necht' ti, kteří se odhodlali být těmi prvními, kteří vztyčí zástavu takové Věci za takových podmínek a v takových oblastech, sytí své duše posilující mocí těchto slov a *„nasazující si brnění Jeho lásky“*, lásky, která musí *„zesílit“*, pokud ve svém osamělém úkolu vytrvají, ať povstanou, aby příběhem svých skutků ozdobili nejoslnivější stránky, které byly kdy napsány v duchovních dějinách jejich země.

(83) *„Třebaže,“* napsal 'Abdu'l-Bahá v Deskách Božího plánu, *„ve většině států a měst Spojených států jsou, chvála buď Bohu, rozptýleny Jeho vůně, a nespočetné duše obracejí své tváře a pospíchají ke Království Božímu, přesto ještě není v některých státech pozvednuta Korouhev Jednoty, jak by tomu mělo být, ani nejsou odhaleny tajemství Svatých Knih jako je Bible, Evangelium a Korán. Spojeným úsilím všech přátel musí být Korouhev Jednoty v těchto státech rozvinuta a Boží Učení hlásáno, aby tak tyto státy také obdržely svůj díl nebeských darů a byly účastny Největšího Vedení.“* *„Budoucnost Kanadského dominia,“* potvrdil v další Desce Božího plánu, *„je velmi skvělá a události, které jsou s ní spojeny, jsou nekonečně slavné. Bude k ní obráceno oko Boží milující laskavosti a stane se projevem přízně nadevše*

Slavného.“ „*Opět opakují,*“ ve stejné desce znovu potvrzuje Svě předchozí prohlášení, „*že budoucnost Kanady je at' z hmotného nebo z duchovního hlediska velice skvělá.*“

(84) Sotvaže se podnikne tento počáteční krok, který přirozeně zahrnuje zformování alespoň jednoho zárodku v každém z těchto panenských států a provincií severoamerického kontinentu, musí se uvést do pohybu aparát pro ohromné zintenzívnění spojeného Bahá'í úsilí, jehož záměrem by mělo být zesílení ušlechtilých snah, které nyní pouze několik izolovaných věřících vyvíjí k tomu, aby si národy Latinské Ameriky uvědomily Bahá'u'lláhovo Volání. Dokud se v rámci Sedmiletého plánu nevstoupí do této druhé fáze kampaně učení Víry, nelze kampaň považovat za plně zahájenou, či nelze mít za to, že samotný Plán dosáhl nejzásadnější stádia svého postupného vývoje. Tak silné budou proudy Boží milosti, které se budou rozlévat na udatné společnosti, které již ve správní oblasti vystavělo, ve vši slávě její vnější výzdoby, svou hlavní Stavbu, na poli učení Víry pozdvihlo v každém státu a provincii severoamerického kontinentu do výše korouhev své Víry – tak veliké budou tyto proudy, že se jeho členové octnou přemožení důkazy jejich oživující síly.

(85) Meziamerický výbor musí v této fázi, ba ještě dříve, než se do ní vstoupí, ukázat schopnosti hodné úrovně jejích možností, a předvést energičnost, zasvěcení a podnikavost, které budou souměřitelné povinnostmi, které nese na svých bedrech. Nemělo by se ani na okamžik zapomínat na to, že Střední a Jižní Amerika zaujímá alespoň dvacet nezávislých států, což přibližně představuje jednu třetinu celkového počtu svrchovaných států světa, a že je jim dáno sehrát stále důležitější úlohu na utváření budoucího osudu světa. S tím, jak se svět smršťuje do jediného sousedství a s tím, jak se osudy ras, států a národů nerozpletně provazují, mizí odlehlost těchto států západní polokoule a stále zřetelněji se ukazují skryté možnosti každého z nich.

(86) Až se v rámci Sedmiletého plánu dosáhne této druhé fáze postupného rozvíjení aktivit a činností učení Víry, a až aparát vyžadovaný pro jeho provádění začne působit, musí američtí věřící, srdnatí průkopníci tohoto mocného hnutí, vedeni neselhávajícím světlem Bahá'u'lláha a v naprostém souladu s Plánem, který vypracoval 'Abdu'l-Bahá a jednající pod vedením své Národní duchovní rady, a ujištění o pomoci Meziamerického výboru, zahájit ofenzívu proti silám temnoty, zkaženosti a nevědomosti, ofenzívu, která se musí rozšířit k nejzažšímu konci Jižního kontinentu a zahrnout do svého pole působnosti všech dvacet států, z nichž se skládá.

(87) At' někteří, právě v tomto okamžiku, opásají bedra svého úsilí, odejdou ze svých rodných měst, velkoměst a států, opustí svou zemi, a „*vkládajíce svou plnou důvěru v Bohu jako nejlepší zaopatření na svou cestu,*“ upřou své tváře a směřují své kroky k oněm vzdáleným

končinám, oněm panenským oblastem, oněm nedobytým městům a napřou své síly k dobytí citadel lidských srdcí – srdcí, která si, jak napsal Bahá'u'lláh, „*mohou podmanit zástupy Zjevení a promluvy.*“ Ať neotálejí do doby, kdy jejich spolupracovníci projdou první fází své kampaně učení, ale ať spíše právě v tuto hodinu povstanou, aby zahájili počáteční fázi toho, co se bude napříště považovat za jednu z nejslavnějších kapitol mezinárodních dějin jejich Víry. Necht' na samém počátku, „*učí sami sebe, aby jejich řeč mohla přilákat srdce jejich posluchačů.*“ Necht' považují triumf své Víry za svůj „*nejvyšší cíl*“. Necht' „*neberou v potaz velikost či malost nádoby*“, která nese míru milosti, kterou Bůh rozlévá v tomto věku. Necht' „*se oprostí ode všeho připoutání k tomuto světu a jeho marnostem,*“ a s oním duchem odpoutání, jehož byl 'Abdu'l-Bahá příkladem a jehož si přál, aby ho napodobovali, přivedli tyto rozrůzněné národy a země k připomínce Boha a Jeho nejvyššího Projevu. Necht' je Jeho „*láska pokladnicí jejich duším*“ v den, kdy „*bude otřeseno každým pilířem, kdy lidem naskočí husí kůže a kdy se všechny oči obrátí hrůzou.*“ Necht' jejich „*duše zahoří plamenem tohoto nehynoucího Ohně, jenž žhne v samotném srdci světa tak, že ani vody vesmíru nemohou zchladit jeho žár.*“ Necht' jsou „*nespoutaní jako vítr*“, jemuž „*pohled na opuštěnost či známky blahobytu nemůže způsobit bolest, ani jej nepotěší.*“ Necht' „*rozváží své jazyky a bezustání hlásají Jeho Věc.*“ Necht' „*hlásají to, co jim vnukne pronášet Největší Duch ve službě Věci svého Pána.*“ Necht' se „*chrání toho vést s kýmkoli spory, ba se snaží objasnit mu pravdu laskavým způsobem a co nejpřesvědčivějším nabádáním.*“ Necht' „*výlučně v zájmu Boha hlásají Jeho Poselství a v témže duchu přijímají jakoukoli odezvu, již jejich slova v posluchačích vyvolají.*“ Necht' ani na jediný okamžik nezapomenou na to, že je „*Věrný Duch posílí svou mocí,*“ a že „*společenství Jeho vyvolených andělů bude postupovat s nimi, jak to přikázal Všemohoucí, nadevše Moudrý.*“ Necht' mají vždy na paměti „*jak veliké požehnání očekává ty, již dosáhli pocty sloužit Všemohoucímu,*“ a pamatují na to, že „*taková služba je vskutku královnou veškerých dobrých skutků a ozdobou každého dobrého činu.*“

(88) A konečně, necht' jsou tato srdceryvná Bahá'u'lláhova slova při jejich postupu napříč a podél celým jihoamerickým kontinentem vždy nachystána na jejich rtech, potěchou jejich srdcí, světlem na jejich stezce, společníkem v jejich osamělosti a každodenní potravou na jejich cestách: „*Ó poutníku na stezce Boží! Přijmi svůj díl z oceánu Jeho milosti a nepřipravuj se o věci, které leží skryty v jeho hlubinách. Buď z těch, kdož okusili jeho pokladů. Krůpěj z tohoto oceánu, svlaž-li všechny v nebesích i na zemi, postačí obohatit je štědrostí Boha, Všemohoucího, Vševědoucího, nadevše Moudrého. Rukama sebezapření nabírejte z jeho životodárných vod a zkrápějte jimi všechny stvořené věci, aby se očistily ode všech hranic vytvořených člověkem a přistoupily k mocnému Božímu stolci, k onomu svatému*

a oslnivému Místu. Nermuť se, jsi-li osamocen ve svém konání. Necht' ti nadevše dostačuje Bůh... Hlásej Věc svého Pána všem, kteří jsou v nebesích i na zemi. Odpoví-li nějaký člověk na tvé volání, odhal mu perly moudrosti Pána, svého Boha, jež na tebe seslal Jeho Duch, a buď z těch, kdož skutečně věří. A jestliže některý člověk tvou nabídku odmítne, odvrát se od něj a svou důvěru a naději vlož v Pána všech světů. Při spravedlnosti Boží! Kdokoli v tento den otevře ústa a zmíní jméno svého Pána, sestoupí na něj zástupy Božího vnuknutí z nebe mého jména, Vševědoucí, nadevše Moudrý. Také Shromáždění na výsostech na něj sestoupí, každá duše pozvedajíc kalich čirého světla. Tak to bylo na příkázání Toho, jenž je nadevše Slavný, Nejmocnější, předurčeno v říši Božího Zjevení.“

(89) Necht' jim rovněž v uších zaznívají tato 'Abdu'l-Baháova slova vybraná z Desek Božího plánu, když budou, plni jistoty a beze strachu, pokračovat ve Svém poslání: „Ó vy apoštolové Bahá'u'lláha! Kéž je můj život pro vás obětován! ... Pohled'te na brány, které před vámi otevřel Bahá'u'lláh! Považte, jak vznešené a velebené je postavení, kterého máte dosáhnout; jak jedinečné jsou projevy přízně, kterými jste byli obdařeni.“ „Mé myšlenky jsou obráceny k vám a moje srdce ve mně poskočí při zmínce o vás. Kdybyste jen věděli, jak má duše plane vaší láskou, vaše srdce by zaplavilo tak velké štěstí, že by to způsobilo, abyste se do sebe navzájem zamilovali.“ „Celý rozsah vašeho úspěchu ještě není odhalen, jeho význam není dosud pochopen. Zakrátko na vlastní oči uvidíte, jak jasně bude každý z vás, jako zářící hvězda, zářit na obloze vaší země světlem Božího Vedení a propůjčí jejím lidem slávu věčného života.“ „Rozsah vašich budoucích úspěchů stále zůstává zahalen. Vroucně doufám, že se v blízké budoucnosti bude celá Země chvět a otřásat výsledky vašich velkých činů.“ „Všemohoucí vám bezpochyby poskytne pomoc Své milosti, obdaří vás znameními Své moci a udělí vašim duším posilující moc Svého svatého Ducha.“ „Neobávejte se, že vás je málo, ani se netrapte zástupy nevěřícího světa... Přičiňte se; vaše poslání je nevýslovně slavné. Pokud okorunujete svou podnikavost úspěchem, Amerika se zajisté vyvine ve střed, ze kterého budou proudit vlny duchovní moci a trůn Království Božího bude, v plnosti své majestátnosti a slávy, pevně ustanoven.“

(90) Mělo by se pamatovat na to, že uskutečňování Sedmiletého plánu nepředstavuje, pokud jde o práci na poli učení Víry, nic většího než ustavení alespoň jednoho centra ve všech republikách Střední a Jižní Ameriky. Má-li již započatý Plán dojít úspěchu, mělo by být stoleté výročí zrodu Bahá'u'lláhovy Víry svědkem toho, že se v každé z těchto zemí položí základy, byť jakkoli primitivní, na kterých bude nastupující generace amerických věřících v počátečních letech druhého století Bahá'í letopočtu moci stavět. Jejich úkolem bude v průběhu následných desetiletí rozšiřovat a upevňovat tyto základy a poskytovat

nezbytné vedení, pomoc a povzbuzení, které v oněch zemích umožní skupinám věřících, jež jsou rozestry do všech stran, ustanovit nezávislé a řádně vytvořené místní rady a tím vystavět rámec Správního řádu své Víry. Vystavění takového rámce je v první řadě povinností těch, které společenství severoamerických věřících obrátilo na Boží Poselství. Je to úkol, který musí kromě bezprostřední povinnosti umožnit každé skupině, aby se rozvinula do místní rady, zahrnovat zřízení celkového aparátu Správního řádu v souladu s duchovními a správními zásadami, jimiž se řídí život a aktivity všech ustanovených Bahá'í společenství po celém světě. Za žádných okolností nelze strpět žádný odklon od těchto hlavních a jasně vyložených zásad vtělených a uchovaných v Bahá'í národních a místních ústavách a společných všem Bahá'í společenstvím. To však je úkolem, jenž se týká těch, kteří v pozdějším období musí povstat, aby podpořili práci, která ve skutečnosti ještě ani plně nezačala.

(91) Vydláždění cesty systematictější způsobem k položení nezbytných základů, na nichž lze vystavět a bezpečně ustanovit tyto trvalé národní a místní instituce, je úkolem, který bude velmi záhy vyžadovat soustředěnou pozornost vykonavatelů Sedmiletého plánu. Sotvaže vykonají svou bezprostřední povinnost, jež souvisí s otevřením několika zbývajících území ve Spojených státech a Kanadě, měli by vymyslet pečlivě navržený plán, který se na položení takových základů zaměřuje. Jak již bylo řečeno, zajištění těchto nesmírně rozsáhlých, předběžných aktivit, jejichž rozpětí musí obejmout veškerou oblast, na níž se rozkládají republiky Střední a Jižní Ameriky, je ústředním bodem. To bude nakonec rozhodovat o osudu kampaně učení Víry vedené v rámci Sedmiletého plánu. Na této kampani nezávisí pouze účinné vykonávání významných povinností, jejichž plnění se vztahuje k současnému Plánu, ale též postupné rozvinutí po sobě jdoucích stádií, jež jsou nezbytná k realizaci 'Abdu'l-Baháovy vize o úloze, kterou mají američtí věřící sehrát v celosvětové propagaci své Věci.

(92) Tyto aktivity, i když jsou pouhou přípravou na velice náročné a organizované úkoly, kterými se budoucí generace věřících v latinskoamerických zemích musí vyznačovat, následně a bez jakéhokoli odkladu vyžadují ze strany Národní duchovní rady a Národního výboru pro učení Víry i Meziamerického výboru velice pečlivý průzkum před vysláním nových usídlenců a cestujících učitelů, jejichž výsadou bude pozvednout volání Nového Dne na novém světadíle.

(93) Ve své touze nějak posloužit těm, kteří se mají zhostit tak obrovských povinností a snášet takové sebezapření, se pouze mohu pokusit poskytnout několik užitečných návrhů, které, jak doufám, usnadní vykonávání veliké práce, která se má ve velmi blízké budoucnosti

uskutečnit. Této práci, která musí, až se dokončí, představovat historický mezník prvotřídního významu, se musí rozhodně zasvětit síly celého společenství. Počet Bahá'í učitelů, ať jde o usídlence či cestovatele, se musí podstatně zvýšit. Hmotné zdroje, které se jim mají dát k dispozici, se musí zmnohonásobit a účinně spravovat. Literatura, kterou by měli být vybaveni, se musí mnohonásobně rozšířit. Propagace, která by jim měla pomoci v distribuci této literatury, by se měla zvětšit, centrálně organizovat a energicky řídit. Možnosti skryté v těchto zemích by se měly příčinlivě využívat a systematicky rozvíjet. Rozličné překážky vytvořené značně odlišnými politickými a společenskými podmínkami panujícími v těchto zemích by se měly podrobně zkoumat a odhodlaně překonávat. Jedním slovem, neměla by se opominout žádná příležitost, nemělo by se šetřit žádným úsilím k tomu, aby se položila co nejširší a nepevnější základna pro pokrok a rozvoj největší aktivity učení Víry, kterou kdy americké Bahá'í společenství zahájilo.

(94) Pečlivý překlad tak důležitých Bahá'í spisů, které se vztahují k dějinám, učení a Správnému řádu Víry, jejich rozsáhlé a systematické rozšiřování v obrovských nákladech a v co možná největším počtu těchto republik a v jazycích, které jsou nejhodnější a nejužívanější, se zdá být tím hlavním a nejnaléhavějším opatřením, které je třeba současně s příjezdem průkopníků do těchto oblastí podniknout. „*Knihy a brožury,*“ píše 'Abdu'l-Bahá v jedné z Desek Božího plánu, „*se bud' musí přeložit nebo sepsat v jazycích těchto zemí a ostrovů, aby se rozšiřovaly do všech stran a směrů.*“ V zemích, kde občanské úřady nebo nějaké vlivné kruhy nebudou vznášet námitek, by se mělo toto opatření posílit vydáním pečlivě formulovaných článků a dopisů v rozličných tiskových orgánech, sestavených tak, aby široké veřejnosti vstúpily určité rysy strhující historie Víry a rozsahu a povahy jejího učení.

(95) Mám pocit, že hlavním a stálým zájmem každého pracovníka na oněch polích, ať je cestujícím učitelem nebo usídlencem, by mělo být, aby se přátelsky stýkal se všemi složkami obyvatelstva, nehledě na třídu, vyznání, národnost či barvu pleti, aby se důkladně obeznámil s jejich myšlenkami, vkusem a zvyky, aby studoval přístup, který by byl pro ně nejhodnější, aby se trpělivě a taktně soustředil na těch několik, kteří projeví výraznou vnímavost a schopnosti a aby se s maximální laskavostí snažil zasadit do jejich srdcí takovou lásku, zanícení a oddanost, že jim to následně umožní stát se soběstačnými a nezávislými šířiteli Víry ve svých příslušných oblastech.

„*Stýkejte se se všemi lidmi, ó lidé Bahá,*“ je Bahá'u'lláhovo nabádání, „*v duchu přátelství a družnosti. Budete-li si vědomi jisté pravdy, budete-li se těšit klenotu, o nějž jsou druzí ochuzeni, rozdělte se o něj s nimi jazykem největší laskavosti a dobré vůle. Bude-li následovat*

přijetí, bude-li záměr naplněn, dosáhli jste svého cíle. Jestliže někdo odmítne, ponechte jej sobě samému a snažně proste Boha, aby mu ukázal směr. Strážte se nakládat s ním nevládně. Laskavý jazyk je magnetem pro lidská srdce. Je chlebem ducha, odívá slova významem a je zřídlem světla moudrosti a porozumění. ...“

(96) Nejen zastupitelské Bahá'í orgány, ale též budoucí učitelé stejně jako další jednotliví věřící, kteří jsou připraveni o výsadu navštívit tyto břehy nebo usadit se na onom světadfle, mají a měli by vyvinout snahu, aby se chopili každé příležitosti, která nastane, aby se seznámili a vzbudili nefalšovaný zájem těch lidí, kteří jsou buď občany těchto zemí, nebo jsou s nimi jakýmkoli způsobem spojeni, ať jsou jejich zájmy a profese jakékoli. Laskavostí, kterou jim prokáží, či jakoukoli literaturou, kterou jim mohou dát či jakýmkoli stykem, který s nimi mohou navázat, mohou američtí věřící do jejich srdcí zasít taková semínka, která mohou v budoucích poměrech vzklíčit a přinést nejneočekávanější výsledky. Je třeba však vždy uplatňovat opatrnost, aby ve své dychtivosti podpořit mezinárodní zájmy Víry nezmařili svůj záměr a neodradili jakýmkoli činem, který lze nesprávně vykládat jako pokus o hromadné obrácení na víru a vynakládání nepatřičného tlaku na ty, které si přejí získat pro svou Věc.

(97) Obzvláště bych soustředil svou výzvu na ty americké věřící, třeba že jsou bolestně zatěžováni mnohačetnými, naléhavými a stále rostoucími problémy, kterým čelí v současné chvíli, kteří by byli schopni, ať mají jakékoli povolání či zaměstnání, ať jsou obchodníci, učitelé, právníci, lékaři, spisovatelé, úředníci a podobně se trvale usadit v těch zemích, které jim mohou nabídnout slušnou vyhlídku vydělávat si na živobytí. Svým činem uleví stále rostoucímu tlaku na svůj Fond pro učení Víry, který se zřetelem na své omezené možnosti musí zabezpečovat, když to nebude jinak možné, cestovní a další náklady, které se budou muset v souvislosti s tímto obrovským projektem zaplatit. Zjistí-li, že nejsou s to využít tak vzácné a posvátné výsady, necht' se majíce na paměti Bahá'u'lláhova slova, odhodlají, aby každý podle prostředků, která má ten muž či žena k dispozici, jmenoval zástupce, který jménem daného věřícího povstane a vykoná tak ušlechtilý čin. „*Soustřed'te své síly*“, jsou Bahá'u'lláhova slova, „*na šíření Víry Boží. Kdokoli si zaslouží tak veliké poslání, necht' povstane a pomáhá je prosadit. Kdo toho není schopen, je povinen jmenovat jiného, aby namísto něj hlásal toto Zjevení, jehož síla otřese základy nejmocnějších staveb, na prach rozdrtí každou horu a ohromí všechny duše.*“

(98) Co se týče těch, kteří byli schopni opustit své domovy a zemi a dočasně nebo trvale sloužit v oněch oblastech, připadá jim zvláštní povinnost, kterou je třeba mít stále na paměti. Jedním z jejich hlavních cílů by mělo být udržovat na straně jedné neustálý kontakt s Národním výborem konkrétně pověřeným podporováním jejich práce, a všemi možnými prostředky a v naprostém souladu spolupracovat na straně druhé se svými spoluvěřícími v oněch zemích, ať je pole, na kterém se lopotí jakékoli a ať mají jakékoli postavení, schopnosti nebo zkušenosti. Vykonáváním své první povinnosti načerpají nezbytnou pobídku a získají nezbytné vedení, které jim umožní účinně provádět své poslání a také budou prostřednictvím pravidelných zpráv tomuto výboru sdělovat obecnému uskupení svých spoluvěřících nejčerstvější novinky o vývoji svých aktivit. Plněním své druhé povinnosti zajistí bezproblémovou výkonnost, usnadní pokrok a odvrátí všechny nečekané incidenty, které mohou ztížit rozvoj jejich společné činnosti. Udržování těsného kontaktu a harmonických vztahů mezi Meziamerickým výborem pověřeným bezprostřední odpovědností organizovat tak dalekosáhlou činnost a privilegovanými průkopníky, kteří tuto činnost ve skutečnosti vykonávají a rozšiřování jejího větvoví široko a daleko stejně jako mezi těmito průkopníky samotnými, udá, kromě svých bezprostředních výhod, důstojný a inspirující příklad generacím, které se ještě nenarodily, jež mají pokračovat se všemi jejími rostoucími spleťtostmi v práci, která je v současnosti počínána.

(99) Bylo by nepochybně mimořádné významné a cenné, obzvláště v těchto časech, kdy rozličná omezení ukládaná v těchto zemích znesnadňují značnému počtu Bahá'í průkopníků se v těchto státech usadit a vydělávat si na živobytí, kdyby si někteří věřící, jejichž příjem, ať je jakkoli skrovný, jim opatřuje prostředky k nezávislé existenci, zařídili své záležitosti tak, že by se mohli na neomezenou dobu v těchto zemích usídlit. Oběti, které to s sebou nese, odvaha, víra a vytrvalost, kterou to vyžaduje, jsou bezpochyby velmi veliké. Jejich hodnota však nemůže být v současné době nikdy náležitě oceněna a nekonečnou odměnu, kterou obdrží ti, kteří je prokáží, nelze nikdy přiměřeně vylíčit. „*Ty, kdož opustili svou zemi,*“ je Bahá'u'lláhovo vlastní svědectví, „*se záměrem učit Naši Věc, posílí svou mocí Věrný Duch... Při Mému životě! Žádný sebevětší čin se s tímto nemůže srovnávat, kromě skutků, jež byly určeny Bohem, nadevše Silným, Nejmocnějším. Taková služba je vskutku královnou veškerých dobrých skutků a ozdobou každého dobrého činu.*“ Mělo by se poznamenat, že taková odměna se nemá považovat za čistě abstraktní požehnání omezené na budoucí život, ale též za hmatatelný přínos, který pouze taková odvaha, víra a vytrvalost může udělit v tomto hmotném světě. Slušné duchovní i administrativní úspěchy, kterých dosáhli na vzdáleném australsijském světadíle a v nedávnější době i v Bulharsku zástupci věřících z Kanady i

Spojených států, neomylně prohlašují povahu této odměny, kterou si i na tomto světě musí tak ryzí hrdinství vydobýt. Bahá'u'lláh v památné pasáži, v níž velebil ty Svě milované, kteří „cestovali zeměmi v Jeho Jménu a pro Jeho chválu“, napsal: „Kdokoli dosáhne jejich přítomnosti, se bude pyšnit tím, že se s nimi setkal, a jejich památka osvítí všechny, kteří přebývají v každé zemi.“

(100) V této chvíli cítím dojetí, když se upamatuji na podíl, který Bahá'u'lláhovy služebnice od samotného započetí Víry na Západě na rozdíl od mužů měly na tom, že samojediné a bez pomoci otevíraly tak mnohé, tak od sebe odlišné a tak velmi rozptýlené země po celém povrchu zeměkoule, nejenom abych vzdal hold takové apoštolské horlivosti, která vskutku připomíná ty hrdinské muže, kteří nesli odpovědnost za zrod Bahá'u'lláhovy Víry, ale též abych zdůraznil význam takového převažujícího podílu, který ženy ze Západu měly a mají při ustanovování Jeho Víry po celém světě. „Mezi zázraky,“ dosvědčil Samotný 'Abdu'l-Bahá, „kterými se vyznačuje toto posvátné Zřízení, patří, že ženy projevovaly větší smělost než muži, když se přihlásily do šiků Víry.“ Tak veliké a skvělé svědectví se vztahuje zvláště na Západ, a i když se mu dosud dostalo hojného a přesvědčivého potvrzení, bude s přibývajícimi lety dále posilováno, až američtí věřící započnou nejslavnější fázi svých aktivit učení Víry v rámci Sedmiletého plánu. „Smělost“, která podle 'Abdu'l-Baháových slov charakterizovala jejich úspěchy v minulosti nesmí utrpět žádný pokles, jelikož stojí na prahu ještě větších a vznešenějších úspěchů. Ba přímo musí být v průběhu času a napříč a podél obrovských a panenských území Latinské Ameriky ještě přesvědčivěji prokázána a musí získat pro milovanou Věc vítězství ještě úchvatnějších, než jsou ta, kterých dosud dosáhla.

(101) Cítím navíc, že je třeba zvláště sdělit pár slov americké Bahá'í mládeži, když zkoumám možnosti, které kampaň tak gigantických rozměrů musí nabídnout horlivému a podnikavému duchu, který je tak mocně oživuje ve službě Bahá'u'lláhově Věci. Ačkoli se jim nedostává zkušeností a utkávají se s nedostatečnými zdroji, přesto dobruďružný duch, který mají a energičnost, bystrost a optimismus, který dosud tak důsledně prokazovali, jim dává způsobilost, aby hráli aktivní úlohu při vzbuzování zájmu a zajišťování loajality svých vrstevníků v oněch zemích. Národům obou kontinentů nelze podat větší ukázkou mladistvé vitality a vibrující síly oživující život a instituce rodící se Bahá'u'lláhovy Víry, než jakou je inteligentní, vytrvalá a účinná účast Bahá'í mládeže každé rasy, národnosti a třídy v osvětových a správních oblastech Bahá'í činnosti. Prostřednictvím této účasti lze nejlépe přesvědčit kritiky a nepřátele Víry, sledující v různých stupních skepticismu a zášti evoluční působení Věci Boží a jejich institucí, o nezpochybnitelné pravdě, že takováto Věc je nesmírně

životaschopná, ve svém samotném jádru duchovně zdravá a že její osud je bezpečně zajištěn. Doufám a vskutku se modlím, aby taková účast nejen že přispěla ke slávě, moci a prestiži Víry, ale také aby mohla tak mocně působit na duchovní životy a elektrizovat do takové míry síly mladých členů Bahá'í společenství, aby jim dodala síly k tomu, aby ukázali v hojnější míře své vrozené schopnosti a rozvinuli další stádium ve svém duchovním rozvoji ve stínu Bahá'u'lláhovy Víry.

(102) Věren ustanovením Charty sepsané perem 'Abdu'l-Baháa, mám pocit, že je mou povinností věnovat zvláštní pozornost těm, kterým byla svěřena, naléhavým potřebám a zvláštnímu postavení, kterého požívá Panamská republika, jak se zřetelem na svou poměrnou blízkost srdci a středu Víry v Severní Americe, tak na svou zeměpisnou polohu jako spojnice mezi dvěma světadíly. „*Všechny výše uvedené země,*“ napsal 'Abdu'l-Bahá, když poukazoval v jedené z Desek Božího plánu na latinskoamerické státy, „*jsou důležité, avšak obzvláště Panamská republika, kde se v Panamském průplavu sbíhá Atlantický a Tichý oceán. Je střediskem cestování a průjezdu z Ameriky na ostatní kontinenty světa a v budoucnosti nabude největší důležitosti.*“ „*Obdobně,*“ opět napsal, „*musíte věnovat velikou pozornost Panamské republice, neboť v tomto bodu se Západ a Východ navzájem spojují v Panamském průplavu a taktéž se nachází mezi dvěma velkými oceány. Ono místo se stane v budoucnosti velmi důležité. Zapustí-li zde jednou Učení kořeny, sjednotí Východ a Západ, Sever a Jih.*“ Tak výsadní poloha zajisté vyžaduje zvláštní a urychlenou pozornost amerického Bahá'í společenství. Jelikož je již Mexická republika otevřena Víře s Duchovní radou řádně ustanovenou ve svém hlavním městě, je pronikání Bahá'u'lláhovy Víry jižním směrem do sousední země pouze přirozeným a logickým krokem, který by se neměl, dá se doufat, jevit úkolem obtížným. Nemělo by se šetřit žádným úsilím a žádná oběť by se neměla pokládat za dost velkou k tomu, aby se vytvořila byť jen velmi malá skupina v republice, která duchovně i zeměpisně zastává tak strategickou pozici – skupina, jež vzhledem k moci, kterou ji 'Abdu'l-Baháova slova už udělila, nemůže než k sobě nepřilákat hned po svém zformování proud milosti Království Abhá a rozvinout se s tak úžasnou rychlostí, že to vzbudí podiv a obdiv i u těch, kteří již byli svědky takových strhujících důkazů síly a moci Bahá'u'lláhovy Víry. Duchovním potřebám této privilegované republiky by měli dát bezpochyby přednost všichni budoucí průkopníci, jakož i členové Meziamerického výboru, i když by se současně mělo vynaložit veškeré úsilí představit Víru, byť jakkoli zkušebně, v Guatemalské, Honduraské, Salvadorské, Nicaragujské a Kostarické republice, které by ji nepřerušovaným řetězcem spojily se svými mateřskými radami na severoamerickém kontinentu. Překážky jakkoli strašlivé by se měly překonat, prostředky Bahá'í pokladny by se měly hojně vynakládat jejím

jménem a nejznamenitější a nejcennější úsilí by se mělo zasvětit věci jejího probuzení. Pevně věřím, že vystavění ještě další výspy Víry v jejím srdci bude tvořit milník v dějinách Formativního období Bahá'u'lláhovy Víry v Novém světě. To vytvoří neomezené příležitosti, elektrizuje snahy a znovu posílí život těch, kteří uskuteční tento skvělý čin a vlije nesmírnou odvalu a bezmeznou radost do srdcí izolovaných skupin a jednotlivců v sousedních a vzdálených republikách a vyvolá nehmatatelné, a přesto mocné duchovní působení na život a budoucnost jejího lidu.

(103) Takový je, draze milovaní přátelé, výhled, který se rozprostírá před očima a žádá si zdroje amerického Bahá'í společenství v těchto, závěrečných letech prvního století Bahá'í letopočtu. Takové jsou vlastnosti a způsobilost, která se od nich požaduje k náležitému vykonávání jejich závazků a povinností. Takové jsou požadavky, možnosti a cíle Plánu, který si činí nárok na každičký ždíbec jejich energie. Kdo ví, zda nebude těchto několik zbývajících, rychle plynoucích let, naplněno událostmi tak nepředstavitelného významu, tvrdými zkouškami krutějšími než byly ty, které lidstvo dosud zakusilo, konflikty ničivějšími než ty, které jim předcházely. Nebezpečí, byť sebezlověšnější, nesmí nikdy zkalit zářivost jejich nově zrozené víry. Sváry a zmatek, byť sebezarážející, nesmí nikdy zamlžit jejich vizi. Utrpení, byť sebemučivější, nesmí nikdy rozdrtit jejich odhodlání. Veřejné odsuzování, byť sebehlučnější, nesmí nikdy podkopat jejich loajalitu. Nepokoje, byť sebekataklysmatičtější, je nesmí nikdy odklonit od jejich dráhy. Současný Plán, ztělesňující pučící naděje zesnulého Mistra, se musí vykonávat, neúprosně vykonávat, ať je postihne v budoucnu cokoli, ať jsou krize, které mohou zmítat jejich zemí či světem sebezneklidňující. Vzdálení tomu povolit ve svém odhodlání, vzdálení tomu, že by snad začali zapomínat na svůj úkol, neměli by nikdy zapomínat, ať budou sebevíce bičováni obecnými poměry, že časová shoda těchto svět otřásajících krizí s postupným rozvíjením a splněním jejich božsky určeného úkolu je samo o sobě činem Prozřetelnosti, úradkem nevyzpytatelné Moudrosti a záměrem všepodmaňující Vůle, Vůle, která řídí, svým tajuplným způsobem, jak osudy Víry, tak i osudy lidí. Tyto časově se shodující procesy vzestupu a pádu, spojování a rozkladu, řádu a chaosu, se svými návaznými a oboustrannými vzájemnými reakcemi, nejsou než aspekty většího Plánu, jednoho a nedělitelného, jehož Zdrojem je Bůh, jehož autorem je Bahá'u'lláh, dějištěm jehož působení je celá planeta a jehož konečnými cíli jsou jednota lidského rodu a mír veškerého lidstva.

(104) Takové úvahy by měly zocelit odhodlání celého Bahá'í společenství, rozptýlit jejich neblahá tušení a podnítit je, aby se znovu zasvětili každičkému jednotlivému ustanovení oné Boží Charty, jejíž nárys byl pro ně nastíněn 'Abdu'l-Baháovým perem. Sedmiletý plán, jak bylo již řečeno, je pouze počáteční fází, nášlapným kamenem pro rozvinutí hlubších

souvislostí této Charty. Počáteční impulz původně vyvolaný tahem onoho pera a který nyní pohání vpřed s narůstající hybnou silou soukolí Sedmiletého plánu musí být v počátečních letech příštího století dále urychlen a popohnat americké Bahá'í společenství, aby zahájilo další fáze v rozvíjení Božího plánu, fáze, které je zavedou daleko za břehy severní polokoule do zemí a mezi národy, kde se mají vykonat nejušlechtlejší hrdinské skutky tohoto společenství.

(105) Necht' se kdokoli, kdo pochybuje o směru, který je tomuto společenství určeno následovat obrátí a přemítá nad těmito 'Abdu'l-Baháovými slovy schraňovanými po všechny časy v Deskách Božího plánu a adresovanými celému společenství věřících ve Spojených státech a Kanadě: *„Celý rozsah vašeho úspěchu,“* sděluje jim, *„ještě není odhalen, jeho význam není dosud pochopen. Zakrátko na vlastní oči uvidíte, jak jasně bude každý z vás, jako zářící hvězda, zářit na obloze vaší země světlem Božího Vedení a propůjčí jejím lidem slávu věčného života.... Rozsah vašich budoucích úspěchů stále zůstává zahalen. Vroucně doufám, že se v blízké budoucnosti bude celá Země chvět a otřásat výsledky vašich velkých činů.“* *„Naděje, kterou pro vás 'Abdu'l-Bahá chová, je, aby stejný úspěch, který provázal vaše úsilí v Americe, korunoval vaše snahy v dalších koutech světa, aby se skrze vás mohla rozšířit sláva Věci Boží po celém Východě i Západě a aby příchod Království Pána Zástupů byl vyhlášen na všech pěti kontinentech planety... „Ve chvíli,“* co nejvýznamněji dodává, *„kdy američtí věřící přenesou toto Boží Poselství od břehů Ameriky a rozšíří ho v zemích Evropy, Asie, Afriky a Australasie a až na ostrovy Pacifiku, ocitne se toto společenství bezpečně usazeno na trůnu věčného panství. Potom všechny národy světa dosvědčí, že je toto společenství duchovně osvíceno a vedeno Bohem. Potom se celá Země rozezní chválou jeho majestátnosti a síly.“*

(106) Nikdo, kdo čte tato slova, tak překypující přísliby, které nemůže naplnit ani triumfální završení Sedmiletého plánu, nemůže očekávat, že společenství, které bylo pozdvihnuto do takové výše a obdařeno tak bohatě, se spokojí s jakýmikoli vavříny, které si může nejbližší budoucnosti vydobýt. Spočívat na takových vavřínech by se vskutku rovnalo zradě důvěry, kterou 'Abdu'l-Bahá do tohoto společenství vložil. Přerušit řetězec vítězství, která ho musí vést vpřed k onomu nejvyššímu triumfu, kdy se *„bude celá Země chvět a otřásat“* výsledky jeho velkých činů by silně otřásl Jeho nadějemi. Otálet a nedokázat *„rozšířit v zemích Evropy, Asie, Afriky a Australasie a až na ostrovy Pacifiku“* Poselství, které tak skvěle prohlásilo na americkém kontinentě by ho připravilo o výsadu být *„bezpečně usazeno na trůnu věčného panství.“* Vzdání se pocty vyhlásit *„příchod Království Pána*

Zástupů“ na „všech pěti kontinentech planety“ by umlčelo onu „chválu jeho majestátnosti a síly“, která by jinak rozezvučela „celou Zemi“.

(107) Jsem pevně přesvědčen o tom, že takové otálení, selhání nebo zanedbání američtí věřící, velvyslanci Bahá'u'llovy Víry, nikdy nepřipustí. Taková důvěra nebude nikdy zrazena, takovými nadějemi nebude nikdy silně otřeseno, takové výsady se nikdy nevzdají a ani taková chvála nezůstane nevyslovena. Ba spíše bude tato současná generace tohoto pozhnaného, opakovaně pozhnaného společenství stále sílit a sílit a předá, až se první století nachýlí ke konci, generacím, které po něm musí ve druhém století nastoupit pochodeň Božího Vedení, nezastřenou bouřlivými větry, které na ní musí vanout, aby následně mohly věrný 'Abdu'l-Baháovu přání a mandátu nést tuto pochodeň s touž energičností, věrností a nadšením k nejtemnějším a nejodlehlejším koutům Země.

(108) Draze milovaní přátelé! Jelikož dychtím poskytnout každému z vás nějakou pomoc, která je v mé moci, která vám umožní vykonávat účinněji vaše božsky určené, neustále se množící povinnosti, nedovedu udělat nic lepšího, než nasměrovat v této rozhodující chvíli vaši zvláštní pozornost k těmto nesmrtelným pasážím, z části vybraným z velkého množství Bahá'u'lláhových nevydaných a nepřeložených spisů. Ať v Jeho odhalení postavení a funkcí Jeho milovaných nebo v Jeho chvalozpěvech o velikosti Jeho Věci nebo v Jeho důrazu na prvořadou důležitost učení nebo nebezpečí, která nastiňuje, rady, které uděluje, varování, která pronáší, vyhlídky, které odhaluje a ujištění a sliby, které dává, tyto dynamické a typické příklady Bahá'u'lláhovy vznešené promluvy, z nichž každý má přímou spojitost s úkoly, kterým v současnosti čelí nebo které stojí před americkým Bahá'í společenstvím, nemůže než nevyvolat v myslích a srdcích kteréhokoli z jeho členů, který k nim přistoupí s náležitou pokorou a odpoutáním tak mocný dojem, že to osvítlí celou jeho bytost a nesmírně zintenzívní jeho každodenní snahy.

(109) „Ó přátelé! Nebud'te lhostejní ke ctnostem, kterými jste byli obdařeni, ani nedbalí ke svému velkému osudu... Jste hvězdami na nebi porozumění, vánkem, který se rozechvívá na rozbřesku dne, klidně plynoucími vodami, na nichž musí záviset samotný život všech lidí, písmeny vepsanými na Jeho posvátný svitek.“ Ó lidé Bahá! Jste jarními vánky, které ovanuly celý svět. Vámi jsme ozdobili svět bytí ozdobou poznání Nejmilosrdnějšího. Vaším prostřednictvím se na tváři světa rozehrál úsměv a zaskvěl se jas Jeho světla. Přilněte k Lanu neochvějnosti takovým způsobem, že všechny marné představy naprosto zmizí. Pospěšte si vpřed z obzoru moci, ve jménu svého Pána, Nespoutaného a moudře a výřečně oznamte Jeho služebníkům zvěsti o této Věci, již nádhera se rozlila nad světem bytí. Strážte se toho, aby vás nic neodvádělo od dodržování věcí, které vám předepsalo Pero Slávy, když

se pohybovala po Jeho Desce se svrchovanou majestátností a mocí. Veliké je požehnání toho, který naslouchal jeho pronikavému hlasu, jak se pozvedlo mocí pravdy před všemi, kteří jsou v nebi a všemi, kteří jsou na zemi.... Ó lidé Bahá! Řeka, jež je vskutku Životem, proudila kvůli vám. Zhluboka se napijte v mém jménu, vzdor těm, kteří neuvěřili v Boha, Pána Zjevení. Učinili jsme vás rukama Naší Věci. Učiňte vítězným tohoto Ukřivděného, který byl těžce sužován v rukou konatelů nepravostí. On vpravdě pomůže každému, kdo pomůže Jemu a vzpomene na každého, kdo vzpomene na Něho. O tom svědčí tato Deska, která rozlila nádheru milující laskavosti vašeho Pána, nadevše Slavného, Vše si podmaňujícího.“ „Požehnání jsou lidé Bahá! Bůh je mi svědkem! Jsou potěchou oka stvoření. Jejich prostřednictvím byly ozdobeny vesmíry a okrášlena Střežená Deska. Jsou těmi, kteří pluli na arše úplné nezávislosti se svými tvářemi upřenými k Rozbřesku Krávy. Jak veliké je jejich požehnání, že dosáhli toho, co si přál jejich Pán, Vševedoucí, nadevše Moudrý. Jejich světlem byla přizdobena nebesa a rozzářily se tváře těch, kteří se k Němu přiblížili.“ „Při žalu, který trápí krásu nadevše Slavného! Takové je postavení určené pravému věřícímu, že kdyby byla jeho sláva odhalena lidstvu v míře menší, než je ouško jehly, každého pozorovatele by strávila touha ho dosáhnout. Z toho důvodu bylo stanoveno, že v tomto pozemském životě zůstane před zraky takového věřícího plná míra slávy jeho vlastního postavení skryta.“ „A kdyby se závoj odhrnul a byla projevena plná sláva postavení těch, kteří se zcela obrátili k Bohu a z lásky k Němu se zřekli světa, celé stvoření by bylo ohromeno.“

(110) „Vpravdě pravím! Nikdo nepochopil podstatu této Věci. Je povinností každého, aby v tento den hleděl okem Boha a naslouchal Jeho uchem. Kdokoli na mě hledí jiným okem kromě Mého vlastního, nebude nikdy s to mě poznat. Žádný z Projevů minulosti, vyjma do předepsané míry, nikdy plně neporozuměl povaze tohoto Zjevení.“ „Dověřuji před Bohem velikost, nepochopitelnou velikost tohoto Zjevení. Znovu a znovu jsme ve většině Našich Desek dosvědčovali tuto pravdu, aby lidstvo povstalo ze své nedbalosti.“ „Jak veliká je tato Věc, jak závatná závažnost jejího Poselství!“ „V tomto nejmocnějším Zjevení dosáhla všechna Zřízení minulosti svého nejvyššího, konečného naplnění.“ „To, co bylo projevováno v tomto výjimečném, nejvznešenějším Zjevení, nemá srovnání v análech minulosti, a ani budoucí věky nebudou svědkem něčeho podobného.“ „Záměrem tvořícím základ celého stvoření je zjevení tohoto nejvznešenějšího, tohoto nejsvětějšího Dne, Dne nazvaném v Jeho Knihách a Písmech Dnem Božím – Dne, kterého si všichni Proroci, Vyvolení a světci přáli být svědky.“ „Nejhlubší podstata a nejdokonalejší vyjádření všeho, co národy minulosti řekly či

napsaly, se sneslo z nebe Vůle Vše Vlastnícího a Navždy Stálého Boha skrze toto nejmocnější Zjevení.“ „Toto jest Den, kdy lidé byli zahrnuti nejznamenitější přízní Boží, Den, kdy vše stvořené bylo naplněno Jeho nejmocnější milostí.“

„Toto jest Den, kdy se lidem projevil Oceán Božího milosrdenství, Den, v němž na ně Denice milující laskavosti rozlila svou září, Den, v němž oblaka Jeho štědré přízně zastínila celé lidstvo.“ „Při spravedlnosti Mne Samotného! Veliká, nezměřitelně veliká je tato Věc! Mocný, nepředstavitelně mocný je tento Den!“ „Každý Prorok ohlásil příchod tohoto Dne a každý Posel úpěl ve Svě touze po tomto Zjevení – zjevení, které, jakmile se projevilo, vykřikly všechny stvořené věci a pravily: ‚Země náleží Bohu, Nejvznešenějšímu, Největšímu!‘“ „Den Příkladu nadešel, a Ten, který je Příkladný, hlasitě prohlašuje přede všemi, kteří jsou v nebi a všemi, kteří jsou na zemi: ‚Vpravdě, není jiného Boha kromě Něj, Pomocníka v nebezpečí, Sama Sobě dostačujícího.‘ Příkladám při Bohu! To, co bylo od věčnosti schraňováno v poznání Boha, Znalce zřeného a nezřeného, je odhaleno. Šťastné je oko, které vidí a tvář, která se obrátí k Tváři Boha, Pána veškerého bytí.“ „Veliký je vskutku tento Den! Všechna svatá Písma se o něm zmiňují jako o Dni Boha, což dosvědčuje jeho velikost. Duše všech Proroků Božích i všech Božích Poslů žíznily po tomto obdivuhodném Dni. Stejně tak k němu toužila dospět všeliká příbuzenstva světa.“ „V tento Den jsou dveře rozevřeny ještě více dokořán než nebe a země. Oko milosrdenství Toho, kdo je Touha světů, se obrací ke všem lidem. Čin, jakkoli sebenepatrnější, pohlíží-li se na něj v zrcadle poznání Boha, je mocnější než hora. Každá kapka nabídnutá na Jeho stezce je v tomto zrcadle jako moře. Neboť toto jest Den, který jeden pravý Bůh, budiž veleben, oznámil Svým Prorokům a Poslům ve všech Svých Knihách.“ „Prolije-li člověk za toto Zjevení jedinou kapku krve, jeho odměnou budou myriády oceánů.“ „Prchavý okamžik v tomto Dni předčí staletí zašlého věku...“ „Ani slunce ani měsíc nebyly svědky dne jako je tento Den.“ „Toto jest Den, kdy nespátržený svět volá: ‚Veliká je tvá blaženost, ó země, neboť ses stala svému Bohu podnožím a byla jsi vyvolena, aby na tebe byl vsazen Jeho mocný trůn.‘“ „Svět bytí v tento Den září oslnivostí tohoto Božího Zjevení. Všechny stvořené věci velebí jeho spásnou milost a pějí jeho chválu. Vesmír je z radosti a nadšení u vytržení. Písma minulých Zřízení oslavují velkou Slavnost, která musí nepochybně uvítat tento největší Den Boží. Dobře je tomu, kdo se dožil tohoto Dne a rozpoznal jeho postavení.“ „Tento Den vyšlo jiné Slunce a jiné Nebe bylo ozdobeno svými hvězdami a planetami. Svět je jiným světem a Věc je jinou Věcí.“ „Toto jest Den, s nímž se minulé věky a staletí nemohou nikdy měřit. Vězte to a nebuďte z nevědomých.“ „Toto jest Den, kdy lidské uši mají výsadu slyšet to, co Ten, který rozmlouval s Bohem (Mojžíš) slyšel na

Sinaji, co Ten, který je Přítelem Božím (Muhammad) slyšel, když se pozvednul k Němu, co Ten, který je Duchem Božím (Ježíš) slyšel, když vystoupil k Němu, Pomocníku v nebezpečí, Sama Sobě dostačujícím. „Tento Den je Božím Dnem a tato Věc Jeho Věcí. Šťastný je ten, který se zřekl světa a přilnul k Tomu, kdo je Rozbřeskem Božího Zjevení.“ „Toto je Král Dnů, Den, který viděl příchod Nejmilovanějšího, Toho, kdo byl po věčnost vyhlašován za Touhu světa.“ „Toto je Kníže všech dnů a jejich Král. Veliké je požehnání toho, kdož díky sladké vůni těchto dnů dospěl k věčnému životu a kdož s největší neochvějností povstal, aby pomáhal Věci Toho, kdo je Králem Jmen. Takový člověk je okem těla lidstva.“ „Nesrovnatelný je tento Den, neboť je jako okem do minulých věků a staletí a světlem do temnoty časů.“ „Tento Den se liší od ostatních dnů a tato Věc se liší od ostatních věcí. Úpěnlivě proste jednoho pravého Boha, aby nepřipravoval oči lidí, aby hleděly na Jeho znamení, ani jejich uši, aby naslouchaly pronikavému hlasu Pera Slávy.“ „Tyto dny jsou Božími dny, okamžikem, kterému se věky a staletí nemohou nikdy rovnat. Jediný atom je v těchto dnech jako slunce, jediná kapka jako oceán. Jediný dech vydechnutý v lásce k Bohu a pro službu Jemu je zapsán Perem Slávy jako majestátní čin. Kdyby se měly vylíčit přednosti tohoto Dne, všichni by byli jako omráčení, vyjma těch, které tvůj Pán ušetřil.“ „Při spravedlnosti Boží! V těchto dnech Bůh zkouší srdce každého ze společenství Svých Proroků a Poslů a nad to také ty, kdož strážíš Jeho posvěcenou, nedotknutelnou Svatyni, obyvatele nebeského Pavilonu a ty, kdož přebývají ve Svatostánku Slávy.“ „Kdyby velikost tohoto Dne vyšla najevo ve své plnosti, každý člověk by v touze podílet se třeba jen na jediný okamžik na jeho veliké slávě obětoval myriády životů, o tomto světě s jeho pomíjivými poklady ani nemluvě!“ „Bůh, Pravdivý, je Mi Svědkem! Toto jest Den, kdy je povinností každého vidoucího, aby viděl, a každého naslouchajícího ucha, aby slyšelo a každého chápajícího srdce, aby porozumělo, a každého jazyka, který mluví, aby prohlašoval všem, kteří jsou v nebi a na zemi toto svaté, toto vznešené a nejvyšší Jméno.“ „Rci: Ó lidé! Tomuto Dni není rovno. Stejně nedostižný musí být i jazyk oslavující velebnost Vytouženého všech národů a také skutek, jenž touží být v Jeho očích přivítán. Po tomto Dni dychtil celý lidský rod doufaje, že se naplní to, co se na jeho postavení sluší a co si jeho osud zaslouží.“

(111) *„Tahem Svého Pera slávy jsme na příkaz všemocného Ustanovitele vdechli každé lidské schránce nový život a do každého slova jsme vložili novou moc. Vše stvořené šíří důkazy této celosvětové obnovy.“ „Ó lidé, přísahám při jednom pravém Bohu! Toto jest Oceán, z něhož vyplynula všechna moře a s nímž bude každé z nich nakonec sjednoceno. Z Něho vyšla všechna Slunce a k Němu se všechna navrátí. Jeho mocí na Stromech Božího Zjevení uzrály plody, z nichž každý sestoupil v podobě Proroka, přinášejícího Poselství Boží tvorům v každém ze světů, jejichž počet může stanovit jen Bůh Svým vše objímajícím*

Poznáním. Tohoto dosáhl prostřednictvím jediného Písmene Svého Slova, zjeveného Jeho Perem - Perem, jímž pohybuje Jeho příkazující Prst - a Jeho Prst sám je zachováván mocí Pravdy Boží.“ „Při spravedlnosti jednoho pravého Boha! Kdyby se ztratil kousek drahokamu a byl zakopán pod horou kamení a byl ukrytý za sedmero moří, Ruka Všemohoucnosti ho v tento den zajisté vyzvedne, neposkrvněného a očištěného od špíny.“ „Každícké písmeno vycházející z Našich úst je nadáno takovou obnovující silou, která umožní přivést k životu nové stvoření – stvoření, jehož velkolepost je nevyzpytatelná všem kromě Boha. On má vpravdě poznání o všech věcech.“ „Je v Naší moci, kdybychom si to přáli, abychom umožnili smítku poletujícího prachu, aby za méně než okamžik vytvořilo slunce nekonečné, nepředstavitelné nádhery, abychom způsobili, že se kapka rosy rozvine do širých a nesčetných oceánů, a abychom do každého písmene vlili takovou sílu, že mu dá moc odhalit veškeré vědění minulých a budoucích věků.“ „Jsme nadáni takovou mocí, která, vyšla-li by na světlo, by přeměnila nejsmrtelnější z jedů do všeléku s neselehávajícím účinkem.“

(112) „Dny se blíží ke svému konci, a přesto je zřejmé, že jsou národy země ponořeny do žalostné nedbalosti a ztraceni ve zjevném omylu.“ „Veliká, veliká je tato Věc! Blíží se hodina, kdy se objeví největší nepokoje. Přísahám při Tom, který je Pravda! Způsobí odloučení, které postihne každého, dokonce i ty, kdo krouží kolem Mne.“ „Rci: Ó shromáždění nedbalých! Přísahám při Bohu! Přislíbený den nadešel, den, kdy se mučivé zkoušky budou vzdouvat nad vašimi hlavami a pod vašima nohama, řkouce: ‚Okuste, co napáchaly vaše ruce!‘“ „Čas pro zničení světa a jeho lidu přišel. Ten, kdo je Preexistující, přišel, aby daroval věčný život, poskytl věčnou ochranu a udělil to, co vede k pravému životu.“ „Blíží se den, kdy její [civilizace] plamen pozře města, kdy Jazyk Vznešenosti prohlásí: ‚Království náleží Bohu, Všemohoucímu, nadevše Chválenému.‘“ „Ó vy, kteří jste připraveni o porozumění! Pronásleduje vás přísná zkouška a znenadání vás postihne. Přičiňte se, že snad projde kolem a nezasadí vám žádnou škodu.“ „Ó vy národy světa! Vpravdě vězte, že vás stíhá nepředvídaná pohroma a že na vás čeká bolestná odplata. Nemyslete si, že to, čeho jste se dopustili, je smazáno před Mým pohledem.“ „Ó nedbalí! Ač vše stvořené, viditelné i neviditelné, obklopily divy Mého milosrdenství a ač projevy Mé milosti a štědrosti pronikly do každého atomu vesmíru, přece je metla, jíž mohu trestat bezbožné, bolestivá a prudkost Mého hněvu strašlivá.“ „Nermuť se nad těmi, kteří se zaobírají věcmi tohoto světa a zapomněli si připomínat Boha, Nejvyššího. Při Něm, Jenž jest Věčná Pravda! Blíží se den, kdy je zachvátí hrozivý hněv Všemohoucího. On jest vpravdě Všemocný, Nadevše Podmanivý, Nejmocnější.

On očistí zemi od nečistot jejich zvrácenosti a jako dědictví ji předá těm Svým služebníkům, již jsou Mu nablízku.“ „Brzy bude volání ‚Ano, ano, tady jsem, tady jsem‘ slyšet ze všech zemí. Neboť pro nikoho nikdy nebylo, ani nikdy nemůže být jiného útočiště, kam utéci.“

(113) „Na počátku každého Zjevení převládala protivenství, která se později proměnila ve veliký rozkvět.“ „Rcete. Ó lidé Boží! Střežte se, aby vás mocnosti pozemské nepoděsily, nebo moc národů neoslabila, nebo vřava lidí nesváru nezastrašila nebo představitelé pozemské slávy nerozesmutnili. Buďte jako hora pevná ve Věci svého Pána, Všemohoucího, Přeslavného, Nespoutaného.“ „Rcete: Střežte se, ó lidé Bahá, aby vás silná země neoloupila o vaši sílu, nebo aby vám ti, kteří vládnou světu nenahnali strach. Vložte svou důvěru v Boha a svěřte Svě záležitosti do Jeho péče. On vás pravdě mocí pravdy učiní vítěznými a On je vpravdě mocný činit, co se Mu zlíbí a v Jeho sevření jsou otěže všemocné síly.“ Přisahám při Bohu! Nic, než to co jim prospívá, nemůže postihnout Mé milované. O tom svědčí Pero Boha, Nejmnocnějšího, Přeslavného, Nejmilovanějšího.“ „Nechť vás události světa nerozesmutní. Přisahám při Bohu! Moře radosti dychtí dosáhnout vaší přítomnosti, neb každá stvořená věc byla pro vás stvořena, a bude vám, podle potřeb časů, odhalena.“ „Ó mí služebníci! Nermuťte se, byly-li v těchto dnech na této pozemské pláni Bohem ustanoveny a projeveny věci, jež jsou opakem vašich přání, neboť jsou pro vás zajisté přichystány dny blahé radosti a nebeského potěšení. Vaším očím budou odhaleny svaté a duchovně slavné světy. On pro vás určil, že budete v tomto světě i v příštím zakoušet jejich dobrodiní, účastnit se jejich radosti a že se vám dostane dílu z jejich posilující milosti. Bezpochyby dospějete ke každému z nich.“

(114) „Toto jest den, ve kterém se má mluvit. Je povinností lidu Bahá, aby se s největší trpělivostí a shovívavostí snažil přivádět národy světa k Největšímu Obzoru. Každé tělo hlasitě volá po duši. Nebeské duše nutně musí křísit dechem Slova Božího mrtvá těla novým duchem. V každém slově se skrývá nový duch. Šťastný je člověk, který k tomu dospěje a povstane, aby učil Věc Toho, kdo je Králem Věčnosti.“ „Rcete: Ó služebníci! Triumf této Věci závisel a nepřestává záviset na objevení se svatých duší, na konání dobrých skutků a promlouvání slov vrcholné moudrosti.“ „Soustředte své síly na šíření Víry Boží. Kdokoli si zaslouží tak velikého poslání, nechť povstane a pomáhá je prosadit. Kdo toho není schopen, je povinen jmenovat jiného, aby namísto něj hlásal toto Zjevení, jehož síla otřese základy nejmocnějších staveb, na prach rozdrtí každou horu a ohromí všechny duše.“ „Nechť je vaším hlavním zájmem vysvobodit padlého z bláta hrozícího zániku a pomoci mu přijmout odvěkou Víru Boží. Vaše chování k bližnímu musí být takové, aby jasně projevovalo znamení jednoho pravého Boha, neboť vy jste mezi lidmi první přetvoření Jeho Duchem, první, kteří Jej uctíváte a poklekáte před Ním, první, kdož kroužíte kolem trůnu Jeho slávy.“ „Ó Boží

milovaní! Neodpočívajte na svých ložích, nikoli, pohněte se k činu, jakmile rozpoznáte svého Pána, Stvořitele, a uslyšíte o tom, co Jej potkalo, a pospěšte Mu na pomoc. Rozvažte své jazyky a bezustání hlásejte jeho Věc. To pro vás bude lepší než všechny poklady minulosti i budoucnosti, kdybyste jen byli z těch, kdož tuto pravdu chápou.“ „Přísahám při Tom, který je Pravdou! Zakrátko Bůh okráslí počátek Knihy Existence zmínkou o Svých milovaných, kteří snášeli utrpení na Jeho stezce a putovali zeměmi v Jeho jméně a pro Jeho chválu. Kdokoli dosáhne jejich přítomnosti, se bude pyšnit tím, že se s nimi setkal, a jejich památka osvítí všechny, kteří přebývají v každé zemi.“ „Soupeřte jeden s druhým ve službě Bohu a Jeho Věci. To je vsutku, co vám prospívá v tomto světě a ve světě příštím. Váš Pán, Bůh Milosrdenství, je se vším Obeznámený, Vševědoucí. Nermuťte se věcmi, kterých jste v tento den svědky. Přijde den, kdy jazyky národů prohlásí: ‚Země náleží Bohu, Všemohoucímu, Jedinému, Nesrovnatelnému, Vševědoucímu!‘“ „Požehnané je místo a dům a kraj a město a srdce a hora a útulek a jeskyně a údolí a země a moře a ostrov a louka, kde byla učiněna zmínka o Bohu a velebena Jeho chvála.“ „Stěhování z místa na místo, uskutečňuje-li se kvůli Bohu, samo o sobě vždy uplatňovalo a i nyní může uplatňovat svůj vliv na svět. V Knihách minulosti bylo vyloženo a napsáno postavení těch, kteří cestovali do daleka i blízka, aby poskytli vedení služebníkům Božím.“ „Přísahám při Bohu! Tak veliké jsou věci určené pro neochvějně lidi, že kdyby byly odhaleny, i do míry ouška jehly, všichni, kteří jsou v nebesích a na zemi, by byli ohromeni, vyjma těch, které si Bůh, Pán všech světů, přál ušetřit.“ „Přísahám při Bohu! To, co bylo určeno tomu, kdo pomáhá Mé Věci, předčí poklady země.“ „Kdokoli v tento Den otevře ústa a vzpomene jmen svého Pána, bude obklopen zástupy Božtího vnuknutí z nebe Mého jména, Vševědoucího, nadevše Moudrého. Také Shromáždění na výsostech k němu sestoupí, každá duše pozvedajíc kalich čirého světla. Tak to bylo na přikázání nadevše Slavného, Nejmocnějšího předurčeno v říši Božtího Zjevení.“ „Při spravedlnosti Toho, který v tento den volá v nejvnitřnějším srdci všech stvořených věcí: ‚Bože, není jiného Boha kromě Mě!‘ Kdyby jakýkoli člověk povstal, aby ve svých spisech bránil Věc Božtí proti jejím útočníkům, bude takový člověk, byť by jeho podíl byl sebezanedbatelnější, tak poctěn v příštím světě, že Shromáždění na výsostech mu bude jeho slávu závidět. Žádné pero nemůže vylíčit vznešenost jeho postavení, ani žádný jazyk nemůže popsat jeho nádheru.“ „Dejž Bůh, abyste všichni byli posíleni, abyste vykonali to, co je Vůle Božtí a aby vám bylo milostivě pomozeno, abyste uměli ocenit postavení udělené těm Jeho milovaným, kteří povstali, aby Mu sloužili a velebili Jeho jméno. Jim budiž sláva Božtí, sláva všeho, co je v nebesích a všeho, co je na zemi a sláva obyvatel nejvznešenějšího Ráje, nebe všech nebes.“ „Ó lidé Bahá! To, že není nikoho,

kdo by se vám rovnal, je znamením milosrdenství. Zhluboka se napijte vína nesmrtelnosti z Poháru Štěrnosti, navzdory těm, kteří popřeli Boha, Pána jmen a Tvůrce nebes.“

(115) „Přísahám při jednom pravém Bohu! Toto jest den těch, kteří se odpoutali ode všeho kromě Něj, den těch, kteří rozpoznali Jeho jednotu, den, v němž Bůh tvoří rukama Své moci boží bytosti a nehynoucí podstaty, z nichž každá za sebe odhodí svět a všechno, co je v něm a stane se tak neochvějnou ve Věci Boží, že to udiví každé moudré a chápající srdce.“
„Pod Svatým Závojem se ukrývá, připravené k službě Bohu, společenství Jeho vyvolených, jež bude lidem odhaleno a podpoří Jeho Věc. Nebudou se bát ničeho, ač by jim vyhlásil válku celý lidský rod. To oni povstanou před zraky těch, kdož obývají zemi a kdož dlí v nebesích a, halasně volajíce, nadšeně pozdraví jméno Všemohoucího a povolají lidské děti na stezku Boha, nadevše Slavného, nadevše Chváleného.“
„Blíží se den, kdy Bůh rozhodnutím Své Vůle vyzvedne rod lidí, jejichž přirozenost je nevyzpytatelná všem kromě Boha, Všemohoucího, Sama Sobě dostačujícího.“
„On zanedlouho z Lůna Moci vyjme Ruce Nadvlády a Síly – Ruce, jež povstanou, aby tomuto Mladíkovi vydobily vítězství a které lidstvo očistí od poskvrny vyvrženců a bezbožníků. Tyto Ruce opásají svá bedra úsilím, aby získaly pro Víru Boží vítězství, a v Mém jménu, sobě dostačující, mocný, si podrobí národy a kmeny země. Vstoupí do měst a naplní srdce všech jejich obyvatel strachem. Takové jsou důkazy moci Boží; jak strašlivá a jak prudká je Jeho moc!“

chybí odstavec !!!

(117) Tvořivé energie tajuplně uvolněné prvními záchvěvy zárodečného Bahá'u'lláhova Světového řádu obdařily hned poté, co byly uvolněny v rámci národa určeného stát se jeho kolébkou a vítězným bojovníkem onen národ způsobilostí a udělily mu schopnosti a možnosti a duchovně ho vybavily, aby sehrál úlohu nastíněnou v těchto prorockých slovech. Síly, které toto Bohem dané poslání vstúpilo do jeho lidu, se na straně jedné začínají projevat prostřednictvím vědomých snah a celonárodních úspěchů organizovaného společenství následovníků Bahá'u'lláha na severoamerickém kontinentě, a to jak v osvětové, tak i ve správní sféře Bahá'í činnosti. Tytéž síly, které jsou oddělené, a přece souběžné s těmito snahami a úspěchy na straně druhé nepostřehnutelně utvářejí pod dopadem světových politických a ekonomických sil osudy tohoto národa a ovlivňují životy a činy jeho vlády i lidu.

(118) Na předešlých stránkách jsem se dostatečně zmiňoval o snahách a úspěších těch, kteří se, vědomi si Bahá'u'lláhova Zjevení, na onom světadíle namáhavě loptí a o současném a budoucím průběhu jejich činnosti. Má-li se však osud amerického lidu správně chápat ve své celistvosti, mělo by se nyní říct pár slov ohledně směřování onoho národa jako celku a

směru vývoje záležitostí jeho lidu. Stává se totiž stále více patrnější, že bez ohledu na to, jak si tento národ jako celek není vědom Zdroje, z něhož tyto řídicí síly pocházejí a ať je tento proces sebestopalejší a sebenamáhavější, je tento národ přitahován, ať působením své vlády či jinak a pod vlivem oněch sil, které nemůže chápat ani ovládat, k takovým společenským vztahům a politikám, v nichž musí, jak to naznačil 'Abdu'l-Bahá, spočívat jeho pravý osud. Jak společenství amerických věřících, kteří si jsou vědomi onoho Zdroje, tak i veliké množství jejich krajanů, kteří dosud nerozpoznali Ruku, která řídí jejich osud, přispívají, každý svým způsobem, k uskutečňování nadějí a splnění slibů, vyslovených ve výše citovaných 'Abdu'l-Baháových slovech.

(119) Svět postupuje vpřed. Jeho události se se zarážející rychlostí zlověstně odvíjejí. Vír jeho vášní je hbitý a znepokojivě prudký. Nový svět je nepostřehnutelně vtahován do jeho víru. Potencionální bouřková centra Země už na jeho břehy vrhají své stíny. Nebezpečí, netušená a nepředvídatelná, ho ohrožují zvnitřku i zvnějšku. Jeho vlády a národy se postupně zaplétají do smyček opakujících se světových krizí a divokých sporů. Atlantický oceán a Tichý oceán se s každým zrychlením pochodu vědy trvale scvrkávají do pouhých průlivů. Veliká republika Západu zjišťuje, že je do toho všeho konkrétně a stále více zatahována. Vzdálená hřmění se opakovaně hrozivě rozeznávají ve vzkypěních jejího lidu. Po jeho stranách se shlukují potencionální bouřková centra evropského kontinentu a Dálného východu. Na jeho jižním obzoru se vynořuje to, co se případně rozvine do dalšího centra znepokojení a nebezpečí. Svět se smršťuje do jednoho sousedství. Amerika se tomu musí ochotně či neochotně postavit a pustit se do křížku s touto novou situací. Z důvodů národní bezpečnosti, nemluvě ani o jakýchkoli filantropických pohnutkách, se musí zhostit povinností uložených tímto nově utvořeným sousedstvím. Může se jevit paradoxní, že její jedinou nadějí jak se vymanit z nebezpečí, která se kolem ní kupí, je zaplést se právě do té pavučiny mezinárodního sdružování, kterou utkává Ruka nevyzpytatelné Prozřetelnosti. S obzvláštní případností a silou si lze vybavit 'Abdu'l-Baháovu radu vysoce postavenému úředníkovi její vlády: Nejlépe posloužíte své zemi, když se budete ve svém postavení občana světa snažit napomáhat konečné aplikaci principu federalismu, který je základem vlády vaší vlastní země, ve vztazích, jež nyní panují mezi lidmi a národy světa. Ideály, které roznítily představivost tragicky nedoceněného amerického prezidenta, jehož veliké snahy, byť jakkoli zmařené nejasnoživou generací, 'Abdu'l-Bahá Svým vlastním perem nadšeně pozdravil jako signál úsvitu Největšího míru, které, ač nyní leží v prachu, hořce vyčítají nedbalé generaci, že je tak ukrutně zavrhl.

(120) Žádný bystrozraký pozorovatel nemůže rozhodně popřít, že je svět sužován riziky, že nebezpečí se nyní hromadí a v současnosti ohrožují americký národ. Planeta Země se teď proměnila v ozbrojený tábor. Alespoň padesát miliónů mužů je buď ve zbraní nebo v záloze. Suma přinejmenším tří miliónů liber se ročně vynakládá na jejich výzbroj. Světlo náboženství potemnělo a morální pravomoc je v rozkladu. Národy světa padly z větší části za obětí zápolícím ideologiím, které hrozí rozložit samotné základy jejich draze získané politické jednoty. Zneklidněné davy v těchto zemích vřou nespokojeností, jsou po zuby ozbrojeny, jsou štvány strachem a úpějí pod jaňmem útrap zplozených politickými sváry, rasovým fanatismem, národní nenávisť a náboženským nepřátelstvím. „*Běda, větry zoufalství,*“ Bahá’u’lláh neomylně potvrdil, „*vanou ze všech stran a sváry, které rozdělují a sužují lidský rod, se denně zvětšují. Znaky hrozících nepokojů a chaosu lze nyní rozeznat....*“ „*Nemoci,*“ napsal ‘Abdu’l-Bahá už před dvěma desetiletími a prorokoval, „ *kterými svět nyní trpí, se znásobí, ponurost, která jej obklopuje, se prohloubí. Balkán zůstane nespokojený. Jeho neklid se zvýší. Poražené mocnosti se budou i nadále bouřit. Uchýlí se ke všem opatřením, která by mohla znovu zažehnout plameny války. Hnutí, právě narozená a světově rozšířená, vynaloží veškeré úsilí pro pokrok svých záměrů. Hnutí levice získá na velkém významu. Jeho vliv se bude rozšiřovat.*“ Co se samotného amerického národa týče, důrazný a jasný hlas jeho vlastního prezidenta varuje svůj lid, že rozvoj letectví a ostatní faktory nekonečně přiblížily možný útok na jejich zemi. Jeho ministr zahraničí, který na nedávné konferenci oslovil shromážděné zástupce všech amerických republik, pronáší neméně zlověstné varování: „Tyto probouzející se síly se hrozivě vynořují po celém světě – jejich zlověstný stín dopadá napříč naši vlastní polokouli.“ Pokud jde o jeho tisk, zaznívá o blížícím se nebezpečí stejný varovný a poplašný tón. „Musíme se připravit, abychom se bránili zevnitř i zvenčí... Naše obranná hranice je dlouhá. Sahá od aljašského Point Barrow k mysu Horn a táhne se kolem Atlantiku a Pacifiku. Kdy a kde na nás evropsťí a asijsťí agresoři zaútočí, neumí nikdo říct. Může to být kdekoli, kdykoli.... Nemáme jinou možnost než se vyzbrojit.... Musíme držet bdělou stráž nad západní polokouli.“

(121) Vzdálenost, kterou americký národ urazil od formálního a kategorického zavrnutí wilsonovského ideálu, změny, které ho nečekaně v nedávných letech postihly, směr, kterým se ubírají světové události se svým nevyhnutelným dopadem na politiku a ekonomiku onoho národa, jsou pro každého Bahá’í pozorovatele, hledícího na vývoj mezinárodní situace ve světle proroctví Bahá’u’lláha i ‘Abdu’l-Baháa, nanejvýš významné a vysoce poučné a povzbudivé. Vysledovat přesnou dráhu, kterou se bude tento národ v těchto obtížných časech

a významných letech ubírat, by bylo nemožné. Můžeme pouze, soudě podle směru, který jeho záležitosti nyní sledují, vytušit dráhu, kterou se nejpravděpodobněji rozhodne vydat ve svých vztazích jak s americkými republikami, tak i se zeměmi na zbývajících kontinentech.

(122) Těsnější styk s těmito republikami na straně jedné a na straně druhé zvýšené zapojení v různé míře do opětovně se vyskytujících mezinárodních krizí se jeví jako nejpravděpodobnější směr vývoje, který budoucnost pro tuto zemi chystá. V průběhu postupného vývoje této země ke svému osudu musejí nevyhnutelně nastat zdržení a musejí se zakoušet zvraty k horšímu. Nic však nemůže nakonec změnit onen směr, který pro ni určilo neomylné 'Abdu'l-Baháovo pero. Její federální jednoty již bylo dosaženo a její vnitřní instituce byly upevněny, což byla fáze, jež označovala příchod její dospělosti jako politického útvaru – její další evoluce jako člena rodiny národů musí za okolností, které si nelze v současnosti představit, neustále pokračovat. Taková evoluce musí přetrvávat do doby, až tento národ díky aktivní a rozhodující úloze, kterou bude hrát v organizaci a mírovém urovnání záležitostí lidstva, dosáhne hojnosti svých pravomocí a funkcí coby význačný člen a nedílná součást federalizovaného světa.

(123) Bezprostřední budoucnost musí být v důsledku tohoto stálého, postupného a nevyhnutelného pohroužení se do přečetných zmatků a problémů sužujících lidstvo pro tento národ temná a skličující. Bezpříkladnou měrou se možná ocitne smeten do víru svět otřásajícího utrpení, který Bahá'u'lláh, citovaný na předešlých stránkách, tak barvitě prorokoval. Pravděpodobně z něho vyjde, na rozdíl od své odezvy na poslední světový konflikt, vědomě odhodlán chopit se své příležitosti, plnou vahou svého vlivu se opřít do gigantických problémů, které takové utrpení za sebou musí zanechat a společně se svými sesterskými národy na Východě a Západě navždy vymýtit to největší prokletí, které od nepaměti sužovalo a ponižovalo lidský rod.

(124) Tehdy a jen tehdy bude americký národ uhnětený a očištěný zkouškou ohněm společné války, navyklý na její tvrdost, ukázněný jejími lekcemi v postavení, aby pozvedl svůj hlas na poradních sborech národů, aby sám položil základní kámen světového a trvalého míru, prohlásil solidaritu, jednotu a dospělost lidstva a napomáhal při zavádění přislíbené vlády spravedlnosti na zemi. Tehdy a jen tehdy bude americký národ, zatímco společenství amerických věřících v jeho srdci bude završovat své božsky určené poslání, schopen naplnit nevýslovně slavný osud, který pro něj Všemohoucí stanovil a který je nesmrtelně schraňován

v 'Abdu'l-Baháových spisech. Tehdy a jen tehdy americký národ uskuteční „*to, co okrášlí stránky historie,*“ „*stane se předmětem závisi světa a přinese mu požehnání jak na Východě tak na Západě.*“

SHOGHI

25. prosince 1938

